

KONCEM TEDNA

ELAVSTVO lahko pričakuje, da se bo apeliralo nanj za žrtve pri izvrševanju obambenega programa. Morda bo zahtevalo od delavskih taj, da bodo na oltar narodne grambe nehali šteti sobote in deljke kot "overtime" za svo delo in da se bodo zadovolili za čezurno delo s časom in trt mesto časom in pol.

AMERIŠKA vlada je obrnila hrbet priporočilom, da bi ed. države kupile od Anglije ke, ali da bi jih vzele na ran za posojilo. Predsednik osevelt je mnenja, da bi bili otoki samo novo breme za čelo in da nam zadostuje, če namo te otoke v najemu, da stavimo tam svoje obrambe-baze.

BRAMBENI program dela velike neprimernosti projektom. jih gradi WPA. Industrija mreč skokoma jemlje na de- vese strokovno izobražene de- vee in jih niti dovolj dobiti more. In prav ti delavci so alej opravljali glavna dela WPA projektih, ki bodo arali prenehati, kadar ne bo razpolago strokovnjakov. veda, s tem bodo izgubili pa navadni delavci.

EMCIJA ima zelo tehten vzrok, zakaj da ne udari z silo na Anglijo. Poročila Nemcije (baje iz prvih vi- go) vedo povedati, da sodi nško vrhovno poveljstvo, da zgradi Anglija ogromno ervo bojnih letal, toda ne revo zvedeti ravno koliko letala ima Anglija priprav- la, če bi Nemci udarili z vso o.

AKT je, da si je Anglija zgradiła mnogo podzem- zrakoplovnih pristanov, ki nahajajo ob vsem obrežju. kaj so skrita letala, ki jih rabili samo v skrajni sili. površju zgledajo ti pristani nedolžne farne ali mali go- ti, toda drevje je vse umet- Ker Hitler ne more zvede- natančni moči teh obrambe- priprav, se obotavlja z uka- na splošen napad preko vavškega preliva.

ROCILA vedo povedati, da vlada na italijanskih Dode- ških otokih in v kolonijah vzhodni Afriki veliko neza- voljstvo med domačini. Glav- vzrok je pomanjkanje žive- V nekem slučaju so prišli mačini pred vojašnice in so zvali Italijanom. Vodje teh redov so naglo postrelili, to- demonstracije se ponovno o. Anglija je z uspešno kado zaprla dovoz živeža v italijanske kolonije in polo- je vsak dan slabši in za Ita- je vsak dan opasnejši.

KAJ se Bolgarija zadnji mesec ni pridružila osišču, njaja zdaj na dan. Bila je že polnoma pripravljena za pri- po in Italija ji je bila že ob- bila Tracijo in del grške Ma- lonije, ko bo zasedla Grčijo. ta prišlo je drugače. Grki začeli metati Italijane iz Al- v in bolgarski kralj je na- krat sprevidel, da je za osi- "najboljše," če ostane Bol- gila nevtralna, da se ne za- ka kaka druga vojna na- likanu.

VSEM PRAV ISKRENA HVALA!

skega, kulturnega in verskega življenja. Obširna je naša božična izdaja in večinoma sami originalni doprinosi naših dolgoletnih naročnikov in prijateljev. Ponosni smo na te naše kulturne sodelavce. Vsem naša globoka zahvala! Zavedati pa se moramo, da bi bila ta obširna božična izdaja nemogoča ako nam ne bi naši slovenski trgovci v tako velikem številu prišli na pomoč z oglasi. Tudi tem našim prijateljem, ki so pomagali v gospodarskem oziru k izdaji današnje številke, smo iz srca hvaležni. Naša dolžnost je, da na tem mestu toplo priporočamo te naše slovenske trgovine. Pomniti moramo, da dokler bomo obdržali slovensko trgovino in podjetja, da bo slovenska naselbina tudi obstojala in napredovala.

V tem zaupanju želimo vsem našim zvestim naročnikom prijateljem, našim trgovcem najbolj uspeha polne božične praznike s prošnjo da nam tu- di v bodoče ostanejo naklonjeni za skupni narodni napredek.

Angleška mornarica razsaja po
Jadranskem morju nad Italijani

Angleško bojno brodovje bruha tone granat v alban- sko pristanišče Valono. Italijanske bojne mor- narice ni bilo na izpregled.

London, 20. dec. — Močan od- delek angleške bojne mornarice, obstoječe iz bojnih ladij, ene križarke in več rušilcev, je v sredo zavozil v Jadransko morje in zmetal skoro 100 ton težkih to- povskih krogel v albansko pri- stanišče Valono. Angleška mor- narica je zavozila skozi 50 milj široko ožino med Italijo in Al- bano, in ker ni spotoma naletela na nobeno opozicijo, je zavozila naravnost pred Valono in jo za- čela bombardirati. Valona je eno izmed dveh albanskih prista- nišč, ki sta še v rokah Italijanov. Valona je važna posebno radi tega, ker Italija dovaž tu sem največ svojih potrebščin za ar- mado v Albaniji.

Dejstvo, da ni bilo italijanske bojne mornarice na izpregled, da bi se bila postavila proti angle- ški, dokazuje, da so Angleži gos-

podarji ne samo nad Sredozem- skim morjem, ampak tudi nad Jadranskim.

Od Valone je 150 milj do ita- lijanskega obrežja in 60 milj se- verno od Valone leži drugo al- bansko pristanišče Durazzo.

Angleško brodovje se je po- tegnilo v Jadransko morje v dveh oddelkih. Medtem ko je ena križarka v spremstvu več rušil- cev križarila po morju in iskala italijansko brodovje, je plul drugi oddelek naravnost pred Valono. To je bilo prvič, da je šla angleška mornarica tako vi- soko gori v Jadransko morje in to prav pred nosom Italije. Ko- liko škode so napravile angleške topovske krogle v Valoni, ni zna- no. Toda 100 ton granat, ki so jih zmetali Angleži v pristani- šče, že napravi nekaj škode.

Grki v strateških pozicijah

Atene, 20. dec. — Medtem ko so angleški bombniki deževali bombe na albansko pristanišče Valono, kjer so napravili silno škodo, prodirajo grške čete se- verno od zaliva Palermo. Grki zdaj izganjajo Italijane iz stra- tegičnih postojank okrog Klisu- re in Tepelini, predno bodo zase- dili obe mesti, dasi poročilo trdi, da so Italijani že zapustili obe mesti.

Na ostali fronti so boji nekoli- ko v manjšem obsegu radi sne-

žnih viharjev, ki divjajo že šest dni. Na neki poziciji so Grki za- jeli 600 Italijanov in ostale pre- gnali z bajonetnim naskokom. V neki vasi blizu Klisure, katero so zajele grške čete, so našli Gr- ki cele kopice mrtvih italijanskih vojakov. Grško vrhovno povelj- stvo je izdalo na vojaške sledeč poziv: "Vztrajajte še nadalje, da popolnoma stremo sovražni- ka in ga vržemo v morje! To bo največja zmaga v naši zgodovi- ni."

O pokojni Uršuli Kalac

V Glenville bolnišnici je pre- minila Uršula Kalac, stara 62 let, stanujoča na 19003 Kildeer Ave. Tukaj zapušča soproga Marka, čigar po pol brat John Ladavac je bil pokopan v sobo- to, sina Mirkota in Franka, se- stro Mary, omoženo Vidrich v Homer City, Pa. in več drugih sorodnikov. V stari domovini zapušča brata Johna in Franka Strle, ter sestre Margaret Strle in Terezijo Spehar, in bratran- ca duhovnika. Tukaj zapušča tudi nečakinja Frances Krašo- vec. Rojena je bila v Kozar- šče, št. 21 pri Ložu. Tukaj je bivala 29 let ter je bila članica društva Složne sestre, št. 120 SSPZ in podružnice št. 14 SZZ. Pogreb se bo vršil v torek zju- traj ob 8:15 iz pogrebnega za- voda Josip Zele in Sinovi, 458 E. 152. St. v cerkev sv. Pavla na Chardon Rd. in potem na poka- pališče Kalvarijo. Naj ji bo ohranjen blag spomin, preosta- lim naše sožalje.

Fini likerji

Mr. Josip B. Mihaljevich, ki je edini slovenski zastopnik za American Distilling Co., ki pro- daja sledeča fina žganja: Good Old Guckenheimer, Bonded Stock, Meadow Bottled in Bond, Old American Bourbon, Old American Rye, Burton Spi- rit Blend, Old Colony Gin, Cari- oca Rum Imported, priporoča, da kupite svojemu prijatelju stekle- nico enega izmed teh likerjev in napravili mu boste veselje za praznike.

Kuhinjske peči poceni

Oblak Furniture Co., 6612 St. Clair Ave. naznanja, da ima posebno znižane cene na Grand kuhinjskih pečeh za božič. Re- kularna cena \$124.95 je zniža- na na \$89.95. Tam dobite tudi mnogo drugih praktičnih božič- nih daril.

Zima je uradno tukaj

Nocoj ob 6:55 nastopi urad- na zima. Vremenski prerok pravi, da še ni gotovo, če bomo dobili za božič sneg.

Napredek slovenske
posojilnice

Direktorji slovenske posojilni- ce the St. Clair Savings & Loan Company, so na svoji seji dne 9. decembra 1940 zopet določili, da se vlagateljem dovolijo tri odstot- ne letne obresti na njihove vlo- ge. Obenem se je dovolila divi- denda delničarjem en dolar na delnice za to polovico leta, plač- ljiva 16. decembra 1940.

To dejstvo je zelo razveseli- vo posebno v tem času, ko se ta- ko malo dobi od katerihkoli in- vesticij.

Posojilnica poroča izredno lep napredek za tekoče leto tako pri- napred kot investicijah. V zad- njih enajstih mesecih tekočega leta je prejela 328 novih vlog v skupni vsoti \$385,978.00. V istem času je napravila 130 po- sojil v skupni vsoti \$402,400.00. Precejšnje število teh posojil je bilo izdanih za gradnjo novih domov, kar je veliko pripomoglo k zaposlitvi delavcev, kakor tu- di da je precej družin prišlo do svojih lastnih domov.

Skozi celo leto je posojilnica imela na rokah okoli 15% goto- vine vseh privatnih vlog; poleg tega bi vsled zveze s Federal Home Loan Bank, čigar članica je, lahko prejela še nadaljnih 30%, tako, da je bila vedno pri- pravljena na redno in normalno izplačitev vlog.

Gornje poročilo napredka in vzornega vodstva posojilnice je najboljša reklama za njo, kajti uspeh sam na sebi vabi in miha vse Jugoslovane, da se ji pri- družijo in poslujejo z njo, po- sebno če pomislimo, da je vsaka vloga zavarovana do \$5,000.00 po Federal Savings & Loan In- surance Corporation, ki je usta- nova zvezne vlade združenih dr- žav ameriških.

Pokojni Anton Cergol

Pokojni Anton Cergol je bil ob smrti star 62 let ter je sta- noval na 5805 Luther Ave. Tu- kaj zapušča žalujočo soprogo Antonijo, rojena Strukel, doma iz St. Vida nad Ljubljano, sina Franka in Antona, hčer Anto- nijo, omoženo Gale, štiri vnu- ke in več drugih sorodnikov. Rojen je bil v Dravljah pri Ljubljani, kjer zapušča brata Franceta in Jožeta, sestre Ma- rijano, Franco in Johano ter več drugih sorodnikov. Tukaj je bival 38 let ter je ves čas delal v W. S. Tyler Co. Bil je član društva Carniola Tent, 1288 T. M. Pogreb se bo vršil v ponedeljek zjutraj ob 8:15 iz pogrebnega zavoda Josip Zele in Sinovi, 6502 St. Clair Ave. v cerkev sv. Vida in na pokopali- šče Kalvarijo. Naj počiva mirno, preostalih naše sožalje.

Seja veseliga odbora

V nedeljo ob dveh popoldne naj se zbere veselilni odbor Slo- venske moške zveze v dvorani št. 4 (staro poslopje) SND na St. Clair Ave. Važne zadeve bodo na programu.

Zopet bomba v Zagrebu

Pred poslopjem zagrebškega lista "Hrvatski Dnevnik" se je razpočila bomba, ki je poško- dovala pročelje. List je glasilo hrvatske seljačke stranke. Po- licija sodi, da so bombo polo- žili komunisti.

Nemci so zopet razsajali
po Angliji po tridnevem
odpočitku

London, 20. dec. — Svarilne piščali so sinoči zopet pognale Londončane v skrivališča. Poleg Londona so Nemci napadli tudi Liverpool in več drugih mest ši- rom Anglije. Tri dni ni bilo skoro nobenega nemškega bomb- nika nad Anglijo. Sem pa tja se je kateri pokazal in vrvel par bomb, toda s prav neznatno ško- do.

Slabo vreme je tudi angleške avijaticarje držalo doma. Nekaj jih je poletelo gori na Norveško, kjer so metali bombe na železni- ško progo Bergen-Oslo, ki je ja- ko važna za Nemce.

Do sinoči so preživeli London- čani 68 ur, ne da bi jih nadlego- vali Nemci. Tudi sinoči ni bilo sile in nekaj bomb je padlo samo v predmetju.

Pokojni John Pelko

Včeraj zjutraj ob dveh je umrl John Pelko, ki je preminil v Glenville bolnišnici. Dva dni je ležal v nezvesti vsled srčne hi- be, ki ga je napadla še v torek pri delu. Bil je zaposlen zadnjih 35 let pri American Stove Co.

Star je bil ob smrti 58 let, rojen v Podturnu pri Toplicah. V Ameriko je prišel leta 1900. Nje- gova žena Cecilija je umrla 1936. Zapušča štiri otroke: Wil- liama, Johna, Cecilijo in Jo- sepha. Zapušča tudi tri sestre in sicer Mrs. Frances Drenik, so- proga Mr. John Drenika, zalo- žnika pive, Mrs. Mary Jakše, ki ima gostilno na 200. cesti in Mrs. Sophie Henigman na Ormiston Ave. Zapušča tudi brata Lojze- ta v Beach Grove, Indiana, brata Florijana pa v stari domovini.

Odkar je bil vdovec je živel pri svojem sinu Williamu na 1375 E. 47. St. Truplo bo ležalo do pogreba v pogrebem zavodu A. Grdina in Sinovi, odkoder se bo vršil pogreb v ponedeljek zjutraj ob devetih v cerkev sv. Pavla na 40. cesti in potem na pokopališče Kalvarijo. Naj mu bo miren iz- počitek v ameriški zemlji, pre- ostalim sorodnikom pa naše iskreno sožalje.

Šolski bondi zmagali

Pri včerajšnjih izrednih vo- litvah so volivci glasovali za šolske bonde in sicer je bilo od- danih za 56,301 glas, proti 31,487.

Prva obletnica

V nedeljo ob sedmih se bo brala v cerkvi sv. Vida maša za pokojnim Antonom Jerman v spomin prve obletnice njegove smrti. Sorodniki in prijatelji so vabljeni.

Bardia v Libiji pred padcem

Angleške mehanizirane kolone so danes prodrle v notranjo obrambeno linijo. Pristanišče brani kakih 30,000 italijanskih vojakov, ki nimajo nobenega izhoda na rešitev.

Kaira, 20. dec. — Angleške čete so zdaj popolnoma obkolile libijsko pristanišče Bardia in se pripravljajo na zadnji naskok na to močno utrjeno italijansko postojanko. Zunanje utrbe so Angleži predrl že pred par dne- vi in najnovejše poročilo trdi, da so danes prodrli že tudi sko- zi notranjo linijo utrdb na neka- terih krajih. Kakih 30,000 ita- lijanskih vojakov, ki brani mesto, se mora podati, ali pa bodo po- biti do zadnjega moža, ker so zdaj popolnoma obkoljeni, s kop- nega od angleških čet, a zunaj na morju leži angleško brodovje, ki neprestano bruha karteče v mesto. Italijani se zaganjajo proti napadalcem na zahodni strani mesta, da bi si odprli edi- no pot, ki pelje proti pristanišču Tobruk.

Angleško poveljstvo pravi, da bo morda vzel še nekaj časa, predno bo padla Bardia, toda ker dobivajo angleške čete vsak dan ojačenja, se mesto ne bo moglo vzdržati dolgo. Iz Rima prihaja poročilo, da zbira ita- lijanski poveljnik Graziani svojo silo pri Tobruku, 80 milj zahodno od Bardije, kjer se bo pomeril v odločilni bitki z Angleži.

Božični radio program

Na božični dan bomo imeli priliko slišati lepo božično pe- je na radiu, za kar so se potru- dile clevelandške podružnice Slovenske ženske zveze. Pro- gram bo oddajala postaja WGAR, ki posluje na 1450 kilo- cycles. Čas programa bo od 3:15 do 3:30. Govorila bo Albi- na Novak, urednica Zarje. Na- tančen program bo priobčen pozneje.

Miklavž obdaruje otroke

Danes popoldne ob pol treh se bodo zbrale članice mladinskega oddelka št. 25 SZZ v dvo- rani St. Clair kopališča. Obis- kal jih bo Miklavž, obložen s slaščicami, ki jih bo razdelil med navzoče. Pogledat pride- jo lahko tudi druge članice, če vas Miklavž še zanima.

Popravek

V oglasu Križmanove mesni- ce smo tiskali, da je salo in špeh za mast po 12c in pol funt. Ra- vno za pol preveč! Glasiti bi se moralo 6 in pol centa funt.

ŠKRJANČKI PRIREDE LEPO BOŽIČNICO

V nedeljo popoldne priredi mladinski pevski zbor Škrjančki mično božičnico v Slovenskem društvenem domu na Recher Ave. Zbor priredi dve igri: "Oh, to Polona" in "Miklavž prihaja." Pod vodstvom pevovodje, Louis Šemetea, pa pada lep pev- ski program, za katerega je g. pevovodja te mlade pevce in pev- ke skrbno pripravil. Kar 18 pe- smi nam bodo zapeli ti naši škr- jančki, eno lepšo od druge.

Tudi obe igrici sta prav zani- mivi in režiser g. Frank Požar se je zelo potrudil, da so se mla- di igralci dobro naučili svojih vlog. Dobri starši so tudi poskrbeli, da bo Miklavž otroke bogato ob- daril. Obdarite jih tudi vi in jim pripravite veselje s tem, da se udeležite v velikem številu njih prireditve. Naj ti naši mladi

Zimski cirkus pride

Od 25. decembra do 3. januar- ja bodo v Areni zanimive cirku- ške predstave vsako popoldne in zvečer. 17 raznih predstav bo vsakokrat: sloni, levi, klovnji, konji, poniji, trenirani psi itd. Osebo pride tedaj v Cleveland tudi znani igralec iz radija "Lone Ranger" s svojim konjem "Silver." Prireditve se vrši pod pokroviteljstvom organizacije Makabejcev. Vstopnice so v pro- daji že sedaj in se dobe pri bla- gajni v Areni, 3700 Euclid Ave., Cleveland, O.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME

SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

6117 St. Clair Avenue Cleveland, Ohio
Published daily except Sundays and Holidays**NAROČNINA:**

Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00.
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.50. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50.
Za Ameriko in Kanado, po razpisu: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00.
Za Evropo, celo leto, \$7.00.
Posamezna številka, 3c

SUBSCRIPTION RATES:

United States and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year.
U. S. and Canada, \$3.00 for 6 months; Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months.
Cleveland and Euclid, by carrier \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months.
European subscription, \$7.00 per year.
Single copies, 3c

Entered as second-class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

83 No. 299 Sat., Dec. 21, 1940

Dr. Anton Korošec

V novi Protičevi vladi je postal 19. februarja 1920 dr. Korošec minister za promet. Kot tak je zlomil komunistično splošno stavko in obdržal ministrstvo tudi v naslednji Vesničevi vladi do sestanka ustavotvorne skupščine oziroma nastopa Pašičeve demokrasko-radikalne vlade 1. januarja 1921.

Vesničevi vladi je dr. Korošec predložil avtonomistični načrt ustave, ki je bil predložen tudi ustavotvorni skupščini kot oddvojeno mišljenje Koroščevo. Korošec je tudi vplival na Protiča, da je prevzel v svoj ustavni načrt Slovenijo kot samostojno pokrajino in slovenščino kot državni jezik. (To je lokalni slovenski komunistični dnevnik popolnoma prezrl, ko je naznanil Koroščevo smrt, a ni pozabil omeniti, da je vpeljal v šole laščino kot obligatni učni jezik).

Od konstituante dalje je bil dr. Korošec, zvest svojemu proticentralističnemu programu, kateri se je med tem razvijal v radikalnejšo smer, v opoziciji do nastopa Davidovičeve vlade opozicijskega bloka 27. julija 1924, v kateri je bil podpredsednik, minister za prosveto in namestnik ministra za vere, do 5. novembra.

Po volitvah 18. marca 1923 je SLS dobila od 26 slovenskih mandatov 21, tako da je mogel dr. Korošec poslej govoriti v imenu slovenskega naroda. Na strankino željo je stopil tedaj v stik s hrvatsko republikansko seljačko stranko ter ž njo osnoval federalistični blok v Zagrebu. Njegovemu prizadevanju je v prvi vrsti zahvaliti, da so Hrvatje spreminili svojo abstinenčno taktiko in se s prihodom v skupščino začeli nagibati k realnejši politiki.

Medtem se je ustanovil v parlamentu ožji blok: Korošec, Davidovič, Spaho, ki si je stavil nalogo izvesti sporazum med Srbi, Hrvati in Slovenci.

Po volitvah 8. februarja 1925, v katerih je dobila SLS 20 mandatov in je bil dr. Korošec izvoljen tudi v Ljubljani, je z Davidovičem, Radičem in Spahom osnoval v skupščini blok narodnega sporazuma in seljačke demokracije. Vsled tega je sledilo več vlad radikalov s hrvatsko seljačko stranko in 1. februarja do 17. aprila 1927 vlada radikalov z SLS, v kateri pa dr. Korošec ni bil.

S predsednikom nove vlade Vukičevićem je 10. julija 1927 sklenil na Bledu volivni sporazum, takozvani "blejski pakt" in postal 23. februarja 1928 notranji minister.

Ko je notranje politična kriza z atentatom Puniše Račiča v narodni skupščini dosegla svoj višek, je po brezuspešnem poskusu generala Hadžića dr. Korošec sestavil 27. julija 1928 vlado četvorice: Korošec, Vukičević, Davidovič, Spaho ter obdržal obenem portfelj notranjega ministra.

Kmalu pa se je parlamentarna rešitev krize izkazala za nemogočo in Korošec je 2. januarja 1929 podal ostavko, na kar je bila s kraljevim proglasom z dne 6. januarja 1929 vidovdanska ustava razveljavljena in narodna skupščina razpuščena. V novi vladi generala Živkovića je bil dr. Korošec minister za promet do 5. avgusta 1929, nato je prevzel ministrstvo za šume in rude, a 28. septembra 1930 je demisioniral.

Tako Hrvati kot Slovenci so tudi v dobi diktatorske vlade izražali svoje nezadovoljstvo zoper vedno manj prikriti unitaristične težnje. Dne 7. novembra 1932 so Hrvati v "zagrebških punktacijah" med drugim izjavili, da je zaradi nasilne, nesposobne in nemoralne nadvlade pešice srbskih politikov nujno potrebno, da se povrne državno življenje nazaj na leto 1918 kot izhodno točko, ker je le tako mogoče pričeti z novo ureditvijo državne skupnosti.

V svojih zahtevah so te punktacije bolj nejasne in manj stvarne kakor tako imenovane "slovenske punktacije" Slovenske ljudske stranke z dne 30. decembra 1932. Te ne zahtevajo, da se izbrže vse, kar se je po prevratu zgodilo, ampak terjajo iz ozirov na neodrešene brate v Italiji, Avstriji in na Madžarskem, da se da slovenskemu narodu v Jugoslaviji taka samostojnost, ki bo privlačila sonarodnjake iz drugih držav. Za to je potrebna narodna samobitnost, ime in zastava, finančna samostojnost, politična in kulturna svoboda ter korenita socialna zakonodaja. Da se to doseže, morajo Slovenci, Hrvati in Srbi s svobodno pogodbo in na demokratski podlagi osnovati državo enakopravnih enot. Ena od teh enot mora biti Slovenija.

Torej te "slovenske punktacije," ki so bile delo dr. Korošca, so zahtevale, da mora jugoslovanska Slovenija pritegniti k sebi vse zaslužnjene brate.

Dasi Slovenci niso zanikali narodne države Jugoslavije, vendar pa je vlada že po nekaj tednih internala dr. Korošca kot voditelja avtonomističnega gibanja. Na pobudo nekdanjih slovenskih demokratov, ki so po Koroščevem izstopu sodelovali v novih vladah, so državna oblastva silno strogo nastopala zoper vsak izraz nezadovoljnosti, razpustila so mladinaka in prosvetna društva, ki so priznavala program Slovenske ljudske stranke, katere nepetost je popustila šele po tragični smrti kralja Aleksandra 9. oktobra 1934. (Konec prihodnjic.)

Newburške novice**Priloge za Božič**

Končno smo dobili še ostale klopi v cerkev. Tudi vrata na spovednice. S tem je glavna oprema cerkve na mestu. Sedaj še manjkajo shrambe za ministrantove obleke v zakristiji. Tudi za te prihaja fond skupaj. Večina ministrantov se je potrudilo, da so prodali po eno ali po več, (Johnny Larish 22) škafelj božičnih kartic. Blizu sto jih je prodanih in prišlo je nekaj skupaj, na ta način. Nekaj pa so nam ljudje darovali v ta namen naravnost. Nekaj nam je tudi zadnjenedeljska predstava prinesla. Tako, da bomo kmalu zamogli misliti na to napravo.

Brezje

Tudi za 'Brezje' smo že nekaj, kakih \$50, dobili skupaj. Neki faran nam je poslal \$15 za Brezje, to se pravi za Marijino kapelico. In tako vidite, da gre, sicer počasi, toda gre in če Bog da, predno bo leto 1941 poteklo, bomo imeli tudi kapelico in shrambe.

Pa še nekaj

Klečavniki, to se pravi, mehki nakladniki za klečavnike, so tudi že tukaj. Danes jih polagajo, da ne bo tako trdo in težko za klečati. Nekateri so zelo tarnali. Kadar boste klečali na zelo pripravljen in mehkih klečavnikih, se spomnite in recite sami pri sebi, pa tudi drugim recite: "ta naprava je vredna en dolar za vsakega člana te fare. Kateri pa misli, da ni, naj kleči na tleh." Podpora!

Pa kaj bo še?

Za Božič bomo postavili nekaj zelo velikih božičnih dreves v cerkev. Kar je pri tem najboljši, je to, da bodo drevesa tukaj posekana isti dan, ko nam jih pripeljejo. Včasih smo dobili drevesa, katera so bila posekana morda mesec popreje in si vanje so se kar osipale že, ko smo jih postavljali. Letos bodo sveža in duh, a-a-a duh, vonj od njih bo šel po celi cerkvi.

In jaslice

Jaslice bodo tako krasne, da bodo glavni predmet občudovanja na Božič. Le pripeljte vaše male v cerkev na Božič. Po maši pa jim pokažite vse. Saj nobena reč otroka tako ne razveseli, kot dete Jezus v jaslicah, ako se mu razloži v besedah, ki jih on razume zakaj je dete tam. Pa jaslice niso samo za male, so tudi za nas. Nikjer se ljubezen Boga do človeka tako lepo ne izrazi, kot ravno iz jaslice. Sin božji je zapustil svoj nepopisljivo krasni nebeški dom, da bi tu di nam omogočil pot tja.

Ministranti bodo imeli nalogo

Letos bomo o polnoči pred maso prinesli soho deteta Jezusa v jaslice. Nekako pol ure pred maso, to se pravi o pol 12 bodo ministranti in dečki kar prinesli Detce v procesiji, pevajoč božične pesmi in ga položili v jaslice. Kdor bo hotel videti ta prizor in slišati petje, bo moral biti v cerkvi o pol 12. za tem bodo peli drugi pevci.

Splošno vabilo

V nedeljo, to je jutri, popoldne bo prišel "Santa Claus" v cerkevno dvorano. Vsi otroci, kateri so bili pridni, da zamo-rejo pričakovati darila, ne pa šibe, naj se zberejo ob 2, najprej v cerkvi za blagoslov, potem pa spodaj, kjer jih bo obdaril "Miklavž" z malimi darovi. To Vabilo je za vse otroke, kateri pohajajo v šolo sv. Lovrenca in za vse druge, kateri po raznih krajih prihajajo h krščanskemu nauku, torej za otroke v Maple Heights, Warrensville Heights, in vse iz Jutrovega in Rosewood okolice in od drugod, kateri hodijo k nauku.

Božične maše

Osem maš bomo imeli. Začeli bomo s slovesno maso pred sv. Rešnjim Telesom, o polnoči.

Kdor želi prejeti sv. obhajilo pri tej maši naj bo teš v vsaj zvečer od osmih naprej. Nadaljne maše pa bodo potem o 5, 6, 7, 8, 9, 10 in 11. Pri vseh mašah se bo delilo sv. obhajilo in upamo, da se bodo vsi farani poslužili te velike sreče in prejeli pri eni maši sveto obhajilo. Prisotni pa naj bodo isti dan pri več, kot eni maši. Ob desetih bo velika maša, katere se bodo udeležila vsa lokalna društva. Parada naj se prične pravčasno. Maršala Gihha in Globokar naj skrbita za to, da pridejo s pohodom do cerkve ob desetih. Ljudje pa naj gredo v vrste v paradi, ne v vrste na hodnik. Godba bo pod vodstvom Frank Bečaja, katera naj tisto jutro vreže najveselejša koračnica za društva. Zavedajte se, da gre ve to v počast praznika in ne za kaj drugega. Popoldne ob 2 pa bomo zapeli Materi Božji v počast litanije s takim navdušenjem, da se bo cerkev tresla. Le pridite tudi moški v cerkev, da bo kaj basa. Snyder sam ne amore vsega.

Končno pa še to

Pri vseh mašah na Božič bodo pobirali darove za novo cerkev. Vse bo šlo za novo cerkev, zato pa tisti, kateri želite še prispevati predno so knjige zaključne za to leto lahko storite to v božičnih kovertah. In ne pozabite, kaj sem rekel zadnjič: če bo božična kolekta \$3,000.00 ali več bomo nove jaslice DAR faranom. Če goveremo o božičnih darovih

Naj omenim izredno lep dar, katerega je podarila Mrs. Anthony Mervar svojemu soprogu. Družina stanuje na Vineyard. Anthony je na cerkvenem odboru in je delaven in zanesljiv. Kadar mu čas dopušča, je vselej pripravljen pomagati. Tak odbornik zasluži priznanje in dar. Zato mu je Mrs. Mervar, ki se je po očetu pisala Bizjak, za Božič podarila nekaj, kar bi mu nihče drug ne mogel. Darilo so dali ime Teresa, po stari materi Tereziji Bizjak. Za botre sta bila Peter Bizjak in njegova soproga, Margareta. Začetek je že.

Prav tako se je zgodilo tudi pri Louis Barletu ml. S prvim decembrom so dobili malo Karolino Frančiško, katera bo materi in očetu delala kratek čas in ponos. Tej sta botrovala Frank in Mary Sirk. Takih božičnih daril je treba, da je veselje, ne le en dan, ampak skozi celo življenje. Hiša brez otrok je žalosten dom, je kakor črvih oreh, to se pravi, tam kjer bi Bog dal otroke, če bi jih sprejeli: "Kdor sprejme enega tih malih, mene sprejme," tako stoji zapisano neke v sv. pismu.

Spovedovanje za Božič

Spovedovanje se prične takoj danes. Jutri med drugo maso je prilika za tiste, kateri stanujejo na West Side, Maple Heights in v Warrensville Heights in SAMO ZA TE. Naj se ne približa kateri drugi spovednici. Vsi drugi lahko pridete danes, v ponedeljek in torek. Farani iz teh omenjenih dalnjih krajev morajo plačati bus ako hočejo priti sem. Zato jim damo priliko ob nedeljah. Vsi drugi, če tudi pridete s poulično karo, imate primeroma blizu in imate "pass." Angelja iz nebes bi spravlja v nevoljo sitna muha, ki se drena v nedeljo okoli spovednice, samo zato, ker je prelena v soboto storiti nekaj korakov za to zelo potrebno po tako važno opravilo. "Oddaljenosti" so samo oni v Maple Heights, Warrensville Heights in West Side. Samo oni smejo prihajati v nedeljo jutro k spovedi. Vsi drugi pa pridite ob sobotah, za ta Božič tudi v ponedeljek zjutraj popoldne in zvečer. V torek bomo spovedovali samo zjutraj in popoldne do pol šestih.

Naj se vzame na znanje.

"Pameten mož ni nikdar grob s svojo ženo," je rekel Primož prijatelju Jerneju.

"Pameten mož žene sploh nima," mu odvrne Jernej, ki se je bil malo poprej skregal doma.

Taki dovpti se pogosto slišijo o zakonskem življenju. Človek bi mislil, da so oženjeni možiki sami martniki. Čudno pa je to, da tak martnik, če izgubi eno ženo "mučiteljico" takoj druge išče. No ja, nobeno življenje ni brez svojih težav. Zakonsko življenje ima tudi svoje križe. Vsekako, pa se tisti križi srečno prenesejo ako mož in žena delata složno v to, da si drug drugemu lajšata ne pa težita neizogibne težave.

In to nas spomni? . . .

Kadar jemlje fant deklo za ženo iz druge fare, morata biti klicana v obeh cerkvah. Nekateri se kar izmuzajo, meni nič, tebi nič, gre v drugo faro po svojo punco, in prvo, kar slišimo potem je: "Oženil sem se, zato ne morem priti."

Postava v državi Ohio pravi, da morata zaročenci imeti licenco, ali pa biti trikrat oklicana. V vsakem slučaju mora župnik poslati po poroko spridevalo poroko na Probate Court in tam poroko rekordirati. Cerkevna postava zahteva, da pridejo zaročenci pred poroko k izpraševanju. Župnik, ali pa njegov namestnik, g. kaplan, mora zaročence izprašati glede verikih resnic in drugih nauk, ki so zakonskim potrebni. Tako izpraševanje se vrši enkrat, dvakrat in lahko tudi večkrat, po potrebi prosilcev za zakon. Kdor je v šolskih letih le malo bil poučen o krščanskem nauku, takega je treba dlje časa učiti predno se ga smatra sposobnega, da bo tudi on učil otroke, če mu jih Bog da.

Pri nas klečijo pred oltarjem v sanktariju edino le taki, kateri jemljejo neveste, ki spadajo v Sodality, k Marijinim otrokom. Glede tega se ne delajo nikdar izjeme, pa naj bo nevesta iz take ali pa take družine. Samo neveste iz Sodality bodo imele ta privilegij.

Še ena

"Ali si že slišal o iznajdbi, ki ti vsako laž takoj zasledi? To mora biti čuden stroj," je rekel Peter Gašperju, nko jutro, na kari proti tavnari.

"Huh. To ni nič. Jaz sem tak stroj poročil," je dejal Gašper osorno, ki je poprej ta večer prišel kasno domov in mu žena ni verjela, da je bil radi dela zadržan.

Tako je, možje. Kadar pridete kasno domov, kar resnico povejte, pa bo gmah, če vam sme en "pečlar" dati kak svet.

"Korošec je umrl."

Ta novica nas je presunila pred par dnevi. Tisti, ki smo ga osebno poznali, smo se čutili kot osebno oropani ene najdražjih stvari, nekaj kar bomo težko pozabili.

Korošec je bil velik mož, ne samo po telesu, marveč tudi po duhu. V diplomatskem svetu je malo takih mož. Zdi se mi, da je Jugoslavija izgubila težko nadomestljivo osebo. Vem, da so ga Hrvati črtili, zato, ker je videl drugače kot oni. Tudi naših je bilo nekaj takih, kateri so ga kileli, toda to so bili ljudje, kateri preklinjajo vsakega duhovnika zato ker je duhovnik.

Korošec je ljubil svojo domovino in skrbel zanjo kakor oče za svoje družinsko posestvo. Zlasti pa mu je bil pri srcu slovenski del Jugoslavije. Ko se je Father Slapšak poslavljaj iz doma pred osmimi leti, mu je pisal Korošec: "Ko odhajate preko oceana med naše rojake, Vas prosim, da sporočite clevelandskim Slovincem moje najtoplejšje pozdrave. Naj se z ljubeznijo spominjajo slovenske domovine in čuvajo svetinje svojih pra-

SLOVENSKA ŽENSKA ZVEZA

Ustanovljena 19. decembra, 1926 v Chicagi, Ill.

Inkorporirana 14. decembra, 1927 v državi Illinois.

Duhovni svetovalec: Rev. Milan Slaje, 1709 E. 31st St., Lorain, Ohio.

GLAVNI ODBOR:

Predsednica Mrs. Mary Prislant, 1034 Dillingham Ave., Sheboygan, Wis.
Prva-podpredsednica Mrs. Frances Rupert, 19303 Shawnee Ave., Cleveland, Ohio.
Druga-podpredsednica Mrs. Mary Goghe, 4517 Coleridge St., Pittsburgh, Pa.
Tretja-podpredsednica Mrs. Mary Shepel, 5 Lawrence St., Ely, Minn.
Četrta-podpredsednica Mrs. Frances Raspet, 305 Spring St., Pueblo, Colo.
Peta-podpredsednica Mrs. Mary Kocjan, 5 Ash St., Calumet, Mich.
Tajnica Mrs. Josephine Erjavec, 527 N. Chicago St., Joliet, Ill.
Blagajničarka Mrs. Josephine Muster, 714 Raub St., Joliet, Ill.

NADZORNICE:

Mrs. Mary Tomažin, 1902 W. Cermak Road, Chicago, Ill.
Mrs. Mary Otničar, 1110 E. 66th Street, Cleveland, Ohio.
Mrs. Mary Smoltz-Lenich, 609 Jones St., Eveleth, Minn.

PROSVETNI ODESK:

Mrs. Albina Novak, urednica in upravnica "Zarje," 1135 E. 71st St., Cleveland, Ohio.
Mrs. Frances Ponikvar, 1030 E. 71st St., Cleveland, Ohio.
Mrs. Frances Sušelj, 726 E. 160th St., Cleveland, Ohio.
Mrs. Anna Petrich, 2178 Burton St., Warren, Ohio.
Mrs. Emma Shimkus, 717 Fifth St., La Salle, Ill.

SVETOVALNI IN POROTNI ODESK:

Mrs. Agatha Dezman, predsednica, 649 So. 29th St., Milwaukee, Wis.
Mrs. Anna Kameen, P. O. Box 767, Forest City, Pa.
Mrs. Rose Jerome, 214 Grant Avenue, Eveleth, Minn.
Mrs. Agnes Mahovich, 9525 Ewing Ave., South Chicago, Ill.
Mrs. Olga Mirkovich, 2348 N. W. Roosevelt St., Portland, Ore.
Namestnica nadzornicam Josephine Seelye, 1228 Addison Rd., Cleveland, O.

SVETIM božičnim praznikom želimo vsem prijateljem in čitateljem lista Ameriška Domovina božičnega miru in veselja. Da bi najlepši praznik in letu prinesel blagoslov za nadaljne uspehe vsem tistim, ki s dobroželjnostjo delujejo za blagostanje slovenskega življa v Ameriki. Slava vsem, ki stremijo za ciljem, ki povzdiguje našo narodno zavest in svojo neomajeno energijo žrtvujejo za dobrobit nas vseh! Še posebno želimo, da bi novorojeno Dete prineslo vsaj majhno spoznanje tistim, ki uničujejo to kur so drugi s žalji in trudom sezidali. Naj božična radost napolni srca vseh zemljanov ter jih napravi močne branitelje vsega, kar služi za ohranitev bodočega miru in sprave. Bog vas živi!

Za Slovensko žensko zvezo v Ameriki:

Albina Novak, urednica
uradnega glasila SZZ "Zarja."

Silvestrov večer pri "Zvonu"

Kakor vsako leto in to že dolgo vrsto let, tako bo tudi letos priredilo pevsko društvo "Zvon" zabavni večer na starega leta dan (31. decembra) v Slovenskem narodnem domu na 80. cesti.

To je eden tistih večerov, ko se vsak rad malo pozabava v veselju družbi, pa naj bo star ali pa mlad. V družbi Zvonarjev je vedno lušno. Tako se tudi za ta večer obeta obilo neprisliljene zabave. Vsega bo dovolj. Za plesalce bo skrbel Emeric Kordan in njegov štab, za okusno večerjo pa imajo v oskrbi žene kuhinjskega kluba. Vsega bo dovolj in tudi lepega petja ne bo manjkalo.

Da bo pa vsak udeleženeec zadovoljno postržen pa pripravljamo, da si vstopnico rezervirate že prej, kajti na večer prireditve se ne bo prodajalo vstopnic pri vratih. Vstopnice se lahko dobi pri vseh pevcih in pevkah kakor tudi pri podpornih članih društva "Zvon" in pri oskrbniku SND, Mr. Matt Lekanu. Torej pridite k Zvonarjem na Silvestrov večer. Vas prijazno vabi odbor.

Tem potom pa naznanjam, da se bo vršila letna seja društva "Zvon" v nedeljo 22. decembra ob 10 uri popoldne. Apeliram na vse člane, da se gotovo udeležite te važne seje, ker je na dnevnem redu precej važnih stvari, kakor tudi volitve odbora za prihodnje leto. Torej pridite!

Končno pa želim vsem članom in prijateljem društva "Zvon" vesele božične praznike, zadovoljno in veselo novo leto. Za društvo "Zvon."

S. Paulin, tajnik.

Največji otok na svetu je Grenlandija, ki je pod dansko oblastjo. Prebivalcev pa ima le 16,000.

Kraljeve garde, čete, ki imajo to posebno nalogo, da varujejo vladarjevo osebo, so bile osnovane v 17. stoletju skoraj po vseh državah Evrope hkratu. Takoj so dobile ime garda od francoske besede garder — varovati.

Lepo iznenadenje ob 50 letnici

Od leve na desno spodaj: Mrs. Pangeršič, hčerka Frances, Mr. Pangeršič, v drugi vrsti zet, Frank Breskvar.

"Ali so sanje, ali je resnica?" in Mrs. Joseph Rojc, Mr. in Mrs. Frank Zalokar iz Carl Ave., Mrs. Mary Simončič iz 63 St., Mr. in Mrs. Julis iz 63 St., Mr. in Mrs. Frank Cimperman iz Carl Ave., Mr. in Mrs. John Rupašič iz Carl Ave., Mr. in Mrs. Joseph Kožel iz Carl Ave., Mr. Francis Leban iz 64 St., Mr. in Mrs. Anton Fortuna iz 64 St., Mr. in Mrs. Frank Razengar iz Russel Road, Mrs. Vidmar.

Mr. in Mrs. Vidervol-Lončar, Mr. in Mrs. Frank Zakrajšek iz St. Clair Ave., Mrs. Helen Maly, Mr. in Mrs. Slogar, Mr. in Mrs. Anton Mulec iz Bonna Ave., Mr. in Mrs. Tomšič iz 63 St., Mr. in Mrs. Zalar iz 63 St., Mr. in Mrs. Dolenc iz 63 St., Mr. in Mrs. Peter Sterk iz St. Clair Ave., Mr. in Mrs. Louis Cimperman iz Norwood Rd., Mr. in Mrs. Anton Kožel iz 61 St., Mr. in Mrs. Joseph Knaus (Edna Diary), Mr. in Mrs. Gruden, Mrs. Jennie Prijatelj iz Norwood Rd., Mr. in Mrs. Steve Makus, Mr. in Mrs. Charles Zupančič iz Edna Ave.

Mr. in Mrs. Urbas, Mr. in Mrs. Anton Urbančič, Mr. in Mrs. Frank Rode, Mr. in Mrs. Ludvig Brezar, Mr. in Mrs. Ludvig Vičič, Mr. Frank Kačar, ml., Mr. in Mrs. Frank Habič, Mr. in Mrs. Ernest Lužar, Mrs. Josephine Kramaršič, Mrs. Frances Orazem, Miss Josephine Orazem, sodnik Frank Lausche, councilman Eddie Kovačič, Mr. in Mrs. John Maren iz Norwood Rd., Mr. in Mrs. John Bergles iz 71 St., Mr. in Mrs. Matthew Modic, Mr. in Mrs. Slogar, ml., Mrs. Agnes Jura, Mr. Matija Brajdič, Mr. in Mrs. Florijan Močilnikar iz 64 St., Mr. in Mrs. Pavla Zigman, Mr. in Mrs. Skully iz Addison Road, Mr. in Mrs. Zadnik, Mr. in Mrs. Salomon, ml.

Mrs. Mary Pižem iz 64 St., Mr. in Mrs. Just iz Edna Ave., Mr. in Mrs. Snajder iz 71 St., Mr. in Mrs. John Stibil iz Norwood Rd., Mr. in Mrs. Joe Tekavec iz Norwood Rd., Mr. in Mrs. John Rangus, Mr. in Mrs. Joe Modic iz Norwood Rd., Mr. in Mrs. Jerež, Mr. in Mrs. Naco Perko, Mr. Joe Vidmar, ml., Mr. in Mrs. Majer iz Edna Ave., Mr. Peter Valenčič, Mr. in Mrs. Frank Ozimek, Mr. in Mrs. Jas. Saramec, Mr. in Mrs. Jerry Menart, Mr. in Mrs. Louis Doblek iz 60 St., Mr. in Mrs. Joe Tekavec, ml., Mr. in Mrs. Joe Mikulic, Mr. in Mrs. Joe Udo- vič.

Mrs. Mary Gornik iz 71 St., Mrs. Jennie Obersko, Mrs. Frances Modic iz 64 St., Mr. in Mrs. Louis Kamnikar iz Lorain, O., Mr. in Mrs. John Mavr in Mrs. Anton Malovič.

Hvaležna sva ženam, ki so de- lale v kuhinji in mozem, ki so tako pridno točili pijačo kakor tudi dekletom, ki so stregle gostom. Vse mprav iskrena hvala. Vam dragi prijatelji naj ljubi Bog stotero povrne, midva pa se vas bova dnevno spominjala v molitvi. Dasi gre že najino živ- ljenje k zatonu, sva vseeno sre- čna in vesela, ker imava toliko re iskrenih prijateljev. Naj vas ljubi Bog obilo blagoslovi. Želi- va božične praznike prav vsem

in naj vas Božje dete blagoslovi in v vam podeli obilo božičnega miru. Vam hvaležna, Frank in Frances Pangeršič, 1153 E. 63 St. (Frank po domače Uhelov iz Zaloga in Mihelnova, Francka iz žagarskega vrha.)

Polnočnica v Škocijanu na Primorskem

Piše Mary Gombach

V faro smo spadali v Rodik. Naša vas pa je spadala pod kaplanijo Škocijan in ker smo hodili tja tudi v šolo, smo tudi ob nedeljah najraje šli k sv. maši v Škocijan. Le ob velikih praznikih pa smo šli k maši k fari v Rodnik, enako tudi za križev teden, ko so bile procesije. Tedaj je bil še stari običaj, da smo hodili v procesiji vsak za svojim križem.

Včasih pa so nas kaplanci malo po strani gledali, ker smo biro prispevali župniku v Rodik in ne v Škocijan. Pa se je zgodilo, da so v Škocijanu kupili nov križev pot in so prišli tudi v našo vas za pomoč. Ker pa smo se bili precej dobro odzvali, zato so nam bili zelo hvaležni in zopet smo imeli mir, da nas niso več tako po strani gledali, pa tudi, če smo vrgli kaj v pušico—krajcar, več gotovo ne — pa je bilo vseeno dobro.

Polnočnice pa pri naši fari ni bilo v tistih časih, pač pa še pred več leti. Potem so pa to lepo navado opustili. Vzrok temu so bili nekateri farani, ker so prišli predobro razporejeni v cerkev in so potem kalili božji mir. Tisto leto pa so dobili v Škocijan novega kaplana, mislim, da je bil iz Trsta. Veliko se je spremenilo pod njegovo upravo in najbolj pa je prese- netil ljudi, ko je oznanil za sv. večer polnočnico. Te novice so bili kaplanci zelo veseli.

Svedra iz naše vasi pa si ni- smo upali iti tja, ker smo vede- li, da bo cerkev polna domači- nov. Toda naša soseda, botra M. pa si tega ni pustila dopedati in nas je silila, da naj gremo z njo v Škocijan k pol- nočnici. Ona je vzela laterno in šla naprej. Noč je bila tiha in jasna. Svetilo pa nam je na milijone zvezdic, tako, da ni- smo prav nič potrebovali luči. Toda botra M. je trdila, da se k polnočnici ne sme iti brez laterne. Torej šle smo z njo jaz in dve sosedovi ter potoma prepevale božične pesmi.

Vesele smo bile, da bomo pri polnočnici. Kar naenkrat pa se botra M. ustavi. Ob cesti je bil trnov grm poln zmrzlega sne- ga, ker ga je pa obsevala sen- ca od laterne, je pa izgledal, kot bi bilo tam nekaj živega. Punce nič se ne ustrašite, je rekla botra M., tukaj je ena duša, ki potrebuje pomoči. Me svedra se nismo bile prav nič ustrašile, saj smo šle vsak dan tam mimo v šolo, prav mimo ti- stega grma. Torej, pustile smo, naj botra uredi po svoje.

Moja prijateljica Ivanka pa pravi: "Botra, ker pravite, da znate reševati duše, pa poma- gajte tisti duši in rešite jo." Botra pa stopi prav svečano

naprej in pravi: "Vsak božji duh Boga časti, ali ga častiš tudi ti?" Pri tem se je pa la- terna zaobrnila in strah je iz- ginil. Botra je bila pa tega sil- no vesela, ker je bila prepriča- na, da je rešila eno dušo.

Ker smo se bile pa pri reše- vanju precej zamudile, zato smo prišle v Škocijan prepoz- no. Cerkev je bila vsa razsvet- ljena in polna ljudi. Vrata pa zaprta, "Odpri, smo prišle k polnočnici." Znotraj pa nam odgovori osorni glas: "Kaj nam tudi danes ne daste miru, cerkev je nabito polna in ve pa pojdite kamor spadate. Pa še vi botra M., da se nas le upate nadlegovati. Koliko ste pa da- rovali za naš križev pot. V Rod-

nik pojdite, k svoji fari."

Res smo se morale obrniti in iti domov, ne da bi bile pri polnočnici. Botra M. pa se je tolažila, da le ni šla zastoj, ker je gredoč rešila vsaj eno dušo trpljenja. Že dolgo počiva botra M. tam na hribčku pri Materi božji, naj ljubi Bog reši tudi njeno dušico.

Srečne in vesele božične praznike in blagoslova polno novo leto želim vsem rojakom po širnem svetu.

POPRAVLJANJE IN ČIŠČENJE POHIŠTVA.

Se priporoča
JOHN J. CERAR
5819 Bonna Ave.
Henderson 2632

VESELE BOŽIČNE PRAZNIKE in SREČNO NOVO LETO ŽELIMO VSEM NAŠIM ODJEMAL-CEM in PRIJATELJEM

Največja izbira slovenskih, hrvatskih in popularnih plošč na VICTOR, DECCA, COLUMBIA, VOCALION in BLUEBIRD

Ravno sta došli dve novi Victor hrvatski plošči:
3109: "Razbila se čaša" in "U šumici zelenoj"
3110: "Moja Božna" in "Duni vetre vohor ružu"
Popularne in slovenske note za piano in piano harmoniko

ANTON MERVAR in SIN

6919 St. Clair Ave. ENDICOTT 3628
Cleveland, Ohio

Na zahtevo pošljemo katalog od plošč in not.
Poštna naročila se točno izvršujejo.

SLOVENSKI ČEVLJARJI VAM ŽELIJO

VESELE BOŽIČNE PRAZNIKE IN SREČNO NOVO LETO!

Se toplo zahvaljujejo za naklonjenost v preteklosti in se priporočajo še v bodoče

JOS. GRBEC 6026 St. Clair Ave.
JOHN HACE, 6210 Bonna Ave.
FR. URANKAR, 7226 St. Clair Ave.
FR. LONGAR 6630 St. Clair Ave.
RUDY KOZAN, 6520 St. Clair Ave.
JOHN GABRENJA, 1102 E. 63 St.
in 22010 Ivan Ave.

PERUSEK FURNITURE CO.

JOS. PERUSEK, lastnik

Iskreno se zahvaljuje za naklonjenost v tekočem letu v toplem priporočilu za leto 1941

807-809 East 152nd Street

EDNA DAIRY

Vesele božične praznike in srečno novo leto vam želi

SLOVENSKA MLEKARNA

JOSEPH KNAUS, lastnik

6302 Edna Ave. HEND. 7963

Se toplo priporočamo.

Vesele božične praznike in srečno novo leto

želimo našim odjemalcem prijateljem

in znancem. — Se priporočamo

GABRIEL LACKNER

HUDSON DEALER

15316 Waterloo Rd.

Ivanhoe 5812

Vesele božične praznike in srečno novo leto

želi

odjemalcem in prijateljem

MICHAEL CASSERMAN

SLOVENSKI MONTER

PLUMBING and HEATING

Vesele božične praznike in srečno novo leto vam želim

MR. in MRS. FRANK in PAULINA ZEFRIN

SLOVENSKA GOSTILNA

8101 Aetna Rd.

MRS. JOSEPHINE

STRNAD in SINOVI

RESTAVRANT in FINA PIJAČA

Vino . . . žganje . . . pivo

1315 East 53rd St.

ENDICOTT 9331

Voščimo vesele božične praznike in srečno novo leto vsem odjemalcem in prijateljem.

THREE CORNER CAFE

1144 East 71st St. vogal Bliss Ave. in 71. St.

SLOVENSKA GOSTILNA

6% pivo - vino - žganje
John Levstik in John Andolšek lastnika
Želita obiskovalcem, prijateljem in znancem vesele božične praznike in srečno novo leto!

MOLLY'S TAVERN

7508 St. Clair Avenue

Vesele božične praznike in srečno novo leto želimo vsem skupaj!

Ustavite se pri nas in boste prijazno postreženi z dobrim pivom, vinom in žganjem ter okusnim prigrizkom. Ob petkih serviramo ribjo pečenko. Se priporočamo.

BOŽIČNI POZDRAVI

Grmkov Japček in Vebrova Pepca pozdravljata vse svoje stare prijatelje na Menišiji in po vsej Ameriki.

Pošiljamo pozdrave in želimo zdrave in vesele božične praznike ter veselo novo leto našim dragim v domovini: moji ljubi materi Ani Unetič, vas Gazice št. 55, Cerklje ob Krki, bratom in sestram in njih družinam, potem mojim bratom Martinu in Francju Velič, vas Izvir, sestri Micki Vogel in njeni družini. Pozdravljamo vse sorodnike in prijatelje širom sveta ter jim želimo še dolgo let zdravja. Naha-jamo se v tujini, pa nikdar ne pozabimo božiča v domovini.

Družina John in Uršula Unetič, 1134 E. 76. St., Cleveland, O.

Tople božične pozdrave mojemu očetu, ljubim sorodnikom tam v prijaznih Bevkah, kakor tudi bolnemu stricu g. Ivanu Petkovšek, Križevniška ul. 2, Ljubljana. — Srčne božične pozdrave ljubljanskemu škofu dr. Gregorju Rožmanu, ljubljanskemu županu dr. Adlešiču in soprogi ge. Veri, kakor tudi vsem mojim ljubim prijateljem tam v lepi Sloveniji. Naj plava božični mir nad to našo lepo zemljo, ki nam je vsem tako sveta.

Iskreno božično voščilo dr. Stojanoviču in dr. Brežniku v Belgradu, kakor tudi poslaniku dr. Fotiču, dr. Rybary, g. Stešaju, ge. Burja v Washingtonu ter vsem Slovencem in Jugoslovonom širom sveta srčno želi

Marjanca Kuharjeva, 1123 Addison Rd., Cleveland, O.

Vesele božične praznike in srečno novo leto voščimo Ivanu Magdalenc, Rače pri Mariboru, Josipu Magdalenc, Slovenske gorice pri Mariboru in g. Jožetu Jercaju, Sevnica ob Savi. Pozdravljajo brat in družina

Magdalenc, 10713 Prince Ave. Cleveland, O.

Božične in novoletne pozdrave pošiljam v Hinje mojim prijateljem in dobronikom, Gospej Angeli Pečjak in njeni družini za vse dobrote, izkazane že pokojni naši materi Katarini Tekavčič. Hvalo smo dolžni tudi posebno še g. Juliju Vidmar v Hinjah št. 8, ki je res toliko delal in skrbel za naše posvetitve kot oskrbnik in toliko potov naredil, da je sedaj v našo zadovoljnost vse. Hvaležno se vas bomo spominjali. Naj vas ljubi Bog blagoslovi.

Družina Anton Meljač, 7820 Union Ave. Cleveland, Ohio.

Vesele božične praznike in srečno novo leto voščimo Jacob Janesich in družini, 724 South Court, Eveleth, Minnesota.

Družina Marolt, 1020 E. 71. St. Cleveland, Ohio.

"Škrjančki" vas vabijo

Ko se domislim nazaj v stari kraj kako lepo in krasno je bilo, ko smo delali na polju in v zračnih višavah pa nam je prepeval škrjanček svoje melodije, da jih še danes slišim, ko je minilo že mnogo let od tedaj.

Tu pri nas v beli Ljubljani imamo mladinski pevski zbor, ki mu je ime "Škrjančki." Ti škrjančki pa nam bodo prepevali v nedeljo 22. decembra ob treh popoldne v Slovenskem društvenem domu na Reher Ave. Poleg petja pa nam bodo podali tudi veseloigro "Oh ta Polona." Tako se bomo lahko navžili lepega petja in nasmejali med igro in po tem programu pa pride naš stari prijatelj Miklavž z različnimi darili za stare in mlade.

Prijatelji in prijateljice lepega petja in veselih iger ali bomo pustili, da bodo ostali stoli prazni? Ne, pod nobenim pogojem ne! Zelo mučno je, ko je toliko pripravljano in truda, a ko je nastop pa so stoli prazni. Toda vse drugače pa je, če se zastor odgrne in pevci in igralci zagledajo nabito polno dvorano. To je veselje zanje. S tem pa damo tudi več veselja in poguma našim pevskim zborom in sploh kulturnim delavcem.

Vljudo vas vabim, da posetite to prireditve, da s tem podpremo naše male pevce, da bodo še z večjim veseljem nadalje gojili našo lepo slovensko pesem in igro. Prav lepo ste vabljeni tudi iz zunanjih naselbin, posebno pa sosedje iz Collinwooda. Roka roko umije. Petje je pod vodstvom g. Louis Šemeta in igra pa v režiji g. Požara.

Torej na svidenje. S pozdravom,

Geo. Nagode.

Eugene J. Kelly

Zadnjih 20 let je bil uslužben v hotelu Statler v Clevelandu, sedaj pa je prevzel urad glavnega poslovođa ali zastopnika za American Distilling Co. v Ohio. Svoj urad bo imel v Chester posloju 12. nadstropje v Clevelandu.

Mr. Kelly se je izkazal v svojih trgovskih zmoglostih, ker je osebnost, ki je dobro poznan v državi Ohio sploh in je prav na mestu za urad, ki ga sedaj zavzema. V njegovo področje spada prodaja 14 vrst ameriškega žganja kakor je n. pr. Good Old Guckenheimer, Meadwood, Royal Bourbon, American Gin in Carioca Rum.

Mi in naši trgovci

Piše J. Resnik

Zopet je pred nami krasna in priljubljena božična izdaja Ameriške Domovine. Zopet nas bodo razni dopisniki popeljali nazaj v staro domovino, tja v hišico očetovo, kjer smo preživeli brezskrbna mladostna leta. Oživeli nam bodo spomini na našo mladost, na katero med letom pozabimo. Prav je tako, da se vsaj o božičnem času spomnimo hiše očetove, v kateri nam je tekla zibeljka.

Zdi pa se mi tudi prav, da se ob koncu leta, v božičnem času, spomnimo naših slovenskih trgovcev in vseh tistih, ki so nam tekom leta kaj dobrega storili. Naj mi bo dovoljeno imenovati vsaj nekaj slovenskih trgovcev, s katerimi sem imel tekom skoro minulega leta opravka.

Spomladi mi je požar nekoliko poškodoval hišo. K vsej sreči pa sem imel poslopje zavarovano pri zavarovalniški družbi, katero zastopa vsem dobro poznani Mr. John Zulič, ki ima svoj urad na 18115 Neff Road. Mr. Zulič mi je vse potrebno skrbel v splošno zadovoljstvo, zato se ga tudi sedaj v božičnem času spominjam in hvala mu. Prepričan sem, da bi pri tujcu ne bil nikdar tako točno postrežen. Vse potrebno blago pa sem kupil tudi pri našem slovenskem trgovcu s pohištvo, pri Mr. Josip Kremžarju, ki ima svojo trgovino v Slovenskem narodnem domu na St. Clair Ave. Javno povem, da sem bil prav zadovoljen z vso

potrežbo. Čeprav sem mu plačeval na obroke, pa nisem nikdar dobil tisti sitnih terjatev, kakršne se navadno dobiva od tujcev, če vsega ne plačaš v natančno določenem času.

Vedno smehljajoči se Mr. John Sušnik, ki ima svojo trgovino pod imenom Norwood Appliance Furniture Co., tudi z vašo potrežbo sem bil nad vse zadovoljen. Seveda pa ne smem pozabiti tvrdke Anton Grdina in Sinovi. Vsakdo, kdor kupuje pri njih je veselej zadovoljen z blagom in prijazno postrežbo. Je pa še veliko drugih trgovcev, kateri so ravno tako postrežljivi in priključivi, a nisem imel priložnosti, da bi bil mogel pri vseh kupovati v preteklem letu.

Vem pa toliko, da vsi slovenski trgovci veselej poskušajo, da vam postrežejo z najboljšim blagom. Vsi mi pa bi morali vedeti, koliko ti naši trgovci darujejo za razne dobrodelne namene. Ali kdaj pomislimo, koliko pa dobimo od tujih trgovcev? Prav nič nas ne poznajo in ničesar ne dobimo od njih. Imel sem priliko, ko sem šel po mali oglas k tujem trgovcu in ko sem mu vse razložil in zakaj je oglas in da pri njem kupuje tudi veliko naših ljudi, mi je povedal, da ima dovolj svojih odjemalcev in da mu ni potreba oglašati še v naših listih.

Če pa pogledamo v Ameriško Domovino, pa bomo videli čigavi so oglasili, ki pomagajo vzdrževati naše slovenske časopise. Ob tej priliki tudi ne smem pozabiti našega neumornega delavca na društvenem in kulturnem polju, Mr. Jožeta Grdina, ki ima svojo trgovino s knjigami in drugimi domačimi potrebščinami. Koliko je on žrtvoval za Jug. kult. vrt, kateri je sedaj v ponos vsem Jugoslovonom. Vsem društvom ga priporočam, da veselej, kadar si nameravate nabaviti novo zastavo ali regalije, da se z zaupanjem obrnete do tega našega rojaka, ki vam bo pošteno in točno postregel. S tem, da take reči naročimo pri njem, samim sebi prihranimo veliko dela in skrbi, ker nam bo on vse točno uredil, rojaku pa s tem pokažemo svojo hvaležnost, ker je že veliko žrtvoval za slovenski narod.

Kaj pa naši slovenski trgovci v Newburghu? Res, nimamo toliko podjetij kakor jih imajo naši sosedje doli na St. Clair Ave. in v Collinwoodu. Imamo pa jih le nekaj in vsi ti so pošteti in postrežljivi. Pred časom je odprl novo trgovino Mr.

Louis Supan na 7807 Union Ave. V zalogi ima razno blago, katerega potrebujemo vsak dan. Mr. Supan je že veliko storil za naš Slovenski narodni dom, katerega kot tajnik vodi zelo uspešno že dolgo vrsto let. Zatorej, rojaki v Newburghu, podpirajmo svojega rojaka s tem, da svoje potrebščine kupujemo pri tistem, kateri tudi nam pomaga.

Razne hišne potrebščine pa nam preskrbita Mrs. Mary Jerič in sin Martin, katere imata v zalogi razno pohištvo, orodje in barve. Znan mi je slučaj, ko je neki rojak rekel, da je pri Jeriču barva predraga. Šel je k tujcu in kupil 10 galon barve, ker je bila cenejša, drugi rojak je šel k Jeriču in je kupil šest galon barve in končni račun je pokazal, da je bil drugi rojak na boljšem. Kupil je malo dražje, a zato pa boljše barvo in katere je tudi manj potreboval, zato pa je naredil tudi boljše delo.

Lačne nasititi pa imajo naloge Mrs. Jerič-Rangus, Louis Perko in John Strelak. Ob 93. cesti pa Anton Ponikvar in na Prince Ave., pa John Lupšina. Tukaj pa je treba, da se nekoliko ustavimo.

Res je, da nekateri teh trgovcev navidez bolj izgledajo kakor tovarniški delavec. Pomislimo pa, koliko imajo oni skrbi, ki jih mi navadni delavci nimamo. V času brezdelja in depresije smo navadno rekli: bodo že počakali, da bomo zopet začeli delati in potem bomo pa plačali. Trgovci pa naj naročijo blago in zanj plačujejo, katerega je potem nam dal na upanje. Ne vem kako bi se bili nekateri preživeli, če bi ne bilo naših slovenskih groceristov, ki so nas zalagali s potrebnimi jestvinami. Žal pa je med nami precej takih rojakov, ki so v času depresije prosili in ko so pa pričeli malo delati, pa so pustili domačega trgovca na

cedilu in šli kupovat drugam. To pa ni prav!

Prva naša dolžnost naj bo, da veselej poravnamo svoje dolgove, če pa tega res ne moremo pa vsaj prosimo, da nas še počakajo. Žal pa se sem in tja prigodi, da tudi pri domačem trgovcu včasih dobimo blago, ki nam ni prav po volji in žal, da v takem slučaju nekateri hite pripovedovati še drugim in tako obrekujejo svojega lastnega rojaka in ga radi kakšne malenkosti hočejo kar hitro uničiti. Tudi to ni prav in če se prigodi, da s kakšnim blagom nismo zadovoljni, tedaj je naša dolžnost, da gremo nazaj k trgovcu in povejmo njemu, zakaj z blagom nismo zadovoljni, ker vem, da bo vsak trgovec skušal ustreči odjemalcu.

Ko sedaj že skenčujemo četrto desetletje v 20. stoletju, zato sedaj naredimo sklep, da bomo od sedaj naprej kupovali samo pri naših domačih trgovcih in bomo lahko pričakovali iste postrežljivosti kot smo jo bili deležni do sedaj. Držimo se izreka: Svoji k svojim! Če bomo to upoštevali in če bo med nami res prava bratrska ljubezen, potem bomo lahko pričakovali tudi medsebojnega napredka.

Kolikor bolj se je pričela udeleževati druga generacija, to je naša tu rojena mladina, toliko bolj nam je potrebno, da držimo skupaj, da podpiramo drug drugega. S tem bo tudi naša mladina dobila zavest, da le v skupini je moč in kjer vlada to bo sloga med rojaki in mi pa se bomo zavedali, da nam je rojak vedno najbližji. K sklepu pa želim vsem skupaj prav vesele in zadovoljne božične praznike in leto 1941, katerega kmalu nastopimo, pa naj bo vsem polno radosti in sladkosti.

PODPIRAJTE SLOVENSKE TRGOVCE

IMPORTIRANE SLIKE

Slike, kakršne danes dobite redko, ako se sploh, se dobijo pri nas. Kdor hoče dati za božično darilo res kaj lepega, bo dal najlepše, ako da res lepo sliko. Teh vrst imam dosti v zalogi in to vsakovrstne.

V zalogi imam tudi vseh vrst molitvenikov, slovenske in angleške, specialno z velikimi črkami. Izbira velika! Istotako jaslje, importirane in domačega dela, potem kipi, rožni venči, križi najnovejše vrste. Dalje knjige, povestne, zgodovinske, učne, nabožne in druge. Zaloga slovenskih razglednic za božič.

JOŽE GRDINA

6113 St. Clair Ave. HEnderson 6561
CLEVELAND, OHIO

Vesele božične praznike in srečno novo leto želimo odjemalcem in prijateljem

RACE'S DAIRY & ICE CREAM CO.

FRANK RACE, ml., lastnik
1028 East 61st Street
HEnderson 1786

Zadnji čas je

da si nabavite božična darila za vaše drage: žene, može, dečke in deklice. Zaloga daril je še velika in prvovrstna. V naši novi trgovini boste pošteno in točno postreženi po zmernih cenah.

Brezplačno boste dobili tudi lepe stenske koledarje. Prav vesele božične praznike in srečno novo leto želimo vsem odjemalcem in prijateljem.

ROŽANCE DEPARTMENT STORE
406 East 156th Street

A. BROFMAN

DEPARTMENT STORE

Dry Goods . . . Ladies and Gents Furnishings

6806 St. Clair Avenue

Vesele božične praznike in srečno novo leto želimo vsem našim odjemalcem in prijateljem

JOHN LUPSINA

GROCERIJA in MESNICA

10201 Prince Avenue Michigan 0746

Priporočamo se za nakup raznega svežega in doma posušenega mesa, šunk, klobas, ter riževih in krvavih klobas in fine sveže grocerije, po zmerni ceni. Pripeljemo tudi na dom.

Želimo vesele božične praznike in srečno novo leto vsem odjemalcem in se topla priporočamo še za bodoče.

Vesele praznike in srečno novo leto želi

ZLATE'S MARKET

FRESH and SMOKED MEATS

Prvovrstna postrežba, cene nizke

704 East 140th St.

MUlberry 9160

Vesele božične praznike in srečno novo leto vsem gostom in prijateljem želi

MIKE VRANEŽA

SLOVENSKA GOSTILNA in RESTAVRACIJA

17105 Grovewood Avenue

Najfinejši likerji, vina in pivo—Postrežba v okusnih jedilih—Postrežba točna in cene nizke

TEXACO SERVICE STATION

CHARLES WICK in SIN

vogal E. 185th St. in Neff Rd.

KEndermore 5797

Vesele božične praznike in srečno novo leto vsem odjemalcem in prijateljem.

GULF SUPER SERVICE

FRANK SERSHEN, lastnik

15714 Waterloo Rd.

vogal E. 158th St.

želi vsem odjemalcem in prijateljem vesele božične praznike in srečno novo leto.

JOSEPHINE JEGLIČ

1188 Norwood Road

6% PIVO IN VINO

Vesele božične praznike in zadovoljno novo leto želim obiskovalcem, prijateljem in znancem.

—Se topla priporočam—

Spomin na leto 1914

Frances Ponikvar

Nekaj težkega je ležalo v ozračju dobropoljske doline, ko so se ljudje vračali od jutranje službe božje. Ljudje so se s strahom v sredi izpraševali kaj bo, kajti župnik v cerkvi je izrazil bojazen, da bo morda kmalu vojna. To je bilo v juliju 1914.

Isti dan pa je bilo pri podružnici sv. Antona žegnjanje. Ker stoji ta prijazna božjepotna cerkev na prijaznem hričku, smo posebnaj mlajši poromali tja gori. Ko smo se vračali po hričku nizdol, smo naenkrat zagledali nekaj kolesarjev, ki so hiteli vsak v svojo smer v bližnje vasi v okolici. Od njih pa so plapolali neki rumeni papirji.

Dospeli smo do prve hiše v naši vasi in že smo zagledali tišči rumeni papir nabit na steni hiše, kjer je bilo z velikimi črkami napisano "Črna vojska". Spodaj pod tem naslovom je bilo z zapisano, kateri letniki morajo oditi takoj naslednji dan k vojakom. Zastrmeli smo v tišči rumeni papir in besede "Črna vojska" so nam vzbujale grozo v naših srcih.

Najbolj vznemirjene pa so bile tiste družine, katerih moški so bili prizadeti. Naslednji dan pa se je že vila žalostna povorka mladeničev in mož proti kolodvoru poslavljajoč se od svojih dragih. Mnogi so tedaj zadnjikrat stopali po domači zemlji. Ljudje so se pač v začetku tolažili, da ta vojska ne bo dolgo trajala. Žal, da ni bilo tako in vojne napovedi so sledile druga drugi, kakor se širi požar podtaknjen po zločinski roki.

Vsi smo nestrpnost pričakovali novic z bojišča, pa časopisi so smeli poročati le bolj o zmagah, če pa so mislili poročati še kaj drugega, tedaj so bile strani časopisa pobeljene, ker je takoj zavlada stroga cenzura. Kmalu pa smo izvedli iz ust ranjenec, ki so se vračali na kratek dopust, bolj resnične stvari. Najbolj žalostna novica za nas pa je bilo, ko se je že po nekaj mesecih vojne izvedelo, da je samo naša vas Videm izgubila že nad polovico odšlih fantov, ki so dali življenje za cesarja. . . .

Ker so padali vojaki kar na debelo, zato so klicali nadaljne letnike, končno pa že niso imeli več kaj izbirati, ker mladih in zdravih fantov in mož ni bilo več, zato pa je bil tedaj že vsak dober, čeprav je bil ves pokvečen. Tako smo kmalu ostali doma samo prav stari moški, otroci in ženske. Slednje so zato morale prijeti tudi za vsako možno delo. Tudi jaz se tedaj nisem počutila najboljšje. Bila sem namreč na kratkem obisku v stari domovini s svojo malo hčerko. Tudi jaz sem si mislila, da bo vojne kmalu konec in bom potem lahko šla nazaj v Ameriko.

Toda vojne pa ni hotelo biti konca ne kraja in zato sem sklenila, da čim prej ubežim iz žalosne domovine. Domači so si sicer prizadevali, da bi me odvrnili od te namere, ker so se bali, da mi bo nemogoče priti v takih razmerah čez širno morje, ki da je že vse spodminano. To bojazen pa sem povedala tudi potniškemu agentu v Ljubljani, ki pa mi je zagotovil, da se tega ni treba prav nič bat, ker je še prav tako varno na morju kot je bilo poprej. Zato pa sem se tudi takoj odločila, da grem na pot, pa naj se zgodi karkoli.

Težko je bilo slovo od matere, ki sem jo takrat videla zadnjikrat, od bratov in sester in nato pa sem se odpravila v spremstvu očeta na kolodvor—Predstruge. Ko smo tam čakali vlak, pa pride k nam postajenčnik in nam pove, da ne bo nič z našo vojno, ker se pelje iz srbske fronte mnogo vojakov po isti progi na italijansko fronto. To je bilo leta 1915, na izgubljeno srečo. Dom je

ko je Italija začela sovražnosti z Avstrijo. Potniki tega poročila nismo vzeli resno in smo vstopili na vlak vseeno, a ko smo pa prišli na Grosuplje, tam smo morali pa vsi iz vlaka radi ali neradi.

Na postaji je bilo polno vojaštva, povečini so bili Ogrji in Hrvatje. Le kratek čas smo se srečali, pa se je lahko takoj opazilo, kako surovo postopajo častniki z navadnimi vojaki, da smo vsi pomilovali te reveže. Vsi potniki, ki smo bili namenjeni v Ljubljano, pa smo morali najeti vozove. Pri potniškem agentu smo zvedeli, da se pričakuje še nadaljnjih 12 žensk, ki so tudi hotele oditi v Ameriko. Čakala sem v Ljubljani dva dni in še ni bilo nobene, končno tretji dan pa je prišla in samo ena z malo hčerko.

Tudi me smo postale malodušne, ker smo videli kakšna zmešnjava je in da je v resnici nevarno se podajati na tako dolgo pot. Toda vožnja je bila že plačana in če bi ne bile šle, bi ne bile dobile denarja nazaj. Odločili sva se, da se podavi na pot, pa naj se zgodi kar hoče. Zopet je bilo težko dobiti prostor na vlaku, ker se je vse trlo beguncev, ki so bežali pred smrtonosnimi krogami ob italijanski meji. Še zadnji stisk roke očetu, ki me je spremljal do tu in vlak je odpihal proti Dunaju.

Imeli smo veliko zamudo in parnik, na katerega smo bile me namenjene, je že odplul. To so nam povedali potniški agentje na Dunaju in da bomo morale počakati na drugega. Najle sva si sobe v hotelu in smo tako čakale osem dni. Takrat sem tudi v veliki meri spoznala, kako so ljudje v velikih mestih trpeli vsled velike drage nje. Najslabše vrste kruh so dobivali samo na karte in prav tako tudi vso drugo hrano. V tistem času pa je bil v resnici na mestu izrek: "Kdor hoče na Dunaj, mora pustiti trebuh zunaj." Vseeno pa je bil takrat Dunaj še sijajno in razkošno mesto.

Končno pa je le minilo tisto dolgočasno čakanje in so nas odpravili naprej čez Nemčijo proti Nizozemski in pristanišče Rotterdam. Vse povsod smo videli skozi okna vlaka, kako je vrel vojaštvo od vseh strani. Videle smo tudi številne vojne vjetnike in požgane vasi. Da tisto potovanje ni bilo za kratek čas, ampak je bilo nekaj izrednega.

V Rotterdamu pa smo morale zopet čakati nekaj dni, tako, da je skupno potovanje trajalo ravno mesec dni. Končno smo pa vendar, še po raznih drugih neprilikah, prišle srečno do svojega cilja in z veseljem pozdravile svobodno Ameriko.

Sedaj po 22 letih je v Evropi še drugi vojni ples, ki divja še z večjo furijo, kot je v zadnji svetovni vojni. Namesto, da bi se po tako bridkih izkušnjah narodi izpametovali, se pa pogrežajo še v hujše strahote. Naj bi že kaj kmalu prinesel angel miru narodom resnično dobro voljo in mir ljudem na zemlji.

Cvetlice iz domačega

vrla

Piše Mary Modrijan

Kolikor bolj se človek stara, toliko bolj mu uhajajo misli tja, kjer je bil rojen—in hišico očetovo. Tako živo se ti porajajo ti spomini davnih dni—spomini mladosti. Vse krog rojstne hiše in v njej te spominja na srečni čas, ki pa je minil na veke.

Ko sem bila pred devetimi leti v stari domovini, sem si vzela za spomin nekaj cvetlic iz nekdanjega mojega vrta. Dejala sem jih v knjigo, sedaj pa ob pogledu nanje se mi ne štetokrat obujajo grenki čuti in žalost. To je bilo leta 1915, na izgubljeno srečo. Dom je

dom in kdor ima srce, ga ne bo nikdar pozabil. Ko sem jemala slovo, kot že omenjeno, pred devetimi leti od doma in od ljudi, ki so me spremlili na postajo, so se nam vsem porosile oči, ker se nam je zdelo skoraj gotovo, da je to zadnje slovo, ki ga jemljem od mojih sovrstnic. Nekaj jih pač že sniva večno spanje.

Ob pogledu na domače hribe in gore, na Zelenico, Kočno, Stol in Jelenov kamen, ki sem jih videla vsak dan skozi 36 let, se mi je trgalo srce ob poslednjem pogledu nanje in na vse krog mene. Ko so me videle moje prijateljice tako žalostno, me skoro niso pustile na vlak, ki se je že pomikal naprej, ko sem jaz skočila nanj.

Tudi moj gozd ne morem pozabiti. Potok Javornik teče ravno po sredi gozda. Ko sva se sprehajali z mojo hčerko po tem gozdu v krasnem poletnem času in ob ptičjem petju, se mi je zdelo, da sem bila v raju—a vse je minilo. Varuj Bog, našo domovino in potem, če nam bo dal Večni še čas, se bomo pa še lahko kdaj vrnili nazaj, odkjer smo prišli—daj Bog! To so nepozabni spomini na moj dom. Moj rojstni kraj. Javornik je bil že od nekdaj industrijski kraj, še prej, ko sem se jaz rodila. Sredi vasi je stal velikanski plavž, v katerem so topili rudo, ki so jo vozili z gore Zelenice, kjer so jo delavci kopali.

Tam je bilo zaposlenih precejšnje število domačih delavcev in med njimi tudi moj oče. Poleg te stavbe pa so bile še tri velike stavbe, katerim so rekli "cegarce", kjer so bila velika kladiva, kjer so predelovali železo. Pri vsakem kladivu sta delala po dva delavca, ki sta prav tako hitro obračala kose železa, kakor je kladivo tolklo. Jeklo so potem pošiljali na razne kraje. Kako lepo je bilo videti tekoče železo, ki je teklo iz plavža kakor začrta lava.

Po več letih pa so vse to podrl in pričeli so delati novo tovarno z najmodernejšimi stroji, kakor tudi valjavnico, kjer se vleče železo vsake debelosti in izdelujejo tudi tračnice. Sedaj dela par tisoč delavcev, na Savi—pol ure hoda iz Javornika, pa dela krog pet tisoč delavcev. Tam je velika industrija z mestom Jesenic z največjim kolodvorom v Sloveniji, ker je obmejno mesto. To je samo površni opis moje ožje domovine.

domovine.

Opisala pa bom še nek drugi dogodek, ki se je dogodil ravno krog božiča. Dobro se spominjam kako je bilo vse z ledom pokrito. Javorniški posetniki pa so se ravno takrat oprijeli misli za napravo vodovoda. Zahtevali so komisijo iz Radovljice, kajti voda, ki smo jo rabili za pitje in kuho je bila zelo nesnažna. Tekla je po koritu zbitem in desak po sredi vasi, kar smo imenovali "rake". Ker se je pa v tej vodi tudi pralo perilo, se lahko ve, da ni bila posebno čista.

Končno je prišla komisija sestojeca iz štirih gospodov, tedaj so bili že vsi posetniki zbrani iz vse vasi in med njimi je bil tudi moj oče lastnik, zato je pa kar mene poslal, da naj ga jaz zastopam. Ko smo bili pa že vsi zbrani, je manjkalo samo še tovarniškega zastopnika. Končno pa se je le prikazal in nas surovo nahlulil, češ, kaj neki hočemo, ker da je dotična voda še predobra za nas. Nihče si ni upal ziniti besede.

Mene je pa le pojezilo in sem korajšno stopila predenj ter mu povedala, da mi zahtevamo vodovod, ker da smo že dovolj dolgo uživali tisto umazano vodo in da sedaj zahtevamo čisto vodo. Vprašala pa sem ga tudi, zakaj pa on ne pije tiste vode, če je za nas predobra. Povedala pa sem tudi komisarijem, da če oni ne bodo ničesar ukrenili za nas, da se bomo obrnili na Ljubljano. Tedaj pa je pričel tovarniški zastopnik v nemščini zabavljati proti mene, češ, da se na me ni treba ozirati, ker sem samo ubogege delavca hči in še premлада, da bi mogla koga zastopati.

Dokler je govoril, sem ga samo poslušala in ko je skončal z zaničevanjem, tedaj pa sem mu jih pa še jaz nasula. On je pač mislil, da jaz ne znam nemški. Povedala sem mu, da naj kar lepo Boga zahvali, če je tako srečen, da je bil njegov oče vedno gospod in da se jaz svojega očeta še nikdar nisem sramovala. Tudi ostalim po-

(Dalje na 6 strani)

Da je temu tako, kupite to božjo kaplico pri

NOTTINGHAM WINERY

THOM KRASOVEC in SINOVI, lastniki
17721 Waterloo Road
Vsem rojakom veseli božič in srečno novo leto

Za vaše zdravje in zadovoljnost v letu 1941 rabite

MLEKO in SLADOLED od

EUCLID DAIRY CO.

515 East 200th St.

KENmore 0515

Podjetje se zahvaljuje za naklonjenost v tekočem

letu in se toplo priporoča v letu 1941

Vesele božične praznike, srečno in zdravo novo leto!

Vesele božične praznike in srečno novo leto odjemalcem in prijateljem želi

MAYFLOWER DAIRY

448 East 158th Street

KENmore 1272

Podjetje se toplo priporoča slovenskim trgovcem in odjemalcem v iskrenem voščilu božičnih in novoletnih praznikov

F. J. RACE SR. in SINOVI

LASTNIKI

Vesele božične praznike in srečno novo leto želim vsem gostom in prijateljem

JOHN in ANGELA KLAUS

SLOVENSKA GOSTILNA in RESTAVRACIJA

641 East 185th St.

KENmore 5033

Najfinejši likerji, pristna vina in izborna domača kuhinja.

BONCA'S TRGOVINA

6005 St. Clair Avenue

Velika zaloga stenskega papirja, barve, varnišev, in linoleja. Cene zmerne, postrežba točna.

Vesele božične praznike in srečno novo leto želimo vsem skupaj!

ZA PRAZNIKE

Dajte si svoje lase nakravžljati sedaj. Mi specializiramo na Permanent Waves, Hair Sets, Shampoo in Finger Waves . . . Za naročila pokličite ali se zglasite pri

VICKI KMET'S

BEAUTY PARLOR

5506 Superior Avenue HENDERSON 7202

Vesele božične praznike in srečno novo leto vsem skupaj!

Vesele božične praznike in srečno novo leto 1941 želim vsem

MR. in MRS. FRANK YAKOS

GOSTILNA in RESTAVRACIJA

669 East 159th Street

Pri nas postrežemo s svežim pivom, dobrim vinom in pristnim žganjem ter okusnim prigrizkom.

J. KREČIČ

MESNICA in GROCERIJA

1054 East 61st Street

želi svojim odjemalcem, prijateljem in znancem

vesele božične praznike in srečno novo leto!

Vesele božične praznike in srečno novo leto želi vsem skupaj

ANTHONY USS

6502 Superior Avenue

ENDicott 9711

Delikatesna trgovina, cigare, cigarete, sladoled, mehke pijače, meso za lunč.

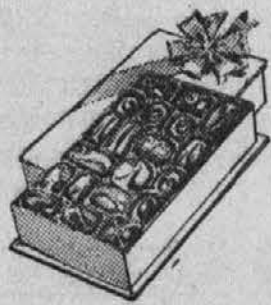
Vesele božične praznike in srečno novo leto želi

JOSEPHINE'S SPECIALTY SHOPPE

5810 Superior Avenue

Darila za novorojenčke, obleke za deklice in dečke
Krstne obleke ženske nogavice

Se toplo priporočamo za obilen obisk, JOSEPHINE PERPAR in hči, lastnici.

CVETLICE IZ DOMAČEGA VRTA

(Nadaljevanje s 5 strani)

sestnikom sem jih povedala en par in jim tudi povedala, da si nisem mislila, da so taki bojazljivi in da sem morala jaz govoriti za vse. Če človek nekaj zahteva, se mora tudi izraziti in povedati kaj hoče.

Seveda nadutež iz tovarne me je precej po strani gledal, ker je komisija vse nam ugodila in so mi gospodje dali prav in še pohvalili so me, ker sem bila tako korajžna in še tako mlada pa sem se že znala tako fino izražati o vsem. Vodovod smo potem dobili v najkrajšem času. Še potem me je večkrat nahrulil tisti tovarniški zastopnik, ker sem ga bila spravila v precej veliko sramoto pred komisijo. Nekoč sem mu pa povedala: "Veste, g. Ferdeger, vi samo zato tako surovo stopate z delavci in sploh z ljudmi, ker ljudje vse molče prenesajo. Jaz se pa za pravico še nikdar nisem bala nikogar!"

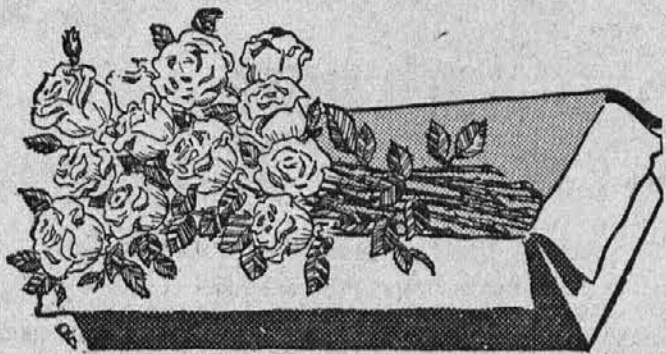
Malo pred tistim dogodkom se je pa tudi nekaj podobnega prigodilo. Šla sem ravno po vodo, kar ugledam tovarniškega voznika, ki se je ravno pripravljala, da bi bil zmetal neko nesnago v tisto vodo, ki smo jo mi vživali. Zakričala sem nad

njim, on pa mi je povedal, da je g. Kokal ukazal, da naj tisto nesnago zvrne tja notri. Takoj bom poizvedela, samo malo počakaj, kdo je neki ukazal tisto delo.

Stekla sem v tovarniški urad in vprašala, če je res on (Kokal) dal tisti ukaz in da ste ga videli kako grdo se je zadržal nad menoj ter mi zagrozil, da me bo vrgel ven, če se takoj ne poberem. Povedala sem mu tudi, da naj kar poiskusi in da grem takoj k ravnatelju in bom videli kako bo zmagal. Takoj je pritekel za mano in me prosil, naj nikar ne hodim nikamor in vozniku pa je ukazal odpeljati tisto nesnago drugam.

Tako so delali tisti trinogi z delavci. Koliko so morali ljudje pretrpeti, ker so se bali za kruh. Še celo pretepali so delavce, ravno ta, ki sem ga sedaj opisala je marsikaterega udaril in zato je bil pa tudi jezen name, ker sem mu jih en par naštel. To so spomini nekdanjih dni—več žalostnih kot pa veseljih, pa se jih človek le rad spominja.

Končno pa iskreno pozdravljam vse čitatelje Ameriške Domovine in želim vsem vesele božične praznike in srečno novo leto. Pozdravljam tudi naše prijatelje Vika in Zofi Šimenc.

VESELE BOŽIČNE PRAZNIKE IN SREČNO NOVO LETO!

Se priporočamo!

MR. in MRS. LOUIS SLAPNIK

15803 Waterloo Rd. KENmore 6363

Cvetlice za vse prilike, kot za poroke, surprise party, godovanja, bolnišnice itd.

Imamo tudi cvetlice v posodah za božič

LYON DAIRY

SLOVENSKA MLEKARNA

1166 East 60th St. HENDERSON 8492
ANTON ZNIDARŠIČ in SINOVI

Naša mlekarina je poznana kot ena najbolj sanitarnih v mestu. Naši odjemalci so vsi zadovoljni z našo postrežbo. Priporočamo se onim, kateri še niso naši odjemalci, da postanejo in se prepričajo o naši izvrstni postrežbi.

Vesele božične praznike in srečno novo leto želim vsem cenj. odjemalcem in prijateljem

BOŽIČNA

Poglejte čudo se godi, kaj more nek' to biti, tak svetli dan opolnoči, kaj to če pomeniti?

Pozdravljene jaslice svete, radosti nebeške sijaj, rodilo se v vas nam je Dete, ki spet nam vrnilo je raj.

Zahvalim Te Dete nebeško, ki k nam si prišlo na zemljo, da si v srečo človeško, razpelo tolažbe nebo.

Zahvaljena mati Marija, ki dala največji si dar, premagana je hudobija, Tvoj Sin je postal naš vladar.

Radujte se angelji sveti, slavite Gospoda z menoj, ki v jaslih v mrazu in bedi, počiva med nami nočjo.

Tončka Jevnik.

Potopljeni zvon

(Blejska pripovedka)

Na blejskem otoku biva joči svečenik Staroslav in njegova hči Bogomila sta z vso sososko zapustila malikov krivo vero in se dala krstiti. Kip boginje večne mladosti in ljubezni žive so strmoglavili s svetišča v jezero.

V stekleni palači na dnu jezera biva joči povodnjak se je zgrozil, ko se je bil kip boginje zakotalil tik pred njegov dvorek. Vile povodkinje so se v strahu razpršile po jezeru. Strašen pozvoj, ki ga je imel povodnjak priklenjenega je zarjovel in z dolgim repom mahal po vodi, da je visoko vzvalovalo. Vsa narava je bila razburkana.

Staroslav in Bogomila sta se v strahu prekrizala in iskala zaščite in utehe pred podobo Matere božje, ki jima jo je poslal sam oglejski patrijarh. Narod, ki se je udeležil svečanosti, se dolgo ni upal domov čez jezero.

Povodnjak se je v globokem spoštovanju blizal vzrujeni boginji. Živi in jo v spremstvu vil in samov vodil v palačo. Tu so ji stregle zlatolase rusalke in ji kratile čas. Čudile so se ljudem, da ne razumejo narave in nje božanstev, saj živa ni bila ljudem sovražna. Pomagala je dekletom in mladeničem v njih hudih srčnih stiskah, in uslišala marsikateri pritažen vzdih.

Dolgo se v kraljestvu blejskega povodnjaka niso potolažili, nevhvaležnost ljudi do boginje žive jih je pregloboko ranila — Nekoč je žalostna gospodična z blejskega gradu, nečakinja briksenskega kneza in škofa, potožila Devici Mariji na otoku svoje srčno gorje in ji zaobljubila zvon.

Težki konji so privlekli zvon k jezeru in s trudom so ga spravili na splav, da ga prepeljejo na otok. Nenavadni hrup ljudstva in srebrnočisti glas novega zvona sta močno razvnela vso naravo: poganski bogovi in besni so se s srdom spomnili usode lepe žive. Močan veter je zabučal s Triglava, pritlikavi dolgoobrati škrtje so se oglašali v temnih gozdovih in tulili v roge, ob bregovih jezera so skakali kozorogi ča- teži, lomili skale in izkoreninjali drevesa, povodnjak pa je zaganzal valove, da so mogočno butali ob obrežje in premetavali splav. Kmalu se je splav razbil, zvon pa pogreznil na dno jezera.

Grajska gospodična se je prekrizala, mislila je, da je Mati božja njen dar odklonila. Odgovorila se je svetu in vstopila v red dominikank v Velesovem.

Boginja Živa je s steklene palače videla, kako so pobožni obiskovalci blejskega otoka poklekovali pred podobo Device Marije in polni vdanosti in zaupanja v božjo voljo molili in prosili lajšanja svojega gorja. Živa je spoznala, da je še višja moč od naravnih sil in ko je v temnih

nočeh vse počivalo in so se le zvezde na nebu lesketale, tedaj je sopila živa k potopljenemu zvonu in polna otožnosti sama zvonila v čast Bogu, — dobri ljudje v sosednjih vaseh pa so začudeni prisluškovali srebrnim zvonom iz jezerske globine in milo se jim je storilo, ne da bi vedeli, zakaj.

MALI OGLASI

Praktična in najlepša božična darila dobite pri

OBLAK FURNITURE CO.

6612 St. Clair Ave.

Posebno znižane cene zlasti na Grand kuhinjskih pečeh. Na v a d n a c e n a

\$124.95, za božič samo \$89.95.

Pridite in oglejte si jih, se vam bodo dopadle.

For Sale

Automatic Gas Burners (Janitrol) for a square water or steam boiler. Price \$75. Inquire at Emery's Bar, 961 Addison Rd. (299)

Božično darilo

Ako želite voščiti srečne božične praznike očetu, bratu ali prijatelju, potem bodo gotovo najbolj veseli in zadovoljni, če jim darujete steklenico finega žganja, na primer:

Good Old Guckenheimer	\$2.31
Bonded Stock	2.03
Meadow Bottled in Bond	1.95
Old American Bourbon	1.76
Old American Rye	1.76
Burton Spirit Blend	2.18
Old Colony Gin	1.54
Carrioca Rum Imported	1.85

Vsa ta žganja dobite v katerikoli državni prodajalni, ali pa če pokličete zastopnika:

Jos. B. Mihaljevič
754 Eddy Rd.
Cleveland, O.
Liberty 3213

V BLAG SPOMIN

PRVE OBLETNICE SMRTI PRELJUBLJENEGA IN NIKDAR POZABLJENEGA SPROGA IN OČETA

Anton Jerman

ki je za vedno mirno zaspal dne 22. decembra, 1939.

Predragi, kako smo si želeli, da bi še med nami ostal a Bog je uro Ti odločil, in ni izpolnil nam želje

Sveta noč bo spet med nami, ampak žalostna za nas, ker Eog poklical Te je k sebi, in spomin nam žalosti srce.

Zalujoci ostali:

MARY, soproga.
ANTOINETTE in SOPHIE, hčeri.
Cleveland, O., 21. decembra, 1940.

Pozor člani družbe SND na 80. St.

Člani družbe SND na 80. cesti, kateri še niste prejeli svojih obresti na vaše certifikate, ste prošeni, da pridete ponje v nedeljo 22. decembra v Domove prostore med 9 in 12 dopoldne. Radi obilnega dela z letnimi računi mi boste veliko pripomogli, če se vsi zglasite kot označeno. Pozdrav!

Louis Supan, tajnik SND.

Čist med

Čist med, direktno od producenta, 5 funtov kanta 60 centov. Vprašajte na 15001 Upton Ave. v bližini Memorial šole, Collinwood. Telefon IVanhoe 0757-W.

Proda se

trgovina z grocerijo, sadjem in zelenjavo. Nahaja se na jako prometnem prostoru v sredi slovenske naselbine. Cena samo \$720. Vprašajte pri Matt Petrovich, 253 E. 151. St. KENmore 2641-J. (dec 17, 19, 21)

ZA DOBRO PLUMBINGO IN GRETJE POKLIČITE

A. J. Budnick & CO.

PLUMBING & HEATING

7207 St. Clair Ave.

Tel. HENDERSON 3289

10008 Burton Ave.

Res, MULberry 1146

CERTIFIED TYPEWRITER SERVICE

1127 East 66th St.

Pisalni stroji in seševalni stroji naprodaj, v najem in v popravilo. Trakovi in carbon papir.

J. MERHAR

Pokličite HENDERSON 9009

LEPA DARILA!

Pri nas dobite vsakovrstnega blaga, ki je pripravno za vsakovrstna darila za vso vašo družino in za vaše prijatelje. Velika izbira vsakovrstnih oblek za matere, za žene, za dekleta, otroke. Ravno tako velika izbira spodnjega perila za moške, srajce, kravate, nogavice in sploh vse, kar se potrebuje pri družini.

Velika zaloga gorkih plaht, koftov, blazin itd. Pridite k nam in si izberite za svoje drage, da jih boste razveselili za božič. Se toplo priporočamo.

ANZLOVAR'S
vegal 62. St. in St. Clair Ave.
Vesele božične praznike in srečno novo leto vsem odjemalcem, znancem in prijateljem.

Glavni slan za darila

ZA MOSKE, ŽENSKES in OTROKE

IGRAČE . . .
NOGAVICE . . .
SPODNJE PERILO . . .
KOZMETIKA . . .
ZAVIJALNI PAPIR . . .
DEKORACIJE . . .
DREVESNE LUČKE . . .
ORNAMENTI . . .

Izplača se kupovati pri

TAYLOR VARIETY

5¢-10¢ to \$1.00 Store
5714-16 St. Clair Avenue

ARENA CIRKUS

OD 25. DEC. DO 3. JAN.

Vsako popoldne in zvečer.

Predstave kot jih še ni bilo v Clevelandu

Videli boste

LONE RANGER-JA

Vsak sedež rezerviran

20¢-35¢-85¢

Pripeljite družino 5 za \$1.00

MILLER CAFE
6933 St. Clair Ave.

SLQVENSKA GOSTILNA

Želimo vesele božične praznike in srečno novo leto vsem prijateljem in znancem!

Pri nas vedno dobite do bro pivo, vino, žganje in okusen prigrizek. Se priporočamo za nadaljnji obisk.

Mi popravimo fenderje, ogrodje in prebarvamo avto, da izgleda kot nov. Večletna izkušnja je naša garancija. Želimo vsem skupaj vesele božične praznike in srečno novo leto!

SUPERIOR BODY & PAINT CO.

6605 St. Clair Avenue
ENDicott 1633

FRANK CVELBAR, lastnik

Vesele božične praznike in srečno novo leto vam želi

SEME CAFE

ZGANJE . . . PIVO . . . VINO

6507 St. Clair Avenue

JOS. SEME, lastnik

Želim prav vesele božične praznike in srečno novo leto vsem skupaj

ANTON STANICH

DELIKATESNA TRGOVINA

1225 Norwood Road

HENDERSON 9061

Polna zaloga grocerije in mehkih pijač —Se toplo priporočam—

Vesele božične praznike in srečno novo leto vam želi

PAULINE'S TAVERN

SLOVENSKA GOSTILNA—6% PIVO in VINO

5379 St. Clair Avenue

... Ob petkih serviramo ribjo pečenko . . .
Godba v petek in soboto

Vesele božične praznike in srečno novo leto želimo vsem našim odjemalcem in prijateljem

MR. in MRS. LOUIS ROLIH

RENO CAFE

10401 Reno Avenue

MICHIGAN 4462

—Izvrstno 6% pivo in vino—
Se toplo priporočamo še za naprej

Vesele božične praznike in srečno novo leto želi odjemalcem in prijateljem

MAY C. BATES

GROCERIJA in MESNICA

4536 Warner Road

Vesele božične praznike in srečno novo leto vsem naši mdoirim prijateljem. Za obisk in na- lonjenost se iskreno zahvaljujemo in se priporočamo v bodočnosti.

Z garancijo denarnih pošiljatev, vse uradne notarske listine, za Ameriko in staro domovino. Zelec Vam blagodejno bodočnost, zastopstvo parobrodskih družb

STEVE F. PIRNAT CO.

6113 St. Clair Avenue

Cleveland, O.

BOŽIČNE ŽELJE

Vsem prijateljem in znancem, pevcem in pevkam odraslih in mladinskih pevskih zborov, ter njih pevovodjem in vsem kulturnim delavcem, želim vesele božične praznike in srečno novo leto!

LOUIS ŠEME

FRANK ČERNE JEWELRY CO.

6401 St. Clair Avenue

v Slovenskem narodnem domu

DEDICATED TO THE YOUNG
AMERICAN SLOVENES

THE AMERICAN HOME

DEADLINE FOR ALL COPY IS
WEDNESDAY NIGHT

A Glance...

Slovenian radio program over W. J. will feature Mrs. Cerne and Tomsich of Lorain... the Mila... Quartet sings on Dec. 29th... Simic is the soloist on the Jan... program... the American Slovene... comes to the microphone Jan... and the Melody Maids perform... Fritze Zivic will meet... Armstrong for a return bout... (that's official)... Zivic... supposed to meet Lou Jenkins... weight champ, at the Madison... Gardens, New York last night... we cannot report the results... Saturday... Here is an ad... for your book: Fra. Frederick... St. Mary's Seminary, Box 608... St. III... Again Fritze Zivic... of Henry Armstrong was... ninth in this year's major up... according to the sports editors of... country, who ought to know... was the reason Josie Puerbar... ending out three boxes of Fanny... candles last Tuesday night to... Baraga Glee Club girls and the... Glee Club members? Why... her birthday, bless her! I'll gen... heart... and congratulations... Blueberry Sextet, eating... muffins to console them aft... Press Charity Show... Chuck... Case Sophomore crashed the... lineup long enough to score two... and two fouls for a total of six... when Case routed Carnegie... 30-46 at Latin Gym last Satur... Al Uletic contributed two... right forward for Penn in a... effort to defeat Heidelberg, which... 43 points over Penn's 16... Knevezich, Collinwood football star... Scholastic, won a position on... Florida football team, which... a 15-day trip fishing, golfing... in Florida, and playing in... Petersburg's Kumquat Bowl on... Robert L. Bruno, now lo... at Plattsburg, N. Y., with the... Army Band is expected home for... Christmas holidays by his mother... Catherine Turk, 20440 Fuller Ave... White Motors is expanding along... St. to the extent of \$125,000 to... the \$450,000 orders from... S. Government... Already in... three games at the return en... in St. Louis, it was apparent... Linsz Recreations would bow... defending world champion, St... Hermann Undertakers as they... by 81 pins, and thus Captain... Lausche's bid for fame tem... faded... They're still talking... Tony Popovich, 11A machine... specialist, when he took sick got... from his first five periods but... to school for the afternoon... in order that his Homerom... could boast of a 100% attendance... months in a row!... Zupancic... assigned the regular righ... birth on the E. Tech Flyers...

EAST TECH WHIPS WEST, HOLY NAME

Led by Jack Vehar and Joe Smole, the East Tech Carpenters went on a rampage against the West High Cow-boys to capture the opening game of the basketball season, 31-26. Only once did Tech trail after an early spurt which netted the lads three baskets and a free shot by Vehar. The quarter ended with West leading 10-9, but before the second quarter had ended, the Carpenters had forged ahead 17 to 13. Then with Joe Smole leading the attack, the East Tech lads literally ran wild, closing the third quarter, 30-17. Smole himself hit three consecutive times on long shots that fairly took the breath away from the opponents. Although West tried hard in the final frame to tally heavily, they managed to bring the score only to 26, insufficient to place them in the win column.

Both Vehar and Smole have shown themselves strong on the offensive, which has given Coach Charles Hofelich great hopes to produce a winner this year.

Thursday night the East Tech quintet went after the Holy Name Five in impressive style, defeating the Nymers 30-17. Behind the Carpenters' barrage of tallies was Jack Vehar's 11 point contribution performed before a record crowd at South Hi Gym.

Leading from the first, Tech's Vehar, Joe Lescho sank two field goals each and Joe Smole and Bill Gallovic each registered one, in the first half, which ended at 16-9. Although Holy Name made a mighty stab for victory in the second half, a field goal by Vehar combined with free throws by Vehar, Korach and Lou Greenwald, clinched the game for the Scott boys.

Vehar especially has attracted attention, as was expected, scoring 40 points in three games. His tries in the Holy Name game netted four field goals and three free throws.

Robert L. Bruno, now lo... at Plattsburg, N. Y., with the... Army Band is expected home for... Christmas holidays by his mother... Catherine Turk, 20440 Fuller Ave... White Motors is expanding along... St. to the extent of \$125,000 to... the \$450,000 orders from... S. Government... Already in... three games at the return en... in St. Louis, it was apparent... Linsz Recreations would bow... defending world champion, St... Hermann Undertakers as they... by 81 pins, and thus Captain... Lausche's bid for fame tem... faded... They're still talking... Tony Popovich, 11A machine... specialist, when he took sick got... from his first five periods but... to school for the afternoon... in order that his Homerom... could boast of a 100% attendance... months in a row!... Zupancic... assigned the regular righ... birth on the E. Tech Flyers...

ST. MARY'S NEWS

ILIRIJA
Ilirija wishes all its patrons and friends a very Merry Christmas.

The Christmas Party is to be held on Sunday evening Dec. 22nd. Come and bring your gift. The girls promise much in good food and the boys are taking care of the other portion of the refreshments. We believe Dickens is to be credited with the following timely saying: "It is good to be children sometimes and never better than at Christmas when his mighty Founder was a child himself."

POSTLUDE: Millie Asseg is heading the committee in charge of the party. Wonder if Frances Grill is aware of the fact that she is to be a cake or not? Helen Tomazic insists on mustard and Mary Gornik is bringing her own tea bag... Mary Terecek is very graciously shopping for members of the choir—anyone having difficulty may inquire anytime after Dec. 22nd... Tony Sedaj and Laddie Habjan discussing their venison dinners (very impolite we'd say)... At least Frank and Olga Zupancic did not say anything about theirs... Frank Jurcic towering over his fellow tenors.

THE SIGN

The Baraga Glee Club Sextet, alias the Blueberry Hill Sextet, alias the Blueberry Sextet, alias the Mulberry Sextet, alias the Harmony Girls, alias Girls' Sextet, alias the Sextet, now call themselves the Melody Maids which sounds pretty good (at least for a while). Have you got a suggestion for a new name? Why not send it in and help stretch out the list of aliases? Be Sextet conscious! Send in that name today. You may be the unlucky person. For each name selected by the judges, positively no awards will be made. In case of ties, (not neckties) duplicate awards will be made.

Let this help you get an idea:

The same bunch of babes went to Poschke's after the Press Charity Show with a whole entourage of directors, friends, and relatives for a late snack. Someone accidentally spilled a bottle of perfume and had the manager, headwaiter, and the rest of the waiters sniffing around the sniffing and shivering young things (they had colds!) but they refused to take the hint while the barbeque-ers refused to quit the hunt. Nothing came of it, sad to say.

And what do you think the Melody Maids finally ordered at Poschke's? YOU SAID IT! Blueberry Muffins!

U. S. CAVALRY

member of the 107th Regiment U. S. Army, Freddie Leustig, Madison Road, expects to be called to Camp Peay, Tenn., about Feb. 1. Freddie is a member of the army reserve and will be gone at least two years, according to recent statements made by army officials.

Freddie is no longer a cavalryman but is entirely mechanized, being assigned to a reconnaissance unit. Freddie holds the rating of corporal commander in his division and will be in the corps of officers to train the new recruits in the recent conscription bill.

U. S. CAVALRY

member of the 107th Regiment U. S. Army, Freddie Leustig, Madison Road, expects to be called to Camp Peay, Tenn., about Feb. 1. Freddie is a member of the army reserve and will be gone at least two years, according to recent statements made by army officials.

Freddie is no longer a cavalryman but is entirely mechanized, being assigned to a reconnaissance unit. Freddie holds the rating of corporal commander in his division and will be in the corps of officers to train the new recruits in the recent conscription bill.

A
MERRY
CHRISTMAS
AND
A
HAPPY
NEW
YEAR
from
THE
EDITORS

Center Invites You to Christmas Show Monday

An all star Christmas program of neighborhood highlights has been arranged at the St. Clair Recreation Center for Monday, Dec. 23rd, beginning at 8 p.m. Most of the performers are well-known outside the community. One in fact is known throughout the country wherever sports are discussed—Al Milnar, Cleveland Indians' great left hander. Only a few years ago Al pitched for his father's Milnar Confectionery team.

The elder Milnar operated a candy store at East 39th and St. Clair. The boys of the neighborhood are looking forward with great enthusiasm to see for the first time in person a big league ball player.

Music and Singing on Bill

The program will get under way with the popular Frankie Yankovich Orchestra which will intersperse musical numbers between acts. The Slovene Radio quartet invariably draws the applause of both young and old. They will sing in Slovenian and American.

At the recent Cleveland Press Christmas show the St. Vitus Girls' Sextet under Miss Eleanor Karlinger made a fine impression with their rendition of "Holy Night" which they will repeat at the St. Clair Show.

Other acts include Bob Rossman, excellent xylophone player; Blaise Jr., accordionist; Fred Bozic in his strong man act and Irene Zavadsky and her electric guitar.

Program is free. Everybody is invited. Get your free tickets in advance from the cashier at the St. Clair Center.

Matt Lukach popular pianist will play one of his own arrangements blindfolded and with gloves, too.

FROM MANY LANDS

By Louis Adamie

"From Many Lands" is made up of absorbing stories of various races that have emigrated to America in the past century. There is the tale of Manda Evanich, who came to Michigan from Croatia, raised her twelve sons to be solid American citizens, prominent in politics, law, and industry. There is the tale of the Japanese boy, born in this country, and his troubles in becoming oriented in a world that could not see him as an American. The German-Jewish Steinbergers, the Karas family from Bohemia, Finns, Greeks, Armenians, Slovaks, Hollanders, Mexicans, wander through the pages of Mr. Adamie's engrossing survey of the various cultures that have made our country what it is today, and there is not a dull moment's reading in any of their respective stories.

"From Many Lands" is a vital document that can have no other effect on the reader but to increase his tolerance in these days of racial discrimination in three of our countries. It is a book about ordinary men and women who had extraordinary ideals, presented by an author, himself an immigrant, who has no personal axe to grind but is interested only in the facts of our social and economic history.

—THE SIGN

RAILROADERS ON PRESS ALL-SCHOLASTIC ELEVEN

LEFT TO RIGHT—RUDY KLAMER, JAKE WAGNER, BOB OSOLIN AND URBAN VACCARIELLO

You do not hear much about Bob Osolin, St. Mary's own football hero, who played such spectacular ball with the Collinwood Railroaders. But the statistics and football records speak for themselves.

In the Latin fiasco, Bob Osolin kicked ticks totaling more than 100 yards. Several times he was stopped by the last man who blocked him from

scoring a touchdown. It was Bob's blocking, too, that prevented opponents' scores from being much higher than they were. While, as signal caller, his team's successes on individual plays must be greatly attributed to his brainy headwork.

During the season of 1940 he scored five touchdowns for a total of 30 points and was second—only to Di Liberto

who scored 33 points in all. Bob was good for 233 yards gain and averaged 4.66 yards per try. This is an enviable record for any player. His abilities were recognized by the Press when they included him on the All-Scholastic Team, receiving honorable mention.

Just in case you are interested, he lives at 15611 School Ave., and will be graduated in June 1941.

A BLESSED CHRISTMAS!

By OLGA CENTA

The Blessed Mother wrapped the Child With loving care in swaddling clothes; Thus in a manger, meek and mild Did Lord of heav'n and earth repose. Oh, truly blessed was that eve When God first mortal breath did breathe, When all about the heavens rang With praise and peace the angels sang.

Peace on earth, Peace to men! Oh, angel choirs, sound again The cry which brought serene delight Upon that blessed Christmas night. And caused all strife of war to cease, That man could look on man in peace.

Sound to our troubled world your cry And show the way to those Who God's most sacred laws decry And mankind's rights oppose. Bring men to God, for only He Can lead this world to victory; And only when in God we rest Will be our Christmas truly blessed.

SWU has Radio Program Christmas over WGAR

Mrs. Albina Novak has notified us that the Slovenian Woman's Union of America has contracted with Station WGAR for a fifteen minute radio program on that station on Christmas Day. The program will be in Slovenian and will be heard from 3 to 3:15 p.m.

Mrs. Albina Novak will announce the program which will include the sextet from the Baraga chorus, Mrs. Agnes Zagar, Mary Mayer and Margaret Stachik.

More New Citizens

In the batch of 289 new citizens recognized by the government were also the following: Charles Kys, Katherine Fucal, Anton Kramer, Tony Brezovar, Veronica Kopeck, Pauline Popovich, Frances Lucich, Mary Sestan, Anna Sulen, Antonia Sila, Mary Kramer, Joanna Dobrich, Anna Dusek, Tony Cralic, John Frankovich, Rose Pelc, John Petkac, Anton Mramor, and Andy Konte. Our congratulations to all.

LAKE SHORE POST NEWS
AMERICAN LEGION
BY JOHN WENZEL, JR.

Being amid the glorious yule season we wish very sincerely a Happy and Blessed Christmas to all and also that peace would again predominate among the belligerent nations through the help of the Prince of Peace on the 1940th celebration of His birthday.

Monday, Dec. 9th, the meeting was called to order at 9 p.m. by Commandant Joseph Mohar and the attendance was much better. This session lasted almost two hours and it was very interesting in spite of the heavy correspondence which may befall anyone at this time of the year. One of the letters unanimously put a dent in our treasury. This letter was from the Anti-Tuberculosis League of Cleveland and Cuyahoga County. We purchased the enclosed participation certificate for the amount of \$5.00. This also is their 34th annual Christmas seal sale and you will do a world of good by using them.

The Boy Scout leader of this com- (Continued on Page 8)

DR. KOROSEC DIES IN SLOVENIA

BELGRADE—All Yugoslavia was shocked last Saturday morning when it learned that Dr. Anton Korosec, ministerial president in the kingdom, succumbed to the effects of a stroke. Early Friday evening he had suffered a stroke which proved fatal the following morning. Dr. Korosec was one of the most astute international diplomats, and held the general esteem of all Europe. The independent status of Yugoslavia up to the present time has been attributed to Korosec's genius more than once.

The 68 year old political leader of Slovenia is credited with the founding of the University of Ljubljana. There was general mourning throughout the country, Belgrade, where the deceased lay in state in the Senate Chamber, suspended all business and assumed mourning. On Sunday afternoon the corpse of Dr. Korosec was taken by rail to Ljubljana where it lay in state until the funeral, Tuesday.

Over 300,000 people crowded the Ljubljana streets to pay their last respects to the greatest man Slovenia has ever known. No such public funeral has ever been accorded man within the annals of Slovenia. Truly, the Slovenes have lost a great man and a great leader.

St. Clair Grove Activities

The election of officers preceded the Christmas party held for members of the St. Clair Grove No. 38, Supreme Forest Woodmen Circle at the Slovenian National Home, the eve of Dec. 3rd. The results of the election retained the officers who have held their respective positions for the past three years, due to their interest in building up the grove and promoting a spirit of cooperation among its members. Officers who were retained were Mrs. A. Tomic, president; Mrs. M. Zaveril, vice president; Miss J. Benic, recording secretary; Mrs. J. Zakrajsek, financial secretary; Miss M. Zupancic, treasurer; Mrs. M. Zupancic, attendant; and these re-instated as auditors were Mrs. T. Zele, Mrs. S. Mesojedec, and Mrs. Malley. Approval was also made of the officers elected by the team of which Miss Sophia Posch is captain.

Following the election, all the members engaged in the playing of games scheduled for them by the committee in charge. Prizes were given those who were fortunate enough to be winners; nevertheless, losers did not leave empty-handed as we all participated in the exchange of gifts which were indeed a treat as well as exceedingly practical items. Refreshments were served by the team girls. The party proved to be a huge success and was celebrated with the true spirit of Christmas in the hearts of each and every one of us. Partial thanks is due to Madeline Zupancic who succeeded in bringing a trimmed Christmas tree to the club rooms, and last but not least, thanks to our committee who did a swell job.

We also plan to have another gay Christmas party at the executive board meeting to be held at Flynn Froelich's on the Thursday following Christmas Day, Dec. 26th. Members of our grove are planning on singing both Slovenian and English Carols dressed in native Slovenian costumes as part of the program for the evening. Each grove, however, will put on its own skit, which will make it in reality a variety show. All members and their friends are invited to attend as there will be refreshments as well as entertainment galore.

Team girls—remember the date of our Christmas party, Dec. 27, at 6722 Edna Ave.—the home of Gabriel Rupnik. Don't forget your T. S. gifts! We expect to have a glorious time and do try to make your gift packages quite unique in style. We expect to see each and every one of you there—so please don't disappoint your T. S. or the other team members.

The next grove meeting is to be of vital importance, as we intend to discuss further our plans for the public installation of officers to be held on January 26th, at Swiss Hall—also our Junior graduation to be held that same evening. The meeting will be the first Tuesday of January, Jan. 7th, in the club rooms. We're counting on you—you'll be there, won't you?

In closing may I express, in behalf of the grove members and Team members, our sincerest wishes for a delightful Christmas and a happy and prosperous New Year to you all.

JULIETTE KOREN

From St. Christine's

At the general meeting of St. Christine's Holy Name Society on Dec. 7th, the following executive board was elected for the year 1941. Louis Kraus is president, Anton Starnad, vice-president, Frank A. Heccevar, 21241 Miller Ave., secretary, Anton Slapko, treasurer, Peter Zalle, recording secretary, Anton Potokar, Frank Schmalz, and Anton Zorko, ushers, Frank Durus, marshal, Frank Stefancic and Leo Trcha, representatives from St. Christine's for the Holy Name Union of Slovenian Parishes, and Andrew Zedec, banner-bearer.

It was further voted that meetings be held on the first Friday of each month after church services. The annual Communion Sunday is to be celebrated on Jan. 12th during the 7 o'clock mass with a motion picture show in the evening.

We regret to announce the death of one of our members, Frank Slapjak, on Dec. 16th.

Finally, we wish all the Holy Namers here and elsewhere as well as everyone a Merry Christmas and a Happy New Year.

More News on Page 8

Local Statistics

BIRTHS:

Mrs. Joseph Adamie, boy
Mrs. Michael Heccevar, boy
Mrs. George Kriz, boy
Mrs. Ignatius Zupancic, boy
Mrs. Rudy Kopore, (nee Frances Slapar), 1111 E. 61 St., girl
Mrs. Andrew Mihalic, girl
Mrs. Alovisius Strauss, girl
Mrs. Herman Resnik, boy
Mrs. James Grdina (nee Josephine Zalar), 15301 Waterloo Rd., boy
Mrs. Edward Golob, twin girls
Mrs. Louis Benic, girl
Mrs. John Gregor, boy
Mrs. Alovisius Kocan, boy
Mrs. Ferdinand Kuznik, boy
Mrs. Cyril Resnick, girl

CONVALESCENT:

Matt Wellkanja, 1319 E. 55th St., (Charity, No. 217)
Antonia Bradac, 920 E. 220th St., (St. Alexie)
Mrs. Amalia Janear, 15706 Park-grove Ave., (Polyclinic, No. 104)
Laddie Sadar, 19512 Cherokee Ave., (Glenview)
Mrs. Mary Glavich, 1531 E. 70th St., (At home)
Matilda Benčina, 930 Alhambra Ave., (At home)
Joseph Mantz, 6034 Carry Ave., (At home)
Frank Smrekar, 1369 E. 52nd St., (At home)

DEATHS:

Frances Bolta, 53, 11704 Lena Ave., West Park
Frank Heccevar, 65, 5432 Lake Court
Mary Eplich, 62, 1615 E. 34th St.
Frank Gron, Jr., 453 E. 149th St.
Frances Martinjak, 51, 7511 E. 160th St.
Anna Kral, 5274 E. 122nd St.
Peter Macharich, 20671 Tracy Ave.
Frank Ladavac, 1401 E. 39th St.

ENGAGED

Mr. and Mrs. Frank Jersan, 853 E. 95th St., announced the betrothal of their daughter, Mildred, to Mr. Tony Mosler, son of Mr. and Mrs. Anton Mosler, 6307 Bonna Ave.

GIRARD NEWS

Last time we told you of the corner stone laying for our new St. Rose Church. Last Sunday the first mass was read in the lower chapel during which time the Holy Name Society was the first to kneel at the altar railing to receive Holy Communion.

The finishing work is rapidly advancing and before spring we hope to consecrate the structure to the permanent worship of our Lord. It will be an epoch making event for our community.

Special credit is due to the "Gospodinski Klub" and the members of the Slovenian Women's Union for their untiring effort to fulfill the church construction program. Individual credit belongs to Mrs. Katy Anzicek, Mrs. Emma Zore, Mrs. Theresa Luzar, Mrs. Zalokar, Mrs. Gabrovsek and Stefie Dolic.

These women, under the direction of Mrs. Zore, arranged a public banquet which netted the new church some \$250. There was a bazaar, conducted by our women, during which the younger element showed off to advantage; for they appeared in national (Continued on page 8)

THE MAGIC CITY HI-LIGHTS

by Bertha Leksan and Jennie Trenta

On Friday night, Dec. 13th, the Young Ladies Sodality of Sacred Heart Parish held its annual election in the Clubhouse. The following officers were elected: Miss Albina Trenta, president, Miss Josephine Gaine, secretary, Miss Anne Kopeck, treasurer, Miss Jennie Poljica, chairman of the Entertainment Committee who is assisted by Miss Jennie Bertonec and Miss Mollie Lukazic.

Retiring officers from the 1940 board include: Miss Mary Poljica, president; Miss Jennie Leksan, secretary; Miss Frances Udovick, treasurer; Miss Albina Trenta, chairman of the Entertainment Committee. We thank the retiring board for their excellent work during 1940, and are certain that the succeeding board will carry on their energetic accomplishments.

Before the elections, Father Jager, our beloved pastor, gave a very enthusiastic and inspiring talk. He urged the regular attendance of the members at the meetings which are held every second Friday of the month. He stressed the fact that the girls should be proud to be members of the Sodality and that they should take advantage of the benefits offered by their organization. Furthermore, he asked that the group receive frequent Holy Communion, or at least when the Sodality holds its monthly Communion in a body on the first Sunday of every month.

DANCE:
Plans for a Spring Dance to be held April 19th were discussed. It was revealed that Leu Trebar's Orchestra, the most popular band in Cleveland circles, has been engaged for the hop. Other added attractions are also in a formative stage.

ENVELOPES:
Once again Father Jager requested that parishioners call for their church envelopes. Since the office records are incomplete, the pastor has no way of contacting parishioners. Please call at the Clubhouse after either mass on Sunday.

CALENDARS:
A calendar is in store for us this Christmas in the form of calendars marked with feastdays, days of fasting and abstinence, names of saints, etc. Each family in the parish will receive one of these calendars. Parishioners should call for them in the clubhouse after mass.

NEW CRIB:
We will have a new crib installed in church. The work is in charge of Mr. Casserman, our custodian.

Christmas Gifts for Men

MANHATTAN

SHIRTS

Sizes 13½ to 18½

PAJAMAS, MANSCO

SHORTS

PAJAMA and ROBE

ENSEMBLES

SUPERBA NECKWEAR

MUFFLERS

PORTIS HATS

ART GLOVES by Portis

SPORTSWEAR,

SUEDE and LEATHER

JACKETS

FLANNEL SHIRTS

FLANNEL and SILK

ROBES

HICKOK

BELTS, SUSPENDERS

BELT and BUCKLE

SETS

JEWELRY

CUFF LINKS...

KEY CHAINS...

TIE CLIPS...

Gift Suggestions For Boys on Your List

KAYNEE SHIRTS

Corduroy Ensembles

Flannel-Eton Suits

TIE SETS, SWEATER,

BOYS' SOCKS, BELTS,

SUSPENDERS, KNIT-

TED and LEATHER

GLOVES

Frank Belaj

MEN'S WEAR

6205 St. Clair Avenue

ST. VITUS

I THOUGHT SO!

The Holy Name Junior Journal Snooper had better watch out lest he be scalped—there are a few squaws cut after him—so we hear—Al Kopore is very much concerned since Errol Flynn was in town—after all, it's no fun taking second place—Sunday meeting time, when all good friends assemble—in front of the church after 11:30 mass—or didn't you notice?—next time just notice the various groups—Hank Zupancic must be doing some stiff reading of late—he's constantly quoting Emily Post—more power to you, Hank—Eduardo Pevic just loves to tell jokes but you try to tell him one—it's bound to be declared "corny"—the First Aid Class is having plenty of fun learning artificial respiration—some of the victims WILL need it after the First Aiders are through practicing on them!!! So lunk!

BARAGA GLEE CLUB

A Thank You

In behalf of the members of the Baraga Glee Club, I extend belated thanks to all who so kindly offered their assistance at the Formal Installation of Officers and luncheon. Thanks to Matt Milnar who catered to the terpsichoreans; to Anthony Baznik, Edward Pevic, James Cernilogar, Rudolph Klemencic, John Vidmar and Edward Zobe, Junior Holy Namers, who waited on table so efficiently; to Marion Moe-nik and Frank Laurich, for their musical accompaniment which lent much solemnity to the occasion, and certainly to our guests of honor, Father Jager, Stanley Frank, Joseph and Ted Zak, for their attendance and inspiring talks.

Helen Meglich, chairlady, and her committee must be complimented for the excellent arrangement, even to the most minute of details. The occasion was truly memorable, one which we hope to retain as a tradition in our choral club. Thanks again.

It is befitting, too, that we offer season's greetings to our Pastor and his assistants, to our former director, Father Jager and to all our friends and benefactors. May the blessings of the Christ-child be theirs in abundance!

Baraga Glee Club.

JUST NOTES:

Our club boasts of a future Schiaparelli—Lil Koshel won a ten-dollar award in a coat designing contest recently sponsored by the Darvas School of Fashion... a tall, dark-haired miss (one of the many Dorothy's in our glee club) was seen writing a postcard on the pavement of a safety zone at midnight, downtown... business is definitely on the up and up; Jeanette Lokar, Florence Tapsick, Elsie Hrastran, Josephine Purer, are newly employed... Anne Zajc, vice president, is quite individual—she became homes one evening from not talking at all... welcome new members: Emily Zdesar, Jean Bonca and Sylvia Turk... we've missed Emily Arko for some time now at our rehearsals—also P. T.—can it be she is letting other interests take precedence?... Nettie Gacnik doesn't know it, but she has a secret admirer... Josephine Purer became a lady on Tuesday, Dec. 17th and in honor of the celebration, brought down a large box of Fanny Farmer candy to pass around to the members—ummm, rather nice way to observe a birthday, we'd say... the turn-out at the Communion last Sunday was most inspiring.

ST. VITUS BOOSTERS

The St. Vitus Boosters No. 25, KSKJ wish to announce they are having a victory dance in honor of the ball players. Their dances in the past have always been a success, socially and otherwise. A dance committee of eight people has been formed at the last meeting to make this affair satisfactory to all. They are Anton Sternista, Joseph Gornick, Anton Fortuna, Anthony Sternista Jr., Chas. Winters, William Gihl, Louis Krato, and Frank Sodikar. The committee has already taken two important steps: 1) Acquiring the largest hall for the affair—Slovenian Home, St. Clair. 2) Booking their member, Lou Trebar and his orchestra who will play your favorite melodies, be it polkas, waltz, or fox trot. All the members and friends are invited to come. And the date—Saturday, Jan. 12th. Admission 35c.

ATTENTION!!!

The "Orels" are holding their annual New Year's Eve Party for the former and present members and their friends. It will be held in the club-room at St. Vitus School.

A King and Queen of the party will again be chosen to lead in the grand march to welcome in the New Year.

Noise makers, serpentine and hats will be furnished by the club. Also a midnight lunch will be served after the New Year has put in its appearance.

Last but not least, music will be furnished by the ever-increasing popular orchestra of Eddie Zay's.

So to insure yourself of a good time, come down to the Orel's New Year's Eve Party where the old and new friends meet.

GIRARD NEWS

(Continued from page 7)

costumes singing Slovenian songs and dancing Slovenian steps. At this bazaar we were honored by the presence of Cleveland guests, Anton Subelj, the great singer, Mr. August Kollander and Frank Kuhar.

Mr. Subelj participated in a concert which raised a total of \$303 to the new church fund. We are deeply appreciative of this. Thus, as far as the financial situation is concerned, we have been greatly heartened in the great task.

Nor have we forgotten our plans for 1941. In spring formal dedication of the new church will be held at which time Rev. Msgr. Vitus Hribar, pastor of St. Mary's Church in Cleveland, will attend as guest of honor. At this occasion, the Ilirija Chorus, under the leadership of Mr. Rakar, will likewise attend and give a concert for the benefit of our church.

Msgr. Hribar will celebrate mass and deliver the sermon in Slovenian. We shall also be happy to hear an entire chorus sing in Slovenian. This will certainly be the greatest day in Girard history of the Slovenes.

HAMS YOU CAN'T CURE

By Joe Oreckon

How would you like to be in your cozy room on a wintry night sitting in an easy chair before your desk, a cup of steaming coffee before you, a pipe for pleasure, and with your feet up on the desk, listening to a stranger in Colorado, talking to you personally, and kidding you as your friends right here at home do? And how would you like to answer him a few moments later by flipping a switch that turns your radio transmitter on, and as you gaze into the wintry snowy street, tell that fellow 1000 miles away the carefree thoughts that flit across your brain? Sounds thrilling, doesn't it, and it is.

At one time or another you have heard radio amateurs on the short wave dial of your radio. These are usually young men with a pretty good knowledge of radio receiving and sending equipment. In fact they are quite "batty" about radio. In your presence at the mention of the word radio they will rave without end all about R.F. (not a blonde but short for radio frequency), antennas, condensers, 100% modulation, feedback and hundreds of other pet expressions that are mystifying and alarming to the uninitiated. But these radio hams are quite harmless, usually very shy anywhere but in their own "shack" as they like to call their radio rooms.

Take W8FAZ for instance. That is the call letter of Joseph Zelle, who lives at 1171 E. 58th St., in Cleveland. He is the first Slovene to become a radio amateur in Cleveland, and likewise one of the first in the whole United States. He was licensed in 1931 when he still lived on E. 52nd St. and has talked by code and phone to virtually all parts of the globe. He has demonstrated his apparatus and the principle of amateur communication before the Junior Holy Name Society and again at the Senior Holy Name Society of St. Vitus parish and scored one of the biggest hits. Especially did the young men get a thrill when they themselves appeared before the microphone and talked with radio amateurs miles away, while talking in the club-rooms of the society in St. Vitus School. But to Joe this was only routine broadcasting, for he has experienced this thrill over and over again. He holds the highest class of Amateur ticket and also a Radiotelephone First Class Operator License for broadcasting stations.

Then take Radio W8HAK, which belongs to Andy Curilovic, of 1008 E. 58th Place. Andy has talked to radio amateurs in almost all the European countries, like Germany, Czechoslovakia, Switzerland, Belgium, Holland, France, England, Hungary, and Ireland. He contacted an Arctic Expedition while it was up in Greenland. Andy is likewise well-known to listeners to 160 meters, where his phone transmitter was one of the most popular in Cleveland and "Hack" as he is affectionately called by the ham fraternity, has been heard on every wavelength allowed to the amateur. His ten meter phone signal was heard in an airplane flying over Austria, when that country still existed. Talk about thrills!

Andy's neighbor, W8GSD, is licensed to Joseph Stefanovic, 1006 E. 58th Place, who however has been more interested in radio service work than the hobby. Again, Johnny Kovach, used to be Radio W8GEY, out on E. 68th St. some years ago, but his signal is never heard and we have even lost trace of him. But this is no strange thing, for radio, like many other hobbies, is a passion, a fever, which attacks one and rages for some time and then cools down, only to be revived. Sometimes this fever dies down for good, at other times for years, and then again there are some who never sicken or tire of radio, even though money and equipment is lacking. For radio is, a very expensive game, always expanding, with inventions coming faster for it than for autos.

Up to now, I have mentioned the "old timers" in radio. But there is new blood coming in all the time. Even so, Frank Svetanovich W8LWQ, 5705 Prosper Ave., is not a newcomer. For he has been licensed some six or seven years. Frank has the distinction of being heard in Siberia! One morning, too, he contacted New Zealand—a country clear around the other side of the globe. Both boys were sleepy, for it was 7 o'clock in both places. Frank had just gotten up that morning, while the lad at the other end was getting ready to go to sleep for it was evening there. Just imagine, talking to a radio ham whose feet were touching the ground at the same spot as yours, but at the other end of the globe, right straight through the center of the earth! "Oh, it's nothing," says Frank, but there is a glow in his eye, and his breath is short. These are thrills! And since Frank has turned that trick several times since, World-wide communications can easily be his motto.

(To be Continued)

LEGION NEWS

(Continued from page 1)

munity, Mr. Danton, was also at this meeting with the necessary renewal papers as their sponsors. He also was in the same plight as we are. This wish was as is ours, to obtain more members. Now if you have a boy or more, you will do the right thing by signing them up and if you are a veteran come up and see us sometime or drop a card to our service officer, John G. Vargo, 873 E. 73rd St. He will be glad to get in touch with you in either case.

"No Doubt" most of you will make some kind of an arrangement to celebrate this coming year, be it either at home, downtown or uptown, and in order to do so you will have to prepare in advance, so the tip is this: The Lake Shore Post together with their unit is sponsoring a New Year's Eve Dinner Party, Tuesday evening, Dec. 31st, 1940, at Knau's Hall, E. 62nd St. and St. Clair Ave. There will be food and entertainment with Slavic Orchestra furnishing the music and if you want your eyes to meet real classy admission tickets drop over at Joseph Mohar's or at John Bukovnik and even Frank Mervar's.

SAINT'S CYRIL AND METHOD

By Dr. James W. Mally

Saints Cyril and Method were born in Salonica, Thessaly, in the second most important Byzantine fortification. They were the sons of its illustrious commander, Method was the oldest of seven children. Cyril, who took on that name in Rome, was the youngest, and christened Constantine. Like to all Salonicians, the Slav language was familiar to them from early childhood.

Method was born in 810. When he became educated, he at first took up a position as the emperor's representative in a Slav district, but later gave up this work to join the priesthood. Constantine was born in 826. His father died when he was fourteen years of age. Constantine was then taken care of by his father's friend, Theoktist, a court counselor. Constantine proved to be a brilliant man in whom Theoktist saw a brilliant diplomatic future. Constantine, however, cared nothing for the world; his hope was to go into a monastery. After prolonged persuasion by Theoktist, Constantine gave up the monastic leaning and became a secular priest. In this calling he soon distinguished himself.

When Ratislav, king of Moravia, begged the emperor Michael III of Macedonia to send him some missionaries who were conversant with the Slav tongue, the emperor answered his plea by sending Method and Constantine to Moravia in 863.

As teachers of the Holy Gospel, they achieved immediate success, because they used the language native to the country. The two brothers were the first men to write books in the Slav language. Constantine (Cyril) invented and adapted letters that denoted the sounds of the Slav tongue (Cyrillic).

They translated the Bible, rituals, and other books necessary to carry on the Christian practices. Around themselves they gathered likeable young men who were interested in education. Many of these they prepared for priesthood. The more noted being Clement, Gorazd, Naum, Angelar, and Sava. The popularity, achievements, and successes of these two holy men, soon aroused a deep envy amongst the German clergy. Their king, Ratislav, however, was so pleased with their excellent work that he petitioned the Pope to consecrate the two young men bishops.

The Pope readily consented, and called the two young men to Rome in 867 after their four years of labor amongst the Moravians.

The road to Rome lay through Pannonia, the lands ruled by the Slovenian Prince Kocel. The two missionaries stopped at Kocel's castle at Blatograd, where they were received with all due honors. Prince Kocel admired the piety and the genuineness of the two brothers, and when they showed him the various books they had written in the Slav language, he was deeply impressed. During the stay at Prince Kocel's castle, people came from far and near to listen to the evangelists who spoke their own tongue. Up to this time only German clergy had ever preached to them.

Such deep friendship sprang up between Kocel, the Slovenes, and the two brothers that they remained for almost a year, during which time Kocel learned to read and write his native language.

When the brothers finally arrived in Rome, the Pope (Nicholas I) who had summoned them was dead, but his successor, Pope Adrian II, received them with honor, consecrating them as bishops. Constantine now took on the name of Cyril. The Pope gave the brothers express permission to use both the Latin and the Slav languages in all the Church services. While in Rome, Cyril became ill, and succumbed on February 14th, 869 at the age of 42.

Method wished to return to Moravia to continue his work, but this was impossible, because the Moravians were at war with the Germans at that time. Since he saw that he could not carry on his missions expeditiously in Moravia, he answered the pleas and summons of Prince Kocel, by going to Pannonia amongst the Slovenes. Here he introduced the liturgy in Slovenian and performed all the religious functions in the native language. Throughout the land, wherever possible he stationed Slovenian priests. The German clergy, of course began to lose their prestige and value and began to leave the country one by one. Even the Archbishop, Richbold, returned to Salzburg. Method's missionary work spread out through Pannonia as far as the Danube and Drava rivers.

As a bishop, Method was subject to the jurisdiction of the Archbishop of Salzburg, who could have handicapped him at will. To forestall this, the Slovenian leaders and clergy in Pannonia and Moravia petitioned the Pope to make the two states a separate archbishopric, and elevate Bishop Method to an Archbishop. The Pope acquiesced, and summoned Method to him in 889 to make him an archbishop.

The Salzburg archbishop heard of this too late to prevent it. When he lost the jurisdiction over the two provinces, he was extremely indignant and vowed to get rid of Method by any means possible.

Louis, the German emperor, was alarmed at the formation of the new archbishopric, so he sent his armies into Moravia and Pannonia to plunder and kill. Strange as it may sound, the Archbishop Method and his priests were not harmed. Another trick, however, was resorted to. The Bavarian bishops met in a supposedly ecclesiastical forum, to which they invited Archbishop Method. Method, of course, went expecting no evil. The scheme of the German bishops worked. When Method made his appearance, he was seized and brought to judgment before an ecclesiastical court. Even though it was against all rules that bishops serve as judges over archbishops. The only ones who had the jurisdiction to judge an archbishop were the patriarchs or the Pope.

The bishops, however, passed sentence of subversiveness of Method and threw him into jail, where he lingered almost three years.

Pope Ivan III, finally heard of it and freed Method. The offenders were summoned to Rome. What punishment was meted out history does not tell; it is only known that every one of the offenders met death in some strange way or other.

Upon his return, Archbishop Method found his work a good deal more pleasant than before. During his incarceration, his friend Prince Kocel, had died and most of his lands were now ruled by Prince Svetopolk of Moravia.

The Archbishop Method soon made an enemy in Svetopolk's court. In the person of a German priest Whining, Whining was a friend and confidant of Svetopolk. Judiciously and craftily he began to poison the mind of Svetopolk against Method and the Slav ritual. Svetopolk, a weakling, was ready to listen to Whining, because Whining was more forgiving and Method had often rebuked him for his laxity and worldliness. Through some means or other, Whining was also successful in his accusations to the Pope Ivan III. It seemed rather strange that Pope Ivan III was not aware that Pope Adrian III, who had given Method permission to use the Slav language and Slav ritual in his churches, Method was now forced to make a third trip to Rome (880), where he was completely vindicated of all charges against him. Not only that, but the Pope confirmed his archbishopric powers and gave him permission to continue the use of the Slav ritual in his entire archbishopric. The Pope also gave Method two bishops to help him in his extensive territory. One of them was Whining, who was consecrated on the express wish of Svetopolk. Although Whining was commanded by the Pope to be faithful to his archbishop, he never lived up to these commands. Method was compelled to excommunicate him for self protection.

Archbishop Method died on April 6th, 885, at the venerable age of 75. On his deathbed he recommended Gorazd as his successor.

The death of Archbishop Method was a severe blow to the Slovenian clergy. Immediately the German priests began to assert themselves with such haughty vehemence that Slovenian worship and Slav ritual were in danger. Pope Stephen sent three representatives to the court of Svetopolk with orders that he put an end to the use of Slovenian ritual, and that he also stop Gorazd from performing the duties of a bishop. The Pope was under the impression that Gorazd had usurped certain powers so he summoned him to Rome for a hearing. The mixup that followed was just what Whining and his party wanted, and Svetopolk, who harbored no love for Slovenian priests, used this opportunity to drive all of them (some 200) out of his country. These men escaped to Bulgaria, Dalmatia, and into some of the other Slav countries.

The Slav ritual was, however, used in the lands into which these priests escaped. The Slovenian language, with Roman rites, were in vogue in Dalmatia and its islands, Istria, Croatia, and later in some sections of Carniola, Slav ritual of the Greek order was used in Serbia, Bulgaria, and Russia.

The memory of SS Cyril and Method is honored in both the Latin and Greek churches. To the Greeks they belong by birth—to the Latins by labor. To both they left inestimable heritage, true faith, national unity, and Christian gentility. On the Moravian and Pannonian Slovenes they exerted their personal influence; on the Serbs, Bulgars, and Russians, they did their noble work by means of their books and pupils. The two are known as the apostles of the Slavs, but they could easily be called and claimed as the Apostles of the Slovenes.

THIS CHRISTMAS — GIVE MUSIC

Music Boxes — Instruments, — Records — Records Albums

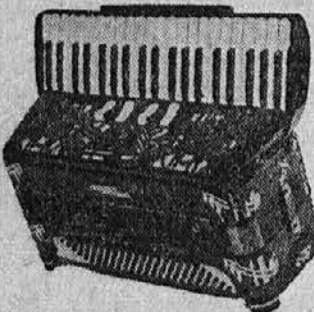
MERVAR'S

6919 St. Clair Ave. EN 3628

WALTER GAUS'

SCHOOL OF ACCORDION

Popular Classical Instruments Loaned Free to Beginners

Expert Instruction Lessons at Home if Desired

NOTICE TO ADVANCED STUDENTS! We teach Harmony, Modern Dance Rhythms and Improvising
Tel.: HE 6975 — MI 2227 — HE 9388
6401 Utica Avenue

BEROS STUDIO

FOR FINE PHOTOGRAPHS
6116 St. Clair Ave.

New Modern SPACIOUS Personal Attention Call up for your Wedding Appointment today Phone: EN 0670

SAVE by buying your X-mas Gifts now! We will keep them for you till Christmas time! **NORWOOD APPLIANCE & FURNITURE** 6104 St. Clair Ave. 819 E. 185th St.

MERRY CHRISTMAS and HAPPY NEW YEAR TO ALL OUR FRIENDS

STANLEY and GERALDINE MAHNIC

15302 Waterloo Road

BEAUTY TREATMENTS

Expert Operators and Complete Facilities for

Every Requirement for Smart Grooming

SKOK'S BEAUTY SHOPPE

AND MASSAGE PARLOR

STEAM and ELECTRIC CABINET BATHS

For Appointment Call HENDERSON 6830

F. J. SKOK, Mgr. 6917 St. Clair Ave.

MAKE "MERRY CHRISTMAS" MERRIER!

by sending Greeting Cards bought at

NOVAK'S

corner St. Clair Ave. and E. 62nd St.

Christmas Suggestions

Handkerchiefs
Manicure Sets
Cosmetics
Perfumes
Purses
Pajamas

Bed Jackets
Sweaters
Gloves
Robes
Hose
Slips

SPECIAL SILK HOUSECOATS
\$1.95 and up

CHENILLE and FLANNEL ROBES
\$2.95 and up

A MERRY CHRISTMAS and A HAPPY NEW YEAR TO ALL!

Grdina Bridal and Beauty Shop

6111 St. Clair Ave. HENDERSON 6800

Na sveti večer

Z neba se vsipajo snežinke bele,
nad hišami ugaša blede dan,
po mestu ulice so onemele,
zvonovi družijo se v spev ubran.

In nam, pod varstvom Zvezdne zastave,
v spominih blagih se srce topi,
pozdravlja misel rodne nam dobrave
in sanja o božiču mladih dni. . .

Kako nocoj je, daljni bratje, z vami —
bo vaš ostal slovenske zemlje kras?
S pogumom li — li s plahimi željami
usode trde čakate ukaz?

O narod, ki ti duh je cvet življenja,
ki ti prostost je gibki vzgon duha,
nasilja tisočletna in trpljenja
zlomila niso močnega srca! . . .

Drug k drugemu, rojaki pohitimo,
— nocoj ne loči nas daljin prepad —
ljubeča srca na stečaj odprimo,
da k nam vesel prišel bo Kristus-brat.

Iz naših src kipi naj prošnja vdana:
O božji Sin, zapahni vojske dver,
zanesi nam — tu, onstran oceana,
povrni narodom Svoj sladki mir!

Ivan Zorman.

Našla je pot domov

Časi je stopala po ozki poti,
držala med njivami naravnih
od gozda čez polja proti vasi.
Komaj je premikala noge v
mekem snegu. Toda pot je
bližja in po glavni cesti je
manjša, na sveti večer toliko

Goslačeve ustnice so se smehljale,
toda v njegovih očeh se je
zasvetila iskra sovraštva.

Šel je in naslednji dan izginil
iz vasi. Ne sam. Tudi učitelj
va hči je šla z njim.

Vse je zapustila, očetovo hišo
in domači kraj, šla je skrivaj,
brez očetovega blagoslova. In
odhod brez blagoslova je toliko
kakor kletev.

In menda je res ostalo prekle-
tstvo na njenem zakonu, sklen-
jenem v tujini. V preprostih,
a urejenih razmerah zraslo de-
kle z dežele ni vedelo, kako jo je
nekaj priklopalo na rodno grudo.

Elizabeta — tako je bilo mla-
di ženi ime — je zelo trpela ob
umetnikovem ciganskem življe-
nju; on je imel v krvi nagon po
potovanju, po izpremeh. In
še nekaj; izpremenljivost. Čutil
je jarem, ki mu ga je naložil za-
kon in njegova nebrzdana nara-
va se je takemu jarmu upirala.
Postal je muhast, siten in na-
zadnje — nasilen.

Strašni prizori so se odigra-
vali v mlademu zakonu. Prepri-
so bili vsak dan in on je začel
grdo ravnati z ženo. To tem bolj
ker sta žalost in kes pustila sle-
dove na njenem zdravju in nje-
nem obrazu. Bila je le še sen-
ca nekdanje Elizabete. Molčala
je brez besede je prenašala vse
krivice in nasilnosti. Toda v nje-
nem srcu sta gospodarila zagre-
njenost in hrepenenje.

Temu možu je torej vse žrtvo-
vala! Zaradi tega moža je za-
pustila očeta in mu nakopala
žalost in sramoto na svojo glavo.
To je bilo preklestvo, beda nje-
nega življenja.

Leta so minila. Brez veselja,
brez prijateljev in brez miru je
potovala Elizabeta s svojim mož-
em, ki ga ni več ljubila, od kra-
ja do kraja, od dežele do dežele.

Kamor je prišel, povsod so ga
občudovali. Ženske so ga častile,
uboge, blede žene z žalostnim
obrazom pa ni nihče videl. In ne-
kega dne je prišlo to, kar je mo-
žalo priti. Po nekaj tednih
zmagoslavja v Parizu je lepi go-
slac izginil, kakor nekoč iz gra-
ščine v njenem domačem kraju
— in z njim neka znana pariška
lepotica. Elizabeta je ostala
sama, brez denarja. Kajti, kar

je imel denarja, ga je vzel s
seboj.

In vendar se je zapuščena že-
na oddahnila, kakor bi bila od-
rešena. Zdaj je bila raztrgana
poslednja vez! Prosta je bila!

Kako ji je to dobro delo!
Domov, to je bila njena misel
noč in dan. Domov! Toda kako?
S čim? Morala je delati. Znala
je. Njena gospodinja, dobro-
srčna ženska, ji je preskrbela
delo. Elizabeta je vezla, da so
jo oči bolele, da je nazadnje pr-
sti niso več marali ubogati. No-
več za novcem si je prihranila
in neki teden je z drhtečimi ro-
kami štela svoje prihranke. Na-
posled je bilo dovolj za pot do-
mov.

Pisati ni marala. Čeprav je
bil njen oče tako dober, je ven-
dar vedela, da ji bo prej in raje
odpuštil, če jo bo videl v vsej
njeni bedi. Tako se je odpeljala.
Njen denar je kopnel. Še za jed
ji ni ostalo, toda na to ni misli-
la. Samo domov, domov!

Zima, hladna zima je bila v
domovini. Tedaj jo je komaj
dne hoda od doma doletela uso-
da. Ubila od lakote, mraza in
duševnega trpljenja se je zgru-
dila. Čez nekaj dni se je zbu-
dila v bolnišnici. Božič je bil
pred vrati. Še nekaj časa je ho-
tela počivati, da se malo opomo-
re, potem pa je, ker jo niso ni-
kamor pustili, čes, da je še pre-
slaba — na dan pred svetim ve-
čerom pobežila iz bolnišnice.

Zdaj je bila tam blizu doma-
ča vas. Utrujena popotnica je
pogledala tja. Takrat, ko je
odšla od doma, je bil lep, sončen
dan. Danes je ležalo nebo sivo
kakor svinec nad zemljo. Toda
ne — prav tedaj se je utrgala
siva odeja in poslednji žarek
sonca je slepeč obilil zemljo. Ob-
stal je na stari cerkvi, da je za-
zarel križ na njenem vrhu. In
tedaj so začeli sprva tiho, potem
pa čedalje glasneje doneti doma-
či zvonovi, kako domače, kako
praznično so se oglašali! Nikjer
drugje na svetu ni Elizabeta
slišala takšnega glasu in blažen

božični mir je legel v njeno hre-
peneco dušo.

S sklenjenimi rokami je ob-
stala v tihi molitvi, dokler ni
zamrl poslednji glas.

Potem je utrujena šla dalje,
bolj vlekla se je kakor hodila.
Noge je niso marale več nesti,
toda hrepenenje ji je dalo moči.
Še nekaj korakov. Tu so vrata
na pokopališče, tu počiva njena
mati.

Vidi zakristijo. Na oknu je
zapušen lonček z uvelim cvet-
jem. Križ se lesketa belo skozi
noč. Elizabeta napravi še nekaj
korakov in na grobu ob cerkve-
nem zidu se zgrudi. Stemni se
ji pred očmi. Tihi, tihi glasovi,
kakor angelsko petje zvane v
njenih ušesih potem nič več.
Globok mir je okoli nje, v njej.
Veje s snegom pokritih jelk
šume onstran pokopališča.

Tedaj pride nekaj po zasne-
ženi poti in zavije na pokopali-
šče. Velik rjav in bel lovski pes
stoji pred ženo na tleh. Ovohava
jo po rokah in obrazu — strese
se, potem pa se mu iztrga bole-
če cviljenje, ki se počasi izpre-
meni v obupano zavijanje, da
zmoti svečano tišino na kraju
smrti.

Pes je spoznal ženo, ki je ne-
koč pred leti skrbela zanj in mu
dajala jesti. Ni je pozabil, do-
bri, stari pes. In iznenada je
planil kvišku in se zmerom tuleč
oddiral čez pokopališče, po hri-
bu, proti šoli, ki je bila komaj
dobrih sto korakov stran. Na pol-
poti mu je prišel naproti stari
siv las in dobrega obraza.

Pes je še zmerom tulil in cvi-
lil. Začel je poskakovati okoli
starega učitelja.

"Kaj ti je, Sultan? Kaj ho-
češ, stari tovariš Ali ne boš mi-
roval?"

Christmas ... 1940

"AMERICAN MADONNA," by Lester Gaba

American Artists Group

Toda Sultan ni maral miro-
vati. Vlekel je svojega gospo-
darja za suknjič. Potem ga je
izpustil in tekel naprej. Nato se
je spet vrnil in ga znova vle-
kel. Skratka — vedel se je, ka-
kor bi bil zmešan. Nemir stare-
ga psa pa se je lotil tudi gospo-
darja.

"No, Sultan, saj vidiš, da
grem! Le pokaži mi pot, saj ti
bom sledil. Nalašč se menda ne
obnašaš tako čudno."

In šel je za njim. Čez pokopa-
lišče, za cerkev. Tam je pes ne-
nadoma obstal razkoračenih nog
in spet zavpilil.

Starec je zagledal ležečo ženo
in se preplašen sklonil k njej.
Potem so mu kleknila kolena.

"Elizabeta!"

Njegovo kričanje je privabilo
nekaj mož, ki so potem odhiteli
po pomoč. Čez nekaj minut so
se že vrnili z nosili in na njih
so odnesli Elizabeto v domačo
hišo. Zalostna je bila vrnitev
izgubljene hčere.

Šele čez nekaj časa se je Eli-
zabeta zbudila iz otrplosti. Njen
prvi pogled je obvisel na obrazu
starca, ki se je tako ljubezni-
polno sklanjal nad njo.

"Oče — o moj oče! Ali sanjam?
Ali bdim? Ali pa sva oba
mrtva?"

"Ne, ne, ljubi otrok! Doma
si! Tiho, tiho. Ne govori! Po-
čivaj. Zaspil. Zdaj moram k pol-
nočnici. Orgle me čakajo. . ."

Šel je. Potem se je nekaj meh-
kega, hladnega dotaknilo Eli-
zabetine roke. Sultan je pomo-
lil svojo kosmato glavo čez rob
postelje. Nasmehnila se mu je
in ga pogladila.

"Ali me še poznaš, stari pri-
jatelj? Ali me nisi pozabil?"

Ni še slutila, da jo je zvesta
žival rešila smrti. Da se mora
njemu zahvaliti, da leži zdaj tu
v domači hiši.

Spet je zaslišala zvonjenje.
Za polnočnico. Še lepše, še pri-
jetnejše je bilo kakor pred nekaj
urami. Oči so se ji zaprle. "Do-
mov sem se vrnila," je šepnila
in zaspala.

Jaslice božje — kako sle lepe

Spet se družine zbirajo ob ja-
slicah, ki so otrokom neskaljeno,
blaženo veselje, odraslemu pa se
tudi skoro milo stori ob njih. Ja-
slices so božič, brez njih bi bili ti
prazniki mrtvi. Do Svečnice bo-
do ostale v hišah, ves ta čas
ohranjajo božično razpoloženje.

Ta navada je med kristjani že
silno stara. Že v katakombah so
v skromni obliki poznali upodab-
ljanje Kristusovega rojstva in
dogodkov v Betlehemu. Važno
za praznovanje božiča in postav-
ljanje jaslic pa je bilo l. 354., ko
je bil božič prvič postavljen na
dan 25. decembra — prej so ga
namreč praznovali obenem z
Razglasenjem Gospodovim 6.
januarja. Na ta prvi božič so v
Rimu v cerkvi Santa Maria
Maggiore postavili velike jasli-
ce, pred katerimi je papež Libe-
rius imel božično mašo. Novo
pobudo za postavljanje jaslic je
dal prenos resničnih jaslic iz
Betlehema v Rim, ki ga je os-
krbel papež Teodor I. Te sv. jas-
lice so v dragoceni omari posta-
vili v cerkvi Marija ob jaslicah.
Maria Praesaepe, v Rimu in jih
vsako leto ob polnočni maši po-
kazali vernikom.

Ljudska navada pa so jaslice
postale šele mnogo pozneje in si-
cer jo je najbolj razširil sveti
Francišek Asiški. L. 1223. je v
gozdu ob vasi Greccio postavil v
naravi jaslice pred katerimi je
vernikom govoril o pomenu bo-
žičnega praznika. Upodabljale
so se vse svete osebe in pastirji,
kakor jih imajo še danes vsake
jaslice. K malu o jaslice preko
švice zašle v severne dežele.
Razširile so se po vsej Evropi
in so se obdržale vse do cesarja
Jožefa II., ki je med mnogimi
drugimi svojimi neslanimi re-
formami prepovedal tudi postav-
ljanje jaslic. Vendar to navade
ni odpravilo, ker je že preveč
med ljudstvom prešla k naravi
božičnega praznovanja.

Največje in najbolj razkošne
jalice pa so postavljali v Italiji,
predvsem v dobi renesance. Od-
lične meščanske družine so tek-
movale med seboj, kje bodo ime-
li najlepše jaslice. Na nekate-
rih je bilo po več sto figur, ki so
bile razpostavljene po krasnih
pokrajinah. Tudi na dvorih so
jih postavljali. Kralj Karol III.
Neapeljski je dal v svoji tovarni
porcelana izdelati figure iz por-
celana, kraljica s svojimi dvor-
ni mi damami pa je šivala oble-
ke za nje. Takrat se je razvila
tudi navada, da so se na sveti
dan sorodniki in znanci najbolj
obiskovali, da so si drug pri dru-
gem ogledali jaslice in jih obču-
dovali. (Pri nas ravno nasprot-
na navada: na sveti dan se ne
hodi po hišah, ker na ta dan tu-
di Marija in Jožef nista nika-
mor šla; pač pa je toliko več lju-
di na cesti na sv. Štefana dan.)
V naslednjih dobah se je ta na-
vada postavljanja jaslic v Itali-
ji precej pozabila, sedaj pa spet
zelo obnavlja.

V Tirolih so se jaslice razvi-
le v celo ljudsko umetnost. Ker
je tam vedno cvetelo rezbarstvo,
so bile tudi figure na jaslicah iz
lesa, umetno izrezljane in po-
vsem v tirolskem duhu. Pri tem
niso postavljali samo oseb, ki
so v neposredni zvezi z božični-
mi dogodki, ampak so upodab-
ljali tudi dogodke iz poznejšega
Kristusovega življenja. Tako je
bilo včasih na nekaterih po 100
kipcev in še več. Najslavnejše ti-
rolske jaslice, ki jih hranijo na
Dunaju, imajo nad 400 kipcev
in 25 stavb. — Prav tako se je
postavljanje jaslic razvilo v
ljudsko umetnost na Bavarskem.
Tudi pri nas se jaslice pododu-
jejo od roda v rod. Vsak rod pa
jim doda kako novo pridobitev
in tako so vedno zanimive in ži-
ve. Doba tistega domišljavega
prosvetljenstva, ki je omalova-

žujoče zametavalo vse, kar je bi-
lo preproste in ljudskega, je
že za nami. Povsod se spet po-
raja hrepenenje po nenarejeni
pristnosti in preprostosti in v
tem razpoloženju vstajajo tudi
jaslice, najbolj otroško prepro-
sto znamenje božičnega veselja.

Misli na sveti večer in
sveti dan

Menda Ti nisi komu kriv, da
letos nima mirnih božičnih dni
ali pa si vsaj pripravljen, da to
skoraj poravnas; tako boš to mi-
sel rajši sprejel. Nocoj sta se
poljubila Mir in Pravičnost.

Velika je razdalja in razlika
med soncem in zemljo, pa še
večja je med Stvarnikom in
stvarjo. Pa človeškim očem se
zdi sonce kakor majhna obla;
zemlja v primeri z njim pa veli-
ka, tako velika, da jo kosajo in
se kar kosajo zanj, kdo je bo
več dobil. Vendar, če se dajo
ljudje zvezdoslovcem poučiti, da
sonce po velikosti neizmerno pre-
sega zemljo, zakaj se ne dajo še
bogoslavcem preveriti, da je
nadzemljsko nedoumljivo več-
je od zemeljskega?

Prav to nadzemljsko in člove-
ku, neumrjočo dušo, je prišel
iskati Sin božji, ko se je učlove-
čil in v sveti noči rodil na zemlji.

Moderni človek hoče, kakor je
hotel prvi človek in kakor satan
sam, "biti kakor Bog." To pa ho-
če biti sam iz sebe, brez Boga, da
celo proti Bogu, proti viru vse-
ga življenja, proti stebru vsega
bivanja.

Tudi Bog hoče, da bi mi bili
kakor on. Bog je med nami po-
stal človek, da bi človek postal
kakor Bog. Toda Bog hoče, da se
to le zgodi, kakor se zgodi mo-
re: ne brez njega, ne izven nje-
ga, ne proti njemu. Noče, da bi
delali lažne bogove iz sebe, da
bi sami sebe oboževali. Bog ho-
če, da bi mu bili kakor on, toda
le v njegovem naročju, na nje-
govem srcu, v združenju z njim;
hoče, da bi postali po njem in z
njim, kakor njegov edinorojeni
Sin, ki ni noben drug Bog, mar-
več eden in isti Bog z Očetom.
Kako velika je nespamet in zlob-
nost brezbožnikov!

"Kdor zemljo ljubi," pravi sv.
Avgustin: "je zemlja; kdor pa
ljubi Boga — kaj hočem reči,
bratje? ne jaz, božja beseda naj
vam pove: kdor ljubi Boga, po-
stane kakor Bog; saj je rečeno:
vi ste bogovi, vi ste sinovi Naj-
višjega." Angelski spev "Slava
Bogu na višavah in na zemlji
mri ljudem" bo imel za nas le te-
daj popoln pomen, če si prizade-
vamo spolniti Zveličarjevo besedo:
"Bodite popolni, kakor je
vaš Oče nebeški popoln." Ako-
prav bi bil Ti obdarjen z obilico
zlata in srebra, zaradi teh reči
ne boš občudoval samega sebe;
zakaj čeprav so te reči pri tebi,
so vendar izven tebe. Bog, ki edi-
ni zadostuje, pa more biti v nas,
naj tudi res biva v nas. Naj ču-
timo to milost zlasti na sveti ve-
čer in sveti dan.

Vsem rojakom želi

JOHN BUKOVNIK

VAŠ SLIKAR

762 East 185th St.

IVanhoe 1166

Vsem našim prijateljem in odjemalcem — vesele božične praznike in srečno novo leto! Vsem odjemalcem in prijateljem naših podjetij se zahvaljujemo za sodelovanje v letu 1940 in za vsa leta poprej.

Naša podjetja so najstarejša po ustanovi slovenskega podjetja v Clevelandu. Pri tem so pa zanesljiva v cenah in v blagu. Priporočamo se tudi za naprej.

ANTON GRDINA in SINOVI

POGREBNI ZAVOD IN TRGOVINA S POHISTVOM

1053 E. 62nd St.

6019 St. Clair Ave.
Cleveland, Ohio

15301 Waterloo Rd.

želi vsem rojakom, prijateljem in znancem

JOHN J. PRINCE

OKRAJNI POMOŽNI PRAVDNIK CUYAHOGA COUNTY
17805 East Park Drive

CHRISTMAS CHEER

želi vsem rojakom in prijateljem

DR. WILLIAM LAUSCHE

SLOVENSKI ZOBOZDRAVNIK
15619 Waterloo Road

vsem rojakom in klijentom želi

MIHAEL TELICH

ZASTOPNIK SUN LIFE ZAVAROVALNE DRUŽBE
64 East 211th Street IVanhoe 0037-W

želi vsem rojakom

DR. LOUIS J. PERME

SLOVENSKI
ZDRAVNIK

15619 Waterloo Rd.

CHRISTMAS

vsem rojakom in znancem

želi

LOUIS PETRICH

VSAVRSTNA
ZAVAROVALNINA IN
PRODAJA POSESTEV
18613 Kewanee Ave.
IVanhoe 3198-W

želi

LOUIS FERFOLIA

POGREBNI ZAVOD

9116 Union Avenue

Michigan 7420

Ob božičnih praznikih in na pragu novega leta vam želim srečno polno leto 1941 v zdravju in veselju.

Iskreno se zahvaljujem za naklonjenost in zaupanje v preteklem letu z obljubo, da bomo kakor do sedaj nesebično in s simpatijo v srcu postregli kadarkoli boste pomoči potrebovali.

MR. in MRS. AUGUST F. SVETEK

478 East 152nd Street

Kenmore 2016

vsem rojakom in rojakinjam želi

FRANK J. LAUSCHE

OKRAJNI SODNIK

želi vsem državljanom v 32. vardi in našim rojakom širom Cuyahoga okrožja

ANTON VEHOVEC

MESTNI ZASTOPNIK 32. VARDE

Vesele božične praznike
in
srečno novo leto
želi

DR. A. A. URANKAR
DENTIST

Prav vesele božične
praznike in srečno novo
leto želi

DR. A. F. VICHICK
DENTIST

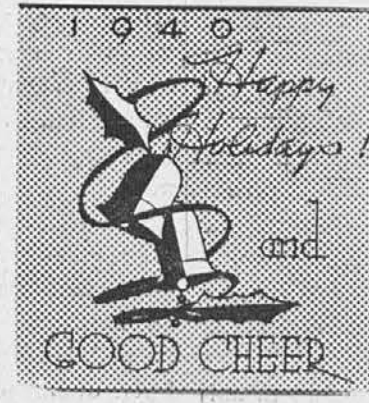

JOHN ZULICH

Vsevrstna zavarovalnina proti požaru, ropu, tatvinam in nezgodam se vam nudi po najboljših in najsigurnejših zavarovalnih družbah. Direktno zastopstvo.

18115 Neff Road

IVanhoe 4221

DR. in MRS. ANTHONY SKUR

483 E. 152nd Street

Tel. P Otomac 4245

Res. K Enmore 3307

Vesel božič in srečno novo leto

DR. A. J. PERKO

ZDRAVNIK

3496 East 93rd St.

DR. ADOLPH PERKO

DENTIST

9211 Union Ave.

J. ZELE & SONSLICENSED FUNERAL DIRECTORS
INVALID CAR6502 St. Clair Ave.
ENdicott 0583452 E. 152nd St.
IVanhoe 3118

DIREKTORIJ slovenske banke se tem potom zahvaljuje za sodelovanje v tekočem letu vsem društvom in trgovcem, vsem posameznikom, vsem vlagateljem ter vsem delničarjem in onim, ki so si iz te banke izposodili denar. Bodite prepričani, da ste s tem pomagali svojemu narodu!

Vabimo še druge, da bi se nam v letu 1941 pridružili!

Vam želimo vsem skupaj vesele božične praznike in srečno novo leto!

The North American Bank Co.

6131 St. Clair Avenue

15601 Waterloo Rd.

Anton Grdina, Joseph L. Surtz, Joseph A. Krizman, dr. Anthony J. Perko,
Anthony Mlakar, Frank Mramor, John Breskvar

Banka je članica Federal Deposit Insurance korporacije in Cleveland Clearing House Association

BEST WISHES**DR. J. W. MALLY**SLOVENSKI
ZOBOZDRAVNIK

6411 St. Clair Avenue

(Slov. nar. dom)

John F. Terček

SLOVENSKI ODVETNIK

15621 Holmes Ave.

CHRISTMAS

GREETINGS

TO MEMBERS OF
CARNIOLA TENT

NO. 1288, The Maccabees

from

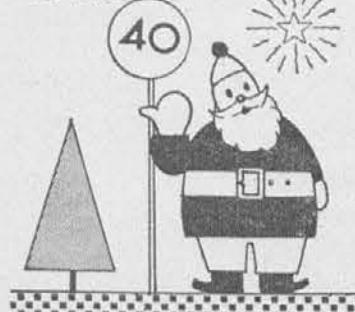
John Tavcar, R. K.

From

BEROS STUDIO

ENdicott 0670

6116 St. Clair Ave.

DR. M. F. OMANMERRY CHRISTMAS
TO ALL**E. J. KOVACIC**

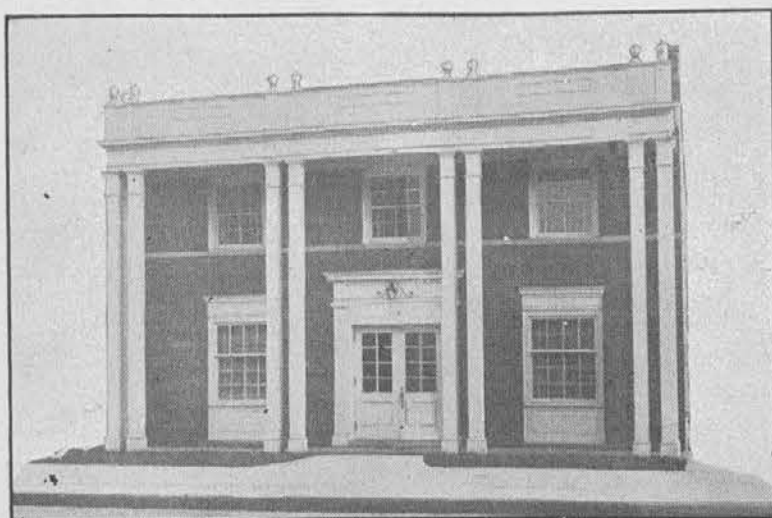
COUNCILMAN

23rd WARD

Ob zatonu leta 1940 se najtopleje zahvaljujemo
za vso naklonjenost izkazano
našemu podjetju

ZELIMO
SREČNE BOŽIČNE PRAZNIKE
ter
ZDRAVO IN ZADOVOLJNO
NOVO LETO VSEM SKUPAJ

ZAKRAJŠEK POGREBNI ZAVOD

najmodernejše urejen v vseh podrobnostih
Postrežba z invalidnim vozom
vedno na razpolago

6016 St. Clair Avenue

Cleveland, Ohio

DR. A. L. GARBASSLOVENSKI
ZOBOZDRAVNIK

6411 St. Clair Avenue

(Slov. nar. dom)

HEnderson 0919

ST. CLAIR SAVINGS & LOAN CO.

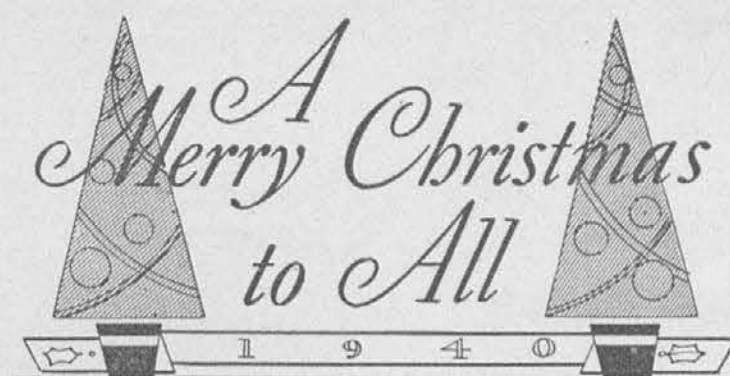
6235 St. Clair Avenue

HEnderson 5670

EDWARD L. PUCEL

COUNCILMAN

10th WARD

Dr. and Mrs. F. J. Kern**CARL G. OPASKAR, M. D.**740 East 152nd Street
Office GLenville 3134 Res. POTOmac 8055**DR. VINCENT OPASKAR**

DENTIST

6402 St. Clair Avenue

HEnderson 4114

FRANK V. OPASKAR

ATTORNEY-AT-LAW

Hippodrome Building

MAin 3786

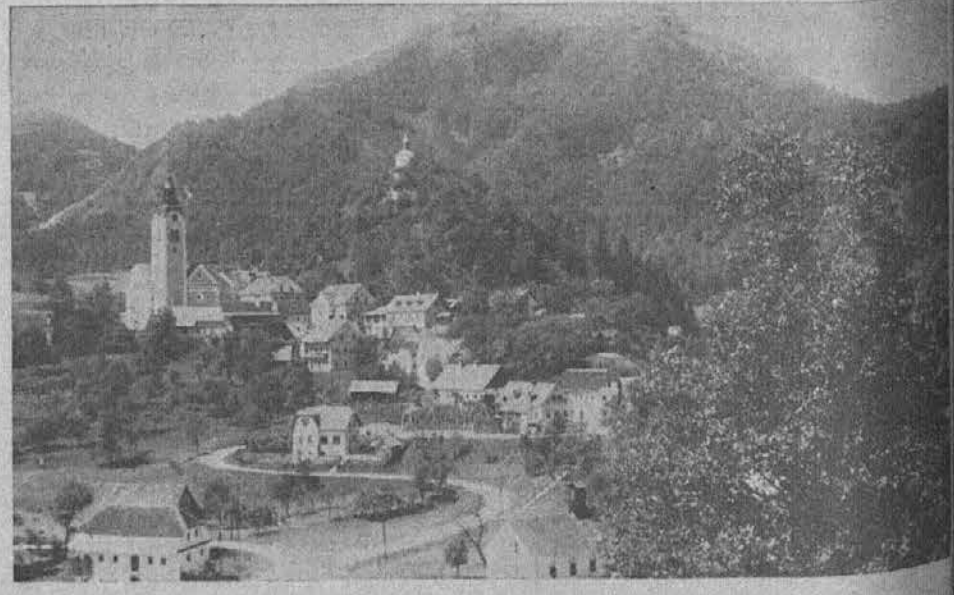
Res. WASHINGTON 0989

VOJNO POKOPALIŠČE PRI BOHINJSKEM JEZERU

LOGARSKA DOLINA NA ŠTAJERSKEM

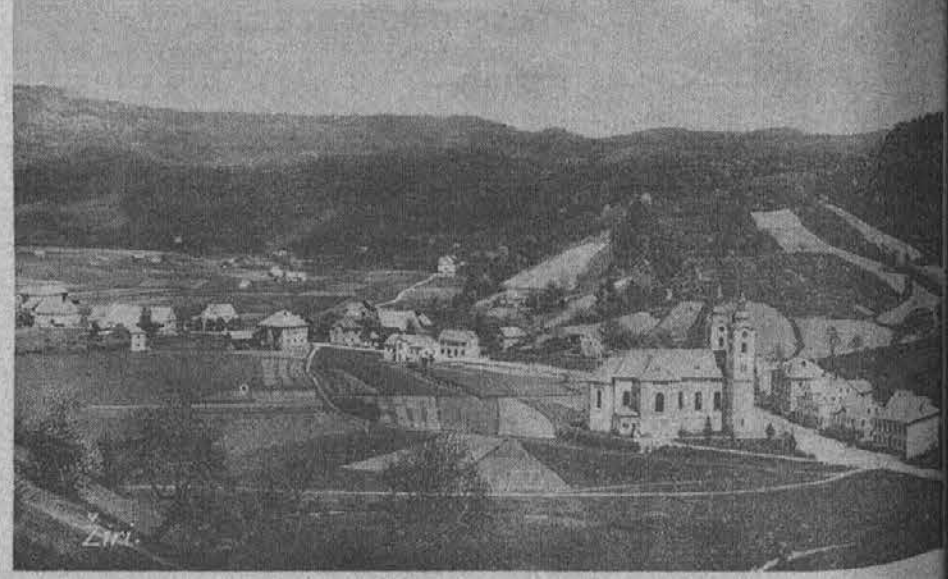
POLHOV GRADEC

BLED

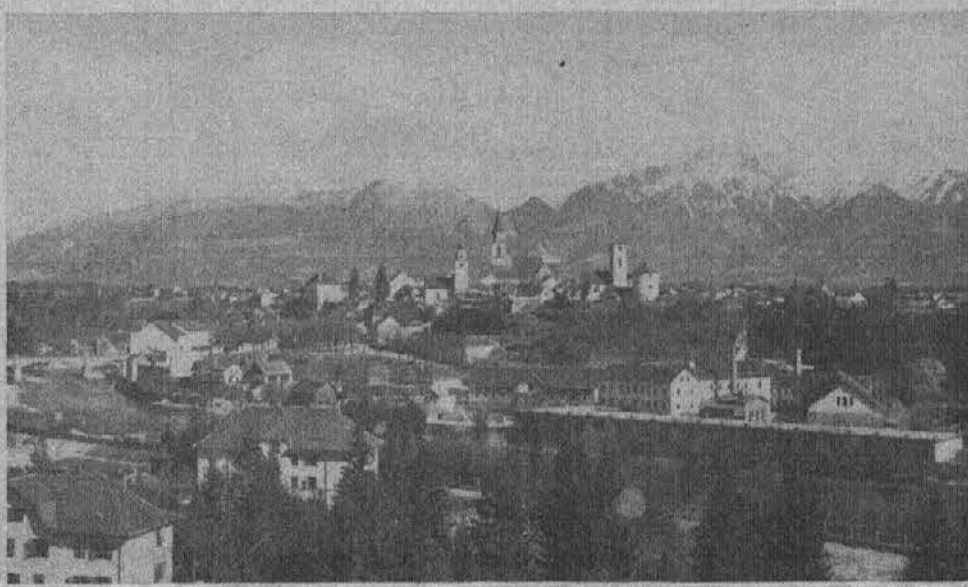
CELJE

ŽIRI NAD ŠKOPJO LOKO

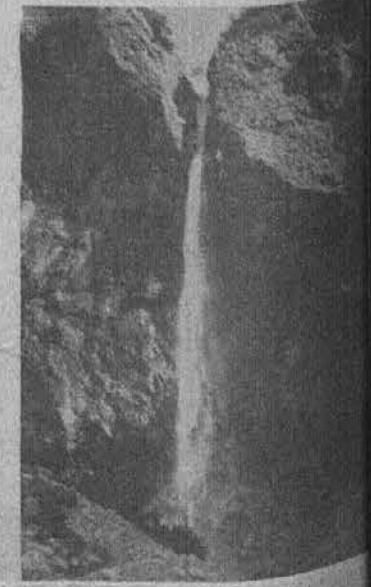
STARA MAMICA

KRANJ

REČICA NA ŠTAJERSKEM

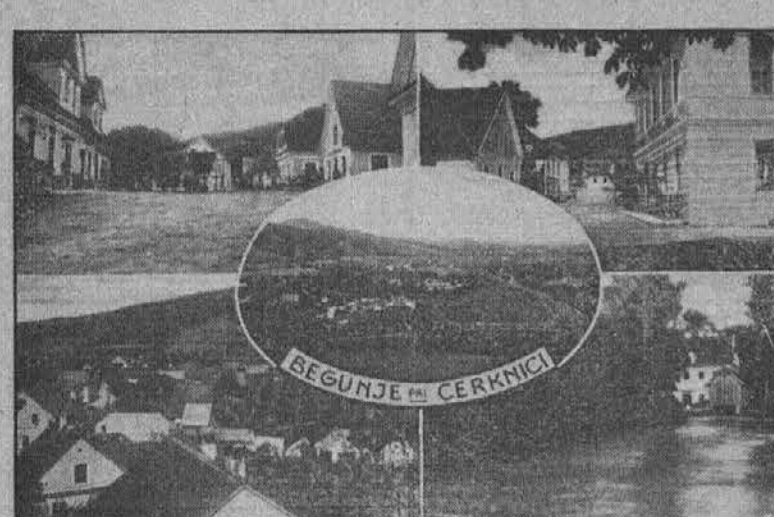
SAVINJSKI SLAP

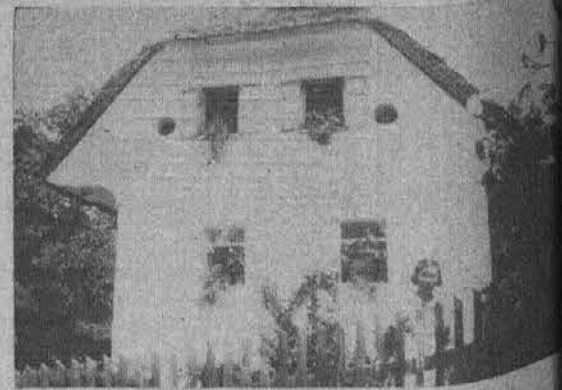
SARAJEVO

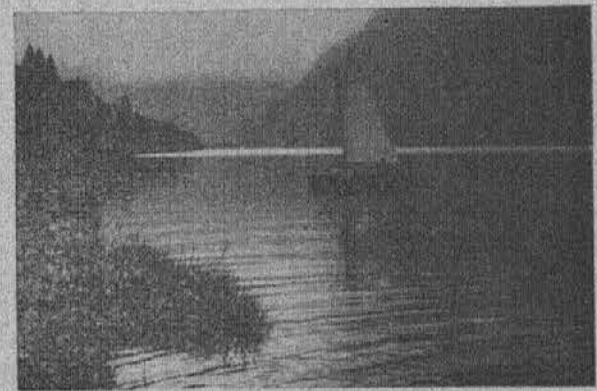
SLAVINA PRI POSTOJNI

BEGUNJE PRI CERKNICI (MENIŠIJA)

KMETSKA HIŠA

BOHINJSKO JEZERO

DVOR PRI ŽUŽEMBERKU

ZAGREB

NABIRANJE HMELJA

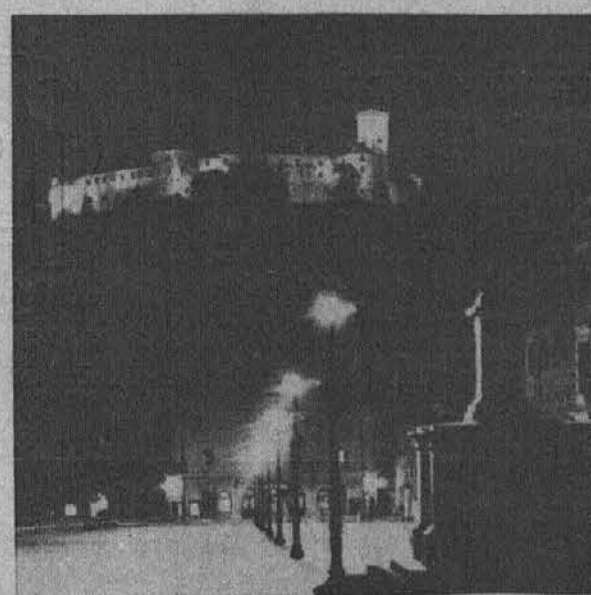
SLOVENSKE PERICE

ŠT. JERNEJ, DOL.

SOTESKA V VINTGARJU

LJUBLJANSKI GRAD PONOČI

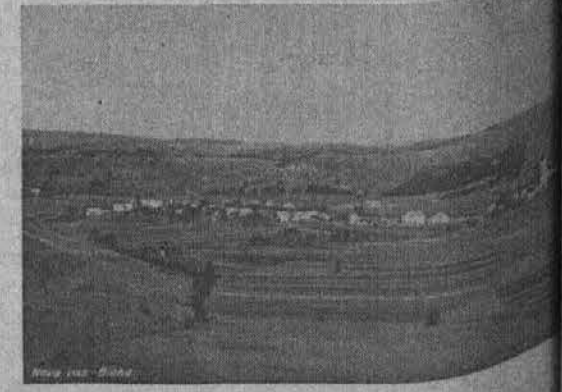
VELIKE LAŠČE

NOVA ŠTIFTA PRI RIBNICI

GRAHOVO PRI CERKNICI

NOVA VAS — BLOKE

Mrs. Josephine Eisenhardt
(Vebrova):

Nekaj spominov na naše romanje v stari kraj

Torej lansko leto sem zopet obljubila, da nadaljujem v letošnji božični izdaji Ameriške Domovine z mojim nadaljnjim pisom, kako smo romali v Trst in v Postojnsko jamo. No, saj ne bi bila tega obljubila, bi najbrž vi in vi sedaj ne brali teh vrstic tukajle. "Pa naj bo," sem dejala, "še za letos." Vedno me kateri vpraša, da-li bom kaj pisala. "Oh!" sem dejala, "sem se že naveličala tiste pisarenja." In sem se, prav res.

Pa, ker se sama rada spominjam tistih lepih dni našega tatratega romanja, bom mogoče kateremu bralcu Ameriške Domovine s tem ustregla; morda se celo privabila mali smehljaj na obraz. Mogoče tih srčni hihljaj, ali pa samo bežen spomin na nekaj, kar je bilo, pa je vedno minilo. Pa mi bo to plačilo za moj trud.

Torej najprvo v Trst. Dne 2. maja, 1938 sva se z mojim možem Tonetom namenila, da bomo v Trstu poročena. Na popoldne v Rakek sva jo mahnila na peš tja čez Kamno gorico bližnjico. Meni se je tista pot, čeprav zelo s kamenjem, zdelala, kar na moč dopadla. Vsakokrat, kadar sva s Tonetom tam hodila, sem v duhu delala naše prednike, kako so odšli po isti poti. V duhu sem z njimi pogovarjala in sem nešteto krat vsa razmišljala, kakšna ob kakšen kamen ali kamenino starega drevesa, da sem komaj vjela ravnesje, da sem strbunknila tja po kame- ni preprogi.

Ko sva na rakovski postaji, je zadnja v naši Jugoslaviji, pravila vse potrebne formalnosti, sva jo pobrala na že čisto vlak, ki vozi proti Italiji. Na vlaku pa zopet "ibajtarji," pa so bili še naši fantje-Slovenci in še ne preveč sitni, ampak hoteli so pa vedeti, kam se bomo odpravili in kaj imava najinim ročnem kovčegu, in koliko denarja imava s seboj. Seveda, pa koliko časa misliva preko meje ostati. Pa kaj sem, kaj še vse in to seveda je bilo biti vse popisano z našimi imeni vred. In nato šele so spustili naprej. Oziroma ukazali vlakovodji, da naj zapiska—naprej!

Vlak je zdrvel preko rakovskega mostu poti Postojni. V ure pa smo bili tam. In tam Postojni na postaji smo pa pet čakali odrešenja, kar kakšne pol ure, kajti zopetno najtarsko fergeranje se je nadaljevalo, samo s to razliko, da ga mi še razumeli nismo, ker ne znamo italijanščine, in ker je naša lepa Postojna naj v grabežljivih rokah Italijani, mislijo na postajah služboči "makaronarji," da mora biti kar vsakdo "polentarsko," ko je po vsi sili neki sitni ibajtar hotel zvedeti "kvanto valuta," kar pomeni v slovenskem jeziku: "Koliko imamo denarja?" in še najmanj ducat dru- ga vprašanja, sem mojemu možu pomešnila in sem ti- snu sitnežu rekla: "Ja go- od, veste, mi vas ne razume- in smo iz Amerike, ali mo- če vi angleški razumete ali nemški?" Pa je z rameni

skomiznil in lepo po hrvatsko odgovoril, da razume po naše-slovensko. No, da gospodin, takist pa takist, sedaj se bomo pa že razumeli in na vaša vpraša- nja tudi lepo odgovorili.

Fant je bil še nekam precej vpluden se nam je še celo za- hvalil za točne odgovore. "Zna- te," je dejal, ko si je obrisal potno čelo, "tu mora biti sve pravilno vpisano." No in ko je bilo zopet sve pravilno vpisano in postavi zadoščeno, so pa "signori makaroni" dejali: "Avanti," kar pomeni naprej! In res, kar hitro smo jo ubrali proti nekdanjemu našemu Trstu, ki je pa zdaj, žal, v rokah italijanskih despotov.

Vlak proti Trstu vozi po ka- menitem Krasu; postaje Sv. Peter, Sežana, Divača, Opčine, sedaj vsa italijanska imena, in ljudje, kateri so prišli na vlak, kar vse je govorilo italijansko. Pa menda so bili večinoma le naši ljudje, naši vrli Kraševci. O usoda, kako si kruta, bo li še kdaj sonce svobode zasvetilo nad to našo tužno zasluženo pokrajino?

Postaja Trst, nekdanja naša slovenska in sedaj vse tuje, vse italijansko. Komaj sva s Tone- tom našla izhod in tam pred vrati pa naju je pričakovala Tonetova sestra Rezka s svoji- mi tremi hčerkami in sinom. Čeprav se nista brat in sestra videla že 35 let, pa sta se vse- eno takoj spoznala. "Joj Tone, pa si nekam velik zrastel, kar te nisem videla," je še sestra dejala. "No ja, po 35 letih menda že človek malo zraste, če ne v višino, pa v širino," sem

jaz takole od strani pripomnila.

No kar na moč smo bili vsi veseli svidenja. Radostnega sr- ca in solznih oči smo šli iz po- staje. Sestra naju je peljala v svoje stanovanje, ki je ravno nasproti glavne pošte v via Mi- lano. In tam je pa tudi že ča- kal sestrin mož Lojze Peterlin, ki je čevljar po poklicu. Lojze je bil pred leti tudi v Ameriki, pa ne za dolgo, in še vedno je znal kakšno po angleško.

Dosti, zelo dosti smo si imeli povedati drug drugemu. Sta- rejša sestrina otroka znata do- bro slovensko govoriti, tudi čit- tati in pisati. Mlajše dve pa skoro nič, ker se vedno vse le po italijansko menijo. Saj po naše se še bojijo govoriti. Pra- vijo, da še varno ni, in je po- vsod dosti špijonov, ki na ušesa vlečejo, pa vendarle, kakor sem v več krajih sprevidela, čeprav se naši ljudje zatajujejo in v javnosti ne kažejo svoje narod- nosti, ampak v svojih domovih so pa še vedno isti naši zavedni tržaški Slovenci, kakor so bili pred mnogimi leti, pod navidez- nim pepelom, je še vedno žer- javica zagori z velikim plame- nom kakor zagori vulkan in da nikdar več potem ne ugasne in ne obmolkne naša slovenska beseda na naši rodni domači grudi.

Dva dni sva bila z mojim možem v Trstu. In v teh par dne- vih sva si v spremstvu sestri- nih otrok ogledala marsikaj. Že prvi popoldan so mene od veli- ke hoje moji novi čevlji tako ožulili, da nisem mogla nika- mor več. "Oh, kaj bo pa zdaj?" bo. Na in jaz sem kar takoj ubogala. Takoj čez cesto je bi- la trgovina z čevlji; komaj sem krevsala tja, in sem si izbrala ter pomerila par belih "šol- nov" iz samih jermenov. Oh, kar oddahnila sem si. "Hvala

Ivan Zupan:

BOŽIČNA NOČ

Zvezdice, jasno nocoj nam
žarite,
luna, nocoj nam obsevaj
zemljo;
v mesto tja sveto, nas v
mislih vodite!
Betlehem, mesto presreč-
no je to.

Tam se pastircem še mi
pridružimo,
vrsti, ki k štalci leseni
hiti;
v jaslice borne ponižno vsi
zrimo,
in pokleknimo, molimo še
mi!

Dete nebeško nocoj je ro-
jeno,
Jezus, Zveličar je prišel
na svet.
Božjo Besedo, tu glej
včlovečeno,
bila obljubljena mnogo že
let.

Angelsko glorio čuj tam
v višavi,
radost, ki znanja vsem
blagim ljudem.
Dete presveto naj vsakdo
pozdravi,
praznik božiča obhaja naj
s tem!

rokah. Druge čevlje si kupi, pa
bo. Na in jaz sem kar takoj
ubogala. Takoj čez cesto je bi-
la trgovina z čevlji; komaj sem
krevsala tja, in sem si izbrala
ter pomerila par belih "šol-
nov" iz samih jermenov. Oh,
kar oddahnila sem si. "Hvala

Bogu," sem dejala, "zdaj bomo
pa že hodili. Pa magari tudi
na Javornik." No na Javornik
sicer nismo šli; šli smo pa naj-
prej gori na stari grad k Sv.
Justinu. Tam je lepa stara cer-
kev z mnogimi starinskimi re-
likvijami.

Neki stari mežnar se nam je
ponudil za tolmača in kažipota,
pa kaj, ko on ni znal po naše in
mi pa po njegovo ne. Nazadnje
je začel lomiti neko nemško
mešanico, katero sem pa komaj
vsako deseto besedo razumela.
Kazal nam je oltarje, na njih
svečnike, stare slike, krstni ka-
men, kamen za blagoslovljeno
vodo. Vse zelo starinsko. Vpra-
šali smo, če je kakšen slovenski
duhovnik tam. Rekel je, da je,
ampak da ga ravno doma ni.
Tako zelo bi bila rada kaj več
zvedela in povprašala o mar-
sičem, kajti starinske reči so
mene vedno jako zanimale. No,
pa ker se nismo mogli nikakor
razumeti z našim tolmačem,
smo mu v roko stisnili nekaj
okroglega, se mu vseeno zahva-
lili za njegovo prijaznost in re-
kli "Adio."

Šli smo malo naprej, tam bli-
zu cerkve se nahaja tudi mali
museum. Že zunaj pred po-
slopjem je vse polno vsakovrst-
nih starih nagrobnih kamenov,
katere so nabrali v teku let po
raznih starih in zapuščenih po-
kopališčih. Notri pri vratih nas
je pozdravil prijazen možakar,
v italijanščini, seveda. Jaz sem
pa kar po slovensko rekla:
"Ah, že zopet ne bomo nič raz-
umeli." No fant je malo po
strani pogledal, malo pomislil
in se nazadnje še za ušesi po-
praskal in dejal prav lepo po
hrvatski: "Jeli ste gospodini
Slovenci?" Seveda smo mu z
veseljem potrdili, da smo. Po-
vedal je, da je iz Reke doma in
da je sicer Italijan, ampak, da

se je pri vojaki naučil po hr-
vatski divanit.

No, potem nam je vse lepo
razkazal. Sicer ni bilo nič po-
sebnega, kakor zelo veliko sta-
rih izkopnin, kakor posode,
orodje, okraski, pepelnate žare,
kjer so shranjevali pepel umr-
lih svojih dragih. Potem stare
narodne noše, staro pohištvo,
prelepe, krasno in umetno izde-
lane vaze, slike, največja po-
sebnost je bil pa kameniti grob
sredi sobe muzeja in v njem ti-
soč let stara napol razvita mu-
sija neke egiptovske kraljice.
Videli smo eno osušeno kost no-
ge in roke in pa lobanjo. Drugo,
kakor prsni koš in spodnji del
života je pa bilo še trdo in pov-
ojnih ovito. Res, kaj je človek?
Nič ni, čisto nič! Kupček su-
hih kosti. Tako nekako sem
premišljevala, ko sem zrla vsa
zamaknjena na to nekdanjo,
morda zelo lepo in slavno, a se-
daj vso preperelo in že zdavnaj
pozabljeno kraljevo veličan-
stvo.

Od tam smo se podali pa zo-
pet gori proti staremu gradu.
Ta stari tržaški grad, kakor
sem razsodila, je to morala
nekdan biti zelo velika in močna
trdnjava, kajti kakor kaže nekaj
razvalin v ozidju, katero se vidi
v par krajih, koder smo hodili.
Seveda, skušajo otruniti, koli-
kor se da v prvotnem stanju.
Šli smo precej visoko po stop-
nicah. Pri vratih smo plačali
par lir vstopnine in si nato
ogledali sobane. Zopet nekaj
musej. Tam ob stenah so po-
stavljene vsakovrstne stare
skrinje, že vse črvice in vegaste.
Krasno in zelo umetno izrezlja-
ne zibelke, stoli, stara ognjišča,
nešteto prelepih zelo starih
slik. A največ je bilo pa vsa-
kovrstne nagačene divjačine,
kakor medvedi, volkovi, lisice,
divje mačke, srnjaki, jeleni s

prekrasnim rogovjem; vse ka-
kor da bi bilo živo.

Vsakovrstni ptiči, orli z ve-
likanskimi razpetimi perutni-
cami, divji petelini z prasko-
se spreminjajočim perjem, so-
ve in verice, in kaj še vse. Še
sto in sto različnih zanimivosti
in pri vsakem predmetu je bil
listek pritrjen, kakor na pri-
mer pri divjačini in ptičih, so
bila imena naših znanih gora,
kakor Javornik, Snežnik, Na-
nos, Črni vrh, Slivnica, Planin-
ska gora in druge, ter imena
lovcev, kateri so to divjačino
ustrelili. Časa je bilo premalo,
da bi si bila vse bolj temeljito
in natančno ogledala. In nato
smo šli pa še "firbec" past doli
v podzemlje. Tam doli so bili
pa nekdanj strašanski zapori.
Nikdar ni prisvetil sončni ža-
rek do nesrečnežev, kateri so bi-
li obsojeni tja doli. Šli smo
skozi nekako obokano odprtino
po vijugasti, z mokrim peskom
posuti stezi. Električna luč je
medlo svetila in kazala pot. Od
vseh sten je voda kapala, rada
bi bila šla še dalje, globokeje,
pa je bilo vse preveč mokro;
bala sem se zmociti moje nove
solne. Pa tudi grozno je bilo,
saj nas je kar vse pretreslo. Ne
samo hlad, ki je vel iz vseh ko-
tov, ampak tudi strahota. Oh
ubogi nesrečni ljudje, kateri so
moral tukaj prebivati, sem
vzdihnila in se sredi poti obr-
nila nazaj.

Nismo šli naprej, čeprav bi
bila zelo rada videla še celice
v tem groznem podzemlju. Kar
hitro smo jo pobrali ven iz ti-
stega strašnega kraja ven na
ljubi topli sonček. Le kako
strašno trdosrčen in neusmi-
ljen človek je moral biti tisti,
kateri si je izmislil zidati kaj
tako groznega kakor so bile ti-
ste nekdanje staroveške ječe.

Ko smo šli z gradu, smo pa
videli, kako so delavci podirali
neke stare hiše v tako zvanem
"starem mestu" in iz pod ruše-
vin se je prikazalo ozidje sta-
rega kolizeja ali nekaj sličnega.
Res čudno, kako da je bilo to
zasuto in Bog ve, kolika stote-
ja že. Delavci so bili zelo pre-
vidni z odkrivanjem zgornjih
plasti kamena in zemlje.

Videli pa smo ze zelo debele
stene in po sredini nizke ka-
menite sedeže. Ob straneh pa
nekake obokane luknje. Pravil
je nekdo, da so bile tam kletke
za divje zverine, kakor za tigre
in leve. Menda je bilo kakor v
nekdanjem rimskem Amfitea-
tru.

Obiskali smo tudi več cerkva,
kako stari in novi Sv. Anton in
še par drugih, ter moderno ure-
jeno kopališče, kamor smo se
šli kopat.

Da se v tisti vročini, ki je ta-
krat po Trstu pihala, nismo
preveč ogibali, tudi tistih "šta-
jonov," kjer Bog roko ven moli,
kakor nekateri pravijo, se samo
po sebi razume in se, kakopak.

In tako smo prišli v neko pri-
jazno gostilno, kar tako nekako
domače se nam je zdelo, kakor
da bi bili tam na Menišiji. V
naši vasi pri Markotovih ali
pa pri Žitniku, ali pa v Begu-
njah pri Bonaču ali pa pri Jan-
kotu, kjer so bili na vso moč
prijazni in postrežljivi, kadar-
koli smo se tam ustavili.

Torej, ko smo se v tisti trža-
ški "butegi" vsedli okoli mize in
naročili od prijazne mlade "sig-
nore" gostilničarke mrzlo pivo,
v italijanščini, seveda. In ko
nam je naše naročilo postavila
(Dalje na 2. strani)

Workers of the Double Eagle Bottling Co.
Cleveland, O., 1940.

ŽELIMO VESELE BOŽIČNE PRAZNIKE IN SREČNO NOVO LETO
VSEM NAŠIM ODJEMALCEM IN PRIJATELJEM!

The Double Eagle Bottling Co.

IN DELAVCI

6511-19 St. Clair Avenue

HEnderson 4629

Cleveland, Ohio

VESELE BOŽIČNE PRAZNIKE in SREČNO NOVO LETO

CLEVELAND TYPOGRAPHICAL UNION NO. 53

1559 East 17th St.

PProspect 2965

Vesele božične praznike in srečno novo leto želimo vsem našim odjemalcem in prijateljem.

V naši sanitarni mle-karni boste vedno dobili sveže mleko, sir, smetano in si-rovo maslo.

Zahvaljujemo se za dosedanje naklonjenost in se priporočamo tudi v bodoče.

NICK SPELICH

6210 White Avenue

HEnderson 2116

Preskrbite si premog!

V gorki in udobni sobi so prazniki veliko prijetnejši, kakor pa da človek prežeha v mrzli zimi in mrzlih prostorih.

Mi imamo najboljši premog vseh vrst. Pokličite nas po telefonu, da vam ga pripeljemo.

Pri našem slovenskem podjetju v Clevelandu dobite najnižje cene za dobro blago.

BLISS COAL CO.

22290 St. Clair Ave.

KENmore 0808

Vesele božične praznike in srečno novo leto vsem rojakom!

Kadar primerjate cene, primerjajte tudi kakovost!

LOUIS J. PRINCE GROCERIJA

1209 Norwood Road

Vesele božične praznike in srečno novo leto!

PRIJATEL'S PHARMACY SLOVENSKA LEKARNA

St. Clair Ave., vogal E. 68th St.

ENdicott 4212

Pošljemo na dom.

Zelimo vesel božič in srečno novo leto

FRANK KLEMENČIČ BARVAR in DEKORATOR

1051 Addison Road

HEnderson 7757

Zahvaljujem se za dosedanje naklonjenost in se priporočam še v bodoče.

Vesele božične praznike in srečno novo leto želimo vsem skupaj.

NEKAJ SPOMINOV NA ROMANJE V STARI KRAJ

(Nadaljevanje s 1 strani)

na mizo, se je z nemim priklonom odstranila v zadnjo sobo. In iz tiste sobe smo pa kmalu nato zaslili pritažene otroče glasove in v naše veliko začudenje, med te glasove se je mešala slovenska beseda. Veseli smo se spogledali in spoznali, da smo med svojimi ljudmi, med Slovenci. Zato torej se nam je takoj pri vstopu zazdelo tako nekako prijazno in domače. Ko se je čez nekaj časa gostilničarka povrnila k naši mizi, smo jo vprašali, če je Slovenka. Kar nekako s prestrašenim glasom in v zadregi je pritrdila da je. Povabili smo jo, naj prisede in kaj pove. Dejala je, da se boji jo v javnosti slovensko govoriti. Ampak med seboj in kadar so sami, pa se vedno slovensko pogovarjajo in otroke sami poučujejo branja in pisanja. Kar dobro se nam je zdelo, ko smo to slišali in jih tudi lepo pohvalili za to in se nato poslovi ne z "Adio," ampak po naše "z Bogom."

Tudi slavni Miramarski grad smo si ogledali. Tja smo se pa s cestno železnico potegnili. Pred vhodom v park, ki je takoj zraven morja, sta stala dva postavna in v nekake staro-veške uniforme oblečena paznika, katera sta nas z nemim poklonom spustila naprej na ogled. Šli smo skozi prelepe in goste nasade vsakovrstnih dreves. Šli smo najprej pod nekim malim mostom do stare okrogle kapelice, tam smo tudi mi že na vse popisane stene kapelice, podpisali naša imena in šli naprej po krasnem vrtu. Večkrat smo se ustavili in občudovali prelepo urejene grajske gredi-ce, polne čudovito krasnih cvetlic in ko smo tako občudovali neko nam nepoznano rastlino in se pogovarjali, kakšna je ta roža, pa se oglašali nam vrt-nar, ki je z grabljami v rokah ravnal pesek po stezicah: "O, saj tisto ni roža, tisto je tako drevesce iz Afrike." Presenečeni smo se obrnili in ga vprašali, če je Slovenec. "O ja, sem, sem Slovenec. Saj tukaj v Barkovljah smo sami Slovenci." In nato je nabral nekaj semena tiste rože, ki se je meni tako dopadla in mi ga dal s prav prijaznim nasmehom: "Nate gospa ali kar ste že, poskušajte vsejati, mogoče vam bo sreča mila in boste imeli lep spomin na nepoznanega miramarskega vrtnarja."

Predno sem se mu mogla zahvaliti, se nam je že iz pred oči izgubil v gostem grmovju parka.

Ko sem prišla nazaj, sem v Ameriko, sem res posejala tisto seme, ki mi ga je dal prijazni miramarski vrtnar, ampak skalilo pa ni.

Nato smo šli doli pod gradom in na prav lepi in prostrani terasi so bili razstavljeni prav stari kanoni, kakega polducata jih je bilo in na enega sem se skopala in se je prav imenitno sedela na njem. Vam rečem, pri tem sem pa mislila, če bi me sedaj kdo izstrelil, in bi se znašla onkraj morja; kar tam v našem lepem Lorainu. Nismo še dolgo ogledovali tistih kanonov, pa sta že prišla dva vojaka, ki sta stražila tam okoli. Jaz pa ne bodi boječa, sem ju pa kar po naše vprašala: "Fantje, kaj se nič ne bojite, da vam ne bi mi kanonov odnesli?" Ej, da bi bili videli, kako sta nas pogledala, kar s te belim, nato sta prijazno salutirala in pogledala najprej okoli sebe in ko sta videla, da ni nikogar blizu, ki bi prisluškval, sta šele odgovorila: "O prav nič se ne bojiva, in kaj ste vi Slovenci. Od kje, če sme-va vprašati?" Tako smo se pogovarjali par minut. In nato rekli zdravo fantje in z Bogom.

Nato smo šli pa v gradič Mi-

ramar. Ko smo stopili skozi lepo obokana vrata, nam je prišla naproti postavna mladenska in nas kar nekako pristrčno pozdravila po italijansko, kakopak. Nato je naš spremeljalec prosil, da bi si radi ogledali sobe. Takoj je bila pripravljena nam jih razkazati. Začela je pripovedovati, kdaj je bil cesar Maksimilijan zadnjič tam itd. Jaz pa vsa radovedna in razočarana pripominim po naše: "O škoda, da ne razumem, saj nič ne vem, kaj ta dekle razklada." Nato se pa mladenska prav iz srca nasmeje in reče: "O, ali ste Slovenci?" in nato smo pa mi s ta belim pogledali. No, in potem smo se pa le pogovorili, kaj smo in od kje. Jaz sem še pripomnila, da sem mislila, da so tukaj v Trstu sami polentariji, ampak kamor gremo, dobimo naše ljudi.

"O," je rekla, "tukaj v Barkovljah smo sami Slovenci, in tudi je tukaj okoli vse še naše, vse," je s ponosno gesto roke pokazala v krogu, "ne bo nas še konec ne, in se tudi ne podamo. In grajski uslužbenci smo večinoma tukajšnji domačini, Slovenci."

Meni je zelo prijala ta samozavest naših tržaških Slovencev. In tudi jaz sem dejala: "Dokler boste tako korajžno samozavestni, res vas ne bo še konec." Nato nas dekle povedla skozi sobane in nam vse prav po domače raztolmačila in razkazala. Tam smo videli dragoceno staro in zelo umetno izdelano pohištvo, kakor miza iz samih malih prelepih bisernih zelo umetno zloženih kamenčkov. Zopet druga miza iz najdragocenejšega lesa in iz samih malih koščkov prelepo skupaj uložena. In ravno tako drugo pohištvo, kakor zofe, naslonjači, vse z svilo in žametom prevlečeno, tako so bile zavese na oknih, vse je lepo harmoniziralo skupaj. Samo svila je že vsa obledela in se cefra. Na malih mizicah so postavljene dragocene vaze in svetilke velike vrednosti. In ravno tako so velike vrednosti slike na stenah. Nekatere so naravne velikosti ter v zlatih okvirjih.

Nato smo stopili še v cesarsko spalnico. Dve postelji skupaj na vsaki strani postelje nočna omarica z svečnikom. Nato par omar za obleke, par stolov ter mala toaletna mizica za cesarja. Večja z velikim krasno brušenim ogledalom pa za cesarsko gospo Carloto in v kotu pa lepa rujava lončena peč.

Obiskovalcem je strogo prepovedano dotikati se ali prijemati razstavljene predmete. Ampak jaz sem bila pa tako predrzna, da sem se celo vsedla na cesarsko zofo. Seveda samo za hip in še to takrat, ko je naša vodnica obrnjena v drugi kot. Ampak rečem pa le lahko, da sem sedela že na nekdanjem cesarskem stolu. Zahvalili smo se prijazni mladenki in ji stisnili v roko par lir ter se zadovoljni poslovili ter odšli še nadalje po parku.

Tam nam je pa prišel nasproti prijazen ter dobro oblečen moškiček, že precej v letih. Ko smo se srečali, je privzdignil klobuk ter se nemo naklonil, rekel pa ni nič. Jaz pa polna vesele in prešerne razigranosti, sem pa kar zopet po slovensko rekla, dober dan očka, ali vam je vroče? Moškičku je kar noga zastala in klobuk mu je ušel iz rok, tako ga je moj pozdrav presenetil. "Joj, dober dan, dober dan. Vroče pa je. Presneto je vroče," je strček odgovoril. Jaz sem se mu pa malo nasmešnila in z roko pomahala ter smo odšli naprej po poti.

Na ovinku sem se pa le ozrla še enkrat nazaj, moškiček je še vedno stal, kakor vkopan na tistem mestu. Roke je pa držal stegnjene pred seboj, kakor duhovnik, ko blagoslovlja svoje vernike.

In ko smo tako korakali po

tistem lepem grajskem gaju, sem morala dati duška svojememu navdušenju, kajti srce mi je bilo tako polno srčnega veselja, da sem na ves glas zapela: "Vencek na glavi se, bliska iz kitici itd." Prijela sem mojega Toneta pod roke in sem rekla: "No, ali mi ne boš nič pomagal zapet?" Tone pa hud, "ne vem, kaj ti je danes, saj nas boš še v keho spravila, toliko časa boš kričala in fantazirala to okoli. Kaj misliš, da si tam v hribih na Menišiji? Počakaj, da spet prideva domov, tam boš že lahko vriskala in kričala. Tam ja, ampak tukaj pa ne. Kaj ne veš, kje smo? Drugi si še govoriti v hišah ne upajo, ti pa tako razsajaš in kričiš kakor kakšen jesihar."

"Joj, Tonček, le ne jezi se! Kaj nam pa morejo, morejo, morejo itd." sem spet na ves glas zapela, in nato pa še iz vsega grla na glas zavriskala, juhu! Tonetovi zlahtovci so kar nekam v strahu gledali in poslušali. Seveda oni si ne bi upali, to kar sem si upala jaz. O, niti v sanjah ne. Ej ko bi vi, cenjeni bralci slišali, kako se je tu naša slovenska pesem lepo slišala in odmevala tam po miramarskem gozdičku? Res, še danes se mi dobro zdi, kaj sem si vse predzrnila takrat. Kar oddahnilo so si vsi, ko smo tako srečno prišli ven iz območja miramarskega gradu in mimo tam stoječih stražnikov.

Nato smo se pa izrinili zopet na cestno železnico, ki je bila natrpano polna. In tam pa sem zopet doživela malo prigodo. Vsedla sem se zraven zajetne gospe, ki je imela poln naročaj rož in zraven sebe pa mali zavoj. Začela je nekam grdo gledati in godrnjati po "makaronsko" seveda. Jaz pa še vsa nasmejana in razposajena sem pa zopet kar po naše zinila. "O gospa, le nikar se ne jezite. Kaj ne veste, da jeza škoduje lepoti? Jaz nisem niti najmanj mislila, da me bo razumela. Rekla sem to iz moje prešerne veselosti. Pa me je razumela in me je, pa še kako dobro. "Joj, kaj ste Slovenka? Oh oprostite!" Začela se je odmikati in brisati s svojim robcem po klopi. "Le komodno se vsedite, gospa, saj je še dosti prostora. Jaz nisem vedela, da ste Slovenka," je dejala. "Saj tudi jaz nisem vedela, da ste vi," sem ji odgovorila; "ampak sem kar v šali tisto zinila." No in predno smo se pripeljali na naš cilj, sem imela že lep šopek rož, katere mi je darovala prijazna nepoznanka.

Med tem je še povedala, da ima hišo v Barkovljah in da je vdova, ter da se piše Pipan, če sem si prav zapomnila. Pristrčno sem se poslovlila od nje in se ji iskreno zahvalila za poklonjen mi šopek. Res, kamor sem šla, sem si pridobila prijatelje, čeprav samo mimogrede, samo a kratek hip bi dejala. Pa vseeno, tudi tako prijateljstvo, oziroma iskrena prijaznost nepoznanih ljudi srce dobro stori.

Najin čas je potekel. Posloviti se je bilo treba od Tonetove sestre in njene družine. Vsi so naju spremili na kolodvor. Se-strin mož Lojze je bil kar nekam tih in žalosten, sestra pa vsa v solzah. Rekli smo: "Zdravici ostanite in z Bogom!" Lojze je bil že takrat nekam bolehen in je lansko leto za vedno zaspa. Zato menda je bil takrat pri najinem odhodu tako čudno nemiren in tih. Doma je bil nekje iz ribniške doline. Naj mu bo miren počitek v domači grudi. Pa vendar za sedaj, in Bog ve, koliko časa še, tuji zemlji.

Ko je vlak odhajal iz tržaške postaje, sem še enkrat z roko skozi okno zamahnila in dejala: "Z Bogom vsi vi zavedni tržaški Slovenci. Ponosni smo na vas, in le trdno in v dobri volji vztrajajte. Zdravstvujte vsi, saj mora, mora i za vas prisvetiti enkrat še zlato sonce (Dolge na 3 strani)

ST. CLAIR AVE. CAFE

JOS. DOLINAR, lastnik

6737 St. Clair Avenue

PIVO - VINO - ŽGANJE - PRIGRIZEK

Vesel božič in srečno novo leto vsem skupaj.

Vesele božične praznike in srečno novo leto želim vsem odjemalcem in prijateljem ter se lepo zahvaljujem za naklonjenost in se priporočam še za naprej.

ANTON OGRINC

SLOVENSKA MESNICA

6414 St. Clair Avenue

ENdicott 3716

PETER MUKAVEC

Izvrstno 6% pivo, vino, cigare in cigarete

Se priporočam in želim vsem rojakom srečne božične praznike in zdravo novo leto.

1231 East 61st Street

Vesele božične praznike in srečno novo leto želim vsem našim odjemalcem in prijateljem. Po vaši meri narejene obleke in suknje. Se topla priporočamo

CHARLES ROGEL in SIN

KROJAČNICA

6526 St. Clair Avenue

MR. in MRS. ANTON PETKOVŠEK

SLOVENSKA GOSTILNA

965 Addison Road

ENdicott 4893

ŽGANJE - PIVO - VINO

Vesele božične praznike in srečno novo leto želim odjemalcem in prijateljem

JACK in ANTONIA SUSEL

1301 East 54th Street

VINO - ŽGANJE - PIVO

želita vsem prijateljem in odjemalcem vesele božične praznike in srečno novo leto. Se topla priporočata.

LOUIS LAUTIŽAR

1195 East 71st Street

HEnderson 0675

GROCERIJA in MESNICA

Vesele božične praznike in srečno novo leto želim vsem odjemalcem in prijateljem. Se topla priporočam še za bodoče.

JOSEPH TREBEC

MESNICA

1423 East 55th Street

HEnderson 1559

Se priporoča za naročila in želi vsem odjemalcem, prijateljem in znancom vesele božične praznike

Vesele božične praznike in srečno novo leto želim vsem znancom, odjemalcem in prijateljem. Priporočamo se še za naprej za obilen poset naše gostilne.

MR. in MRS. ANTON LUŽAR

6723 St. Clair Avenue

KOMIN'S PHARMACY

SLOVENSKA LEKARNA

JOHN KOMIN, lastnik

6430 St. Clair Ave., vogal Addison Rd.

želi vesele božične praznike in srečno novo leto vsem odjemalcem.

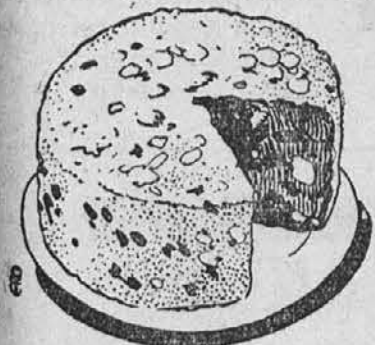
KUNSTEL'S CAFE

6616 St. Clair Avenue

Vesele božične praznike in srečno novo leto želimo vsem gostom in prijateljem.

Pri nas dobite vedno dobro pivo, vino in žganje ter se priporočamo za naklonjenost.

—Odperto do 2:30 zjutraj—

ANTON NOVAKSLOVENSKA
PEKARIJA

6218 St. Clair Ave.

Se priporoča slovenskim in hrvatskim gospodinjam za nakup dobre, domače pecive, kot:

POTICE - PISKOTE - STAROKRAJSKE PRESTE IN VSAKE VRSTE KEKSE

Voščim vesele božične praznike in srečno novo leto vsem našim odjemalcem.

MARTIN SORN

SLOVENSKA RESTAVRACIJA

6034 St. Clair Avenue

Priporoča svojo domačo kuhinjo, kjer dobite vedno jako okusna jedila po zmernih cenah. Točna postrežba in čistoča v vseh ozirih.

Želimo vsem rojakom vesele božične praznike in srečno novo leto.

ANTON BARTOLSLOVENSKA
GROCERIJA

1425 E. 55th St.

HEnd. 8154

Se toplo priporočam gospodinjam za nakup raznih potrebščin za praznike. Boste prav prijazno postreženi in dobili blago po nizkih cenah.

Želim vsem skupaj vesele božične praznike in srečno novo leto.

Vesele božične praznike in srečno novo leto vam želi

ANTON in JULIAMAROLT
GOSTILNA

1128 E. 71st St.

Čistni legalni likerji, dobra vina, 6% pivo in prigrizek.

Vsak petek pri nas ribja pečenka.

Se toplo priporočamo.

MIKE POKLAR & SON

That Good GULF GASOLINE

GULFPRIDE OIL and LUBRICATION

E. 43d St. in St. Clair Ave.

EN 9181

Se toplo priporočamo in želimo vsem vesele božične praznike in srečno novo leto.

Popravljamo tudi avtomobile in baterije.

Vesele božične praznike in srečno novo leto želi

FRANK PERME

Priporoča se za vsa dela, ki spadajo v mizarstvo stroko, kot bare, kandre in sploh vso opremo za gostilne.

NORWOOD CABINET CO.

1133 Norwood Road

HEnderson 8568

**NEKAJ SPOMINOV NA
ROMANJE V STARI
KRAJ**

(Nadaljevanje z 2 strani)

svobode. Dal Bog, da bi se to res kaj kmalu zgodilo!

Dne 1. avgusta smo se po podali v Postojno. Dan prej smo se v Ljubljani sešli z našo sosedo gospodično Vido Kumsetovo, ki je bila ravno takrat na obisku pri svojih sorodnikih v Ljubljani. Šla je z nami na našo Menišijo, kjer se ji je prav dopadlo, čeprav je tam daleč na kmetih in v hribih. Bila je čez noč pri nas in drugi dan zjutraj nas je po Mivč Janez, ki kočira že menda celih 60 let, potegnil na Rakek. Med potjo smo se ustavili v Begunjah, kjer sem Vidi pokazala staro begunjsko lipo. To staro in mogočno ter prelepo zraščeno drevo stoji tam pred našo farno cerkvijo že nekaj stoletij, nikdo ne ve, koliko že.

Na Rakeku smo se najprvo ustavili pri moji sestrični ge. Acimovičevi, kjer so nam prijazno postregli z dobrim predjužnikom in nato se podali proti postaji. Tam sta se nam pridružila še moj sorodnik Joško Kranjc in nečakinja moja ga moža, Jelka. Listine za v Italijo smo imeli vse v redu in ob 11. uri smo se odpeljali proti Postojni.

Takoj, ko smo dospeli tja, smo se podali proti našemu cilju. Proti slavnemu Postojnski jami, pa žal, jama je bila zaprta. Povedalo se nam je, da bo vstop dovoljen šele ob 3. uri popoldne. Par ducatov ljudi je tam pred durmi že nestrno čakalo, kdaj se odprejo mogočna podzemeljska vrata. Mi smo jo pa ubrali nazaj proti mestu, kar vzame kakih 15 minut. Vsakega prvega dne v mesecu je tam semenj. Tako smo se tudi mi pomešali med semarje in si ogledovali različne malenkosti, same cenene reči, toda zelo visoke v ceni. Kupili nismo drugega, razen nekaj svežega sadja.

Med semarji je bilo dosti fantov-vojakov, kajti v Postojni so velike vojašnice in italijanski vojaki, kar moramo priznati, čeprav ne radi, imajo veliko lepše in boljše obleke kakor pa naši jugoslovanski, ali pa mogoče se je samo nam tako zdelo ali kaj? Mislili smo, da so tisti fantje sami italijanski vojaki, ampak začudeno smo poslušali njih pritajeno slovensko govorico, ko so se mešali med drugimi semarji.

Med tistim dirindajem smo prišli do velikega šolskega poslopja in slišali skozi odprta okna številne otročje glasove. Povedalo se nam je, da je tam otroški vrtec. Stopili smo notri v prostorno vežo in tam nam prihiteli nasproti neka črnooka in črnolasa mladenka in nas na ves glas prav prijazno pozdravila: "Bon žorno, signori," kar pomeni v slovenskem "Dobro jutro, gospodje." Vida se ji je hotela v italijanščini oglašiti, pa sem ji po tihu dejala: "Lepo te prosim, ne izdaj se, da razumeš italijansko." In nato sem hitro slovensko rekla: "Gospodična, mi smo Slovenci iz Amerike in bi si radi ogledali vašo šolo, ampak žal, mi ne razumejo italijanskega jezika." Odvrnila je "bene, bene," kar pomeni, dobro dobro, in jo ubrala v šolsko sobo. Vrnila se je takoj nazaj z prijaznim kakih 10 let starim dečkom, ki nas je kar nekako prisrčno gledal in prav lepo slovensko pozdravil z dober dan, gospoda. "Ali ste vi Slovenci?" je prijazno vprašal. Odgovorili smo, da smo.

Iz šolske sobe se je nato zaslislalo italijansko petje otrok. Nato smo dečka vprašali, če so to sami italijanski otroci, deček je samo odkimal, kajti zraven njega je vedno stala in ga izpraševala, kaj rečemo, tista signorina, ki nas je prva pozdravila. Peljala nas je nato notri v šolsko sobo in otrokom ukazala, da naj zapoje neko italijansko pesem.

Tam sta bili kar dve dekletici-učiteljici, ki sta peli naprej. Ko so otroci odpeli, smo mi ploskali in rekli slovensko "dobro, dobro, otroci, znate za res lepo pet, ampak žal, mi ne razumejo." Otroci so nas kar nekam v strahu gledali, menda so se bali naše govorice, katere niso smeli razumeti. Nato nas je ravnateljica šole še spremila v kuhinjo in nas nato prepustila kuharici, ki je ravno pospravljala svoje velike piskre in drugo posodo. Vprašala sem jo, če je morda ona Slovenka. Z veseljem je pritrdila, da je in nam nato povedala, da so tisti otroci večinoma otroci revnih slovenskih družin in da tam dobijo vsaki dan prosto kosilo in učiteljice jih uče samo italijanščino. "Tako se" potujčuje naša deca," je še potihoma in solzo v očeh pristavila. Pred kuhinjskimi vrati nas je zopet čakala, v spremstvu tistega dečka, ravnateljica in mu naročila, da nam naj pove, da je vesela našega obiska in naj se še oglasimo.

Odšli smo naprej po mestu in povsod so se blesteli napisi na belc pobeljenih hišah. Napisi v italijanščini, kateri so v vseh mogočih izrazih poveličevali Musolinija, kakor na primer: "Naš voditelj duce nas povede do gotove zmage, ako mu bomo zvesto sledili, bomo srečni. On nam hoče le dobro," itd. Ah, uboga naša Postojna, koliko časa še?

Pot nas je že utrudila, zato smo se ustavili v priznani stari gostilni pri Kogoju. Tam so nam postregli z izvrstnim prigrizkom in z vinom, kakoršnega še ni noben izmed nas pil do takrat. Bilo je rumeno-ekinaste barve, okus nebeški. Vam pravim, pol kozarčka, pa smo ga čutili po vsem životu. Gostilničar nam je povedal, da tisto grozdje na trti nekako osuše, zato taka moč in tak okus.

Ker je bil tisti dan semanj dan, je bilo v gostilni precej ljudi, kar nekam korajžno so prepevali slovenske pesmi. Še neka zelo stara ženica je poskušala: "Kaj se ti fantič v nevarnost podajaš, čez Savo v vas hodiš, ker plavat ne znaš." Dosti smeja je povzročila s svojim raskavim glasom, a to jo ni prav nič motilo. Bila je sama sebe vesela, menda zato, ker je smela še v svojem jeziku in to še javno dati duška svojemu veselju.

Gostilničar nam je povedal, kake težke čase so ljudje prestali v začetku, ko so gospodje polentarji pograbili naše obmejne kraje. "Ni mogoče povedati in ne mogoče verjeti, skozi kakšna šikaniranja smo morali iti dan za dan. Sama špijonaža in ovaštva so bila med nami. Vsa slovensčina prepovedana, ne govoriti, ne prepevati, ne moliti, ja, še kmalu misliti bi ne bili smeli po svoje. No, in hvala Bogu, zdaj je v tem oziru že boljše." Marsikaj bi bili še zvedeli od prijaznega domačina, pa smo se morali posloviti in oditi proti našemu cilju, proti jami.

Pred jamo smo dospeli ravno ob 3. uri. Vsi obiskovalci so bili zopet vrati in nestrno čakali. Plačali smo zahtevano vstopnino 20 lir za osebo. Pripravljen vodnik je bil prijazen fant Postojnčan, kateri nam je kazal pot v mogočno in kakor iz pravljice čudovito podzemlje.

Takoj pri vstopu v jamo nam je zavel nasproti nenavaden hlad, kar nekam tesno mi je bilo pri srcu. In ko smo kmalu nato zrl v globočino pod nami, kjer se je v temnih valovih bučeke valila reka Pivka, ki teče skozi jamo, me je obšla neka čudna groza in tisoče mravljincev mi je zagomazelo po hrbtu. Z Vido sva se kar za roke pri-

jeli, kajti samo midve sva bili, ki še poprej nikdar nisva videli tega bajnega podzemlja. Moj mož je bil že večkrat poprej notri in druga naša dva sopotnika tudi.

Naš kažipot se nama je nasmešnil in dejal: "Dekleta, le nič strahu, saj tukaj je lepo kakor v nebesih." No in res, dalje ko smo šli, bolj smo se čudili, midve z Vido namreč. "Ah in oh, how beautiful, prekrasno!" V vseh mogočih barvah se lesketajoči veliki kapniki—stari mogoče že milijon let, Bog ve. Čudovito delo narave. Saj ni mogoče povedati in nemogoče opisati. Kdor je že bil notri, tisti je gotovo občutil, kar smo občutili mi, revni črvički te površine zemlje. Koliko veličastne krasote se skriva v našem še nepreisknem podzemlju, Bog ve.

Celo uro smo korakali naprej in nato celo uro zopet nazaj. Naš kažipot nam je gredoč tolmačil, kaj nekateri kapniki pomenijo. Tukaj je zagrinjalo, tam je senena kopica, tamle goridite hudobno mačeho. Tisto je petelin, ako gremo gori na goro kalvarijo, vidimo doli pod nami pekel, božji grob in orgle, itd. itd. Kažipot sem nato naprosila, da mi je preiskrbel mali kristalni kamen za spomin, katerega mi je skrivaj vtaknil v rokav moje suknje. Razume se, da ne zastoj. Še in še bi bili občudovali čudovito skrivnost narave v tistem podzemlju, pa se nam je mudilo na vlak, ki je imel iti proti Rakeku ob 6. uri. Zahvalili smo se prijaznemu vodniku za njegovo spremstvo, mu stisnili v roko nekaj še za njegov trud in rekli z Bogom, in mogoče še kdaj na svidenje, kaj se ve?

Hitro smo jo ucvrli proti postaji, vlak je že stal tam en četrto ure poprej, ko smo mi dospeli tja in je stal še 15 minut potem. Pa naš vseeno niso več pustili naprej. Hodili smo od Poncija do Pilata in kazali naše potne liste in prosili, da naj nas vendar puste naprej. Pa nič in nič. Vida si je celo z italijanščino pomagala, je mislila, bo ja kaj zaleglo, pa je bilo vse zaman. Ko sem videla, kako se tisti zazdevni polentarček kar nekam posmehuje, sem stopila naprej in rekla: "Ah, Vida, le zakaj se meniš z njim po italijansko, veš meni se zdi da tisti človek zna bolj slovensko kakor pa ti italijansko." Joj, kako me je brezasto izpod čela pogledal in en čas kar obstal kakor pribit na mestu. Na to se je parkrat prestopil, se še malo prav kislo nasmešnil. Nazadnje pa menda nevede klobuk v pozdrav privzdignil in jo urnih krač pobral za vogalom nam izpred oči.

No, kaj bo pa zdaj, nič drugega nam ne kaže kakor počakati prihodnjega vlaka, ki odide čez dve uri.

Kar lepo nazaj proti mestu smo jo ubrali in se med potjo jezili in zabavljali na tako nes pametno urejene postave, da mora biti vsak potnik pol ure poprej na postaji, kjer mu "ib-lajtarji" pobere pose in nato na postajnem uradu vse natanko pregledajo, če je dotični človek sploh človek, da se ga supsti čez mejo, kajti Postojna je prva naša postaja v Italiji in Rakek pa prva naša postaja v Jugoslaviji.

Ustavili smo se nato v velikem hotule pri "Paternostu," tam smo naročili malo okrepčila in nazadnje še poplahlili vso našo jezo, ki se je po malem še vedno kuhala na prismojene "ib-lajtarje," kakor smo jih imenovali. Napisali smo nekaj kart in nato smo se pa smejali samim sebi in se norčevali drug z drugega. Neumno se nam je zdelo, kako smo leteli na postajo, da bi bili kmalu duše med potjo izgubili, pa nazadnje mo-

(Dolge na 4 strani)

JOSEPH STAMPFEL

SLOVENSKA MODNA TRGOVINA

Velika izbira božičnih daril za žene, dekleta in moške

Želim vsem cenjenim odjemalcem vesele božične praznike in srečno novo leto.

6108 St. Clair Avenue

E. 61st ST. GARAGE

GENERAL REPAIRING

FRANK RICH, lastnik

Se zahvaljujemo za naklonjenost in se priporočamo še za naprej.

1109 E. 61st St.

HEnderson 9231

vogal St. Clair Avenue

Vesele božične praznike in srečno novo leto želimo vsem skupaj.

JOHN in STEFKA

PAULICH

GOSTILNA

5238 St. Clair Ave.

Vse vrste pijače in jedila.

Vesele božične praznike in srečno novo leto želimo vsem skupaj.

FRANK VIDMAR

1038 East 74th St.

ENdicott 4362

GROCERIJA in MESNICA

Priporočamo se za nakup raznega svežega in doma posušenega mesa, šunk, klobas ter fine sveže grocerije po zmerni ceni.

Želim vsem skupaj vesele božične praznike in srečno novo leto.

Vesele božične praznike in srečno novo leto vošči vsem svojim odjemalcem in prijateljem

D. LUSIN'S SOHIO SERVICE STATION

6002 St. Clair Avenue

Se priporoča, da ga obiščete kadar potrebujete gasolin ali olje za vaš avtomobil.

ANTON SVETE

Želim vsem odjemalcem in prijateljem vesele božične praznike in srečno novo leto!

GROCERIJA - CANDY - CIGARE - CIGARETE
IZVRSTNO PIVO

Se priporočam za obilen poset. Točna postrežba. Imam fine doma posušene klobase.

Pripeljem tudi na dom, ako naročite.

1184 E. 60th St.

HEnderson 4813

Vesele božične praznike in srečno novo leto želiva vsem odjemalcem in prijateljem

MARY'S CAFE

IZVRSTNO PIVO IN VINO

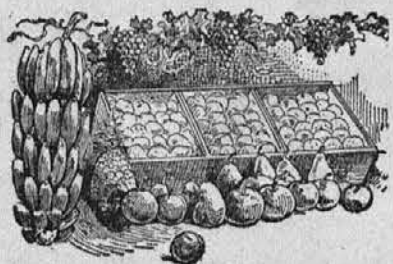
1194 East 71st Street

MARY in FRANK BRANDULA, lastnika

MRS. RUDY BUKOVEC4506 Superior Ave. HEnderson 8638
MESNICA

Se toplo priporoča za nakup vsakovrstne mesnine, suhe in sveže.

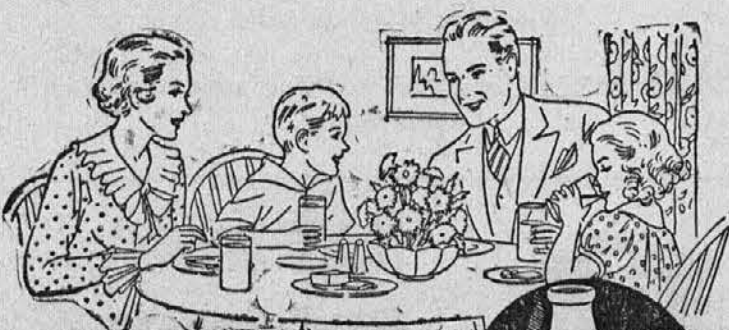
Želi vsem, tukaj in v stari domovini, vesele božične praznike in srečno novo leto!

SPEH GROCERIJ

1100 East 63rd Street

Pazite na cene, ki vam jih nudimo vsak petek.

Se toplo priporočamo in želimo vsem odjemalcem vesele božične praznike in srečno novo leto.

WILLOW FARMS DAIRY

SLOVENSKA MLEKARNA

—4% BUTTER FAT MLEKO—

Želim vesele božične praznike in srečno novo leto vsem odjemalcem, in se priporočam še zanaprej.

ROSE URBANČIČ, lastnica

1172 Norwood Rd. ENdicott 3457

Vesele božične praznike in srečno novo leto vsem gostom, prijateljem in znancem širom Amerike in stare domovine želita

MR. in MRS. JOSEPH PLEVNİKBRIDGE TAVERN
694 East 152nd Street

Izborna restavracija, izvrstna kuhinja, legalna vina, žganje in pivo

—Vsa najboljša postrežba posetnikom Clevelanda—

Vesele božične praznike in srečno novo leto vsem gostom, kegljačem in kegljačkam, prijateljem in znancem želi

JOSEPH POZELNIK

LASTNIK

moderno zgrajenega kegljišča, gostilne in restavracije z najboljšo postrežbo.

Najlepše se zahvaljuje za tekoče leto in toplo priporoča za prihodnje.

WATERLOO RECREATION

BOWLING ALLEYS

15721 Waterloo Rd.

**Spomini ob 20-letnici
odhoda iz stare
domovine**

Piše Mrs. Mary Gregorc

Letošnjega novembra je namreč minilo 20 let, odkar sem se prvič z žalostnim srcem poslavljala od rojstne hiše in se podala k sestri in svaku v Ameriko. Poudarjam — z žalostnim srcem — zato, ker so me moji, sedaj pokojni, starši nagovarjali naj ostanem doma. Posebno mi je prigovarjala mati, kadar sva sami sedeli doma, me je vselej prosila in jokala, da če grem še jaz od doma, ne bo imela nobene hčere doma na stara leta in poleg tega pa je še vzdihovala, da se nikdar več ne bomo videli.

Seveda sem ji zatrjevala, da ne mislim ostati tu za stalno in da se po kakih petih letih zopet povrnem, seveda z dolarji. Resnici na ljubo povedano, da mi je bilo zadnje dni pred odhodom, kakor bi mi ležal kamen na srcu, čeprav tega nisem nobenemu izdala in najmanj pa svojim staršem. Najbrž pa je bilo to tudi zato, ker še nisem bila nikdar stran od domačih, razven par dni tu in tam mogoče na obisku v Zagrebu ali pa v Ljubljani. Poleg tega pa tudi nisem imela nobene tovaršije za na tako dolgo potovanje.

Živo se še spominjam lepe sončne nedelje v novembru, ko so mi doma priredili za odhoda malo gostije. Povabili so bližnje sosedo in sorodnike, ki so prišli želeč mi vse sreče v tujini. Tudi jaz sem imela pripravljeno malo govora, da se jim bom zahvalila, ker mislila sem si, da bom prav korajžno povedala, a ni šlo tako gladko, kajti nekaj me je pričelo v grlu dušiti. Ura ločitve je prišla, voz je že čakal. Hitro sem se poslovila od navzočih in hajd na kolesel.

K vozu je prišlo več fantov iz sosednjih vasi, da so mi tudi oni podali roko v slovo in mi želeli srečno pot. Voz je enakomerno drdral in brat edinec me je spremljal v Brežice na kolodvor. Noč sva prespala pri Wolčanski poleg kolodvoza, ker isti večer ni bilo več direktnega vlaka za Ljubljano in sva šele naslednje jutro ob šestih nadaljevala pot proti Ljubljani. Sicer itak nisem mogla spati vso noč, ker mi je bilo preveč težko pri srcu, da še nikdar hujše v mojem življenju.

Vstopila sva na vlak, tu sta me že pričakovala moja sestrična Ivanka Križan in njen soprog iz Zagreba, ker sta me hotela na vsak način spremiti do Ljubljane. Takoj sta videla, da sem bila precej otožna, kar pač ni bila moja navada. Oba sta me tolažila in bodrila, za kar sem jima še danes hvaležna. Nekako krog polneve smo prišli v Ljubljano, kjer sem šla zopet k našim prijateljem. Tončka Trampuš se je takrat ravno učila kuhat v hotelu Union in je stanovala pri njenem stricu g. Korentu, ki je bil takrat zaposlen v Narodni tiskarni kot tisk. strojevodja.

Ko sem mu povedala, da le odhajam v Ameriko je bil kar osupljen, ker mi je tudi on vedno branil, češ, da on že ve kako je v Ameriki, ker ima tu hčer omoženo, sedanja Mrs. F. Trampuš v Detroitu. Še tisto popoldne sem šla k potniškemu agentu g. S. Kmetecu in ga vprašam kdaj bo šel parnik iz Trsta naprej. Povedal mi je, da odide v kakih petih dneh in če imam prijatelje v Ljubljani, da je bolje čakati tukaj. Ker sem bila že navajena v Ljubljani, sem tudi rajše tukaj čakala kot v Trstu.

Naslednjega dne sem šla zopet k g. Kmetecu in sedaj pa mi je predstavil neko gospodično iz Novega mesta. Obe sva bili zelo veseli druga druge, ker nobena izmed naju ni imela tovaršije za na potovanje.

Tudi ona je imela v Ljubljani teto ter je pri njej čakala na odhod. Prišla me je bila parkrat obiskat. Naslednjega dne sva šli zopet k agentu in si kupili tudi parobrodne listke. Domov grede sva si kupili tudi še nekaj vrvi za vezanje prtljage, ker sva bili prepričani, da naslednjega dne odpotujemo.

Prišla sem zopet na stanovanje moje prijateljice Tončke, ki pa se mi je nekako hudomušno nasmihala in postrani gledala. Nato pa me zopet vpraša, če resnično mislim v Ameriko. Začuden sem jo pogledala in ji rekla: "Kaj misliš, da se odpravljam samo za špas?" Pa me vraša, če bi šla vseeno, tudi, če bi kateri mojih domačih prišel pome. Povedala sem ji, da sem sklenila da grem in da imam tudi že prijateljico za na pot in da sva obe že kupili vozne karte.

Vseeno pa se mi je zdelo nekam sumljivo, ko je tako govorila. Hitim iz sobe v sobo in vse sem pregledala, še celo pod postelje, če bi morda ne bil kdo tam skrit. Res sem našla mojega brata. Kar ustrašila sem se ga bila in ga začudena vprašala, kaj neki on išče v Ljubljani. Povedal mi je, da mu mati ni dala miru in da je moral v Ljubljano in me pripeljati nazaj domov. Brali so namreč v časopisu, da koliko ljudi vračajo iz Palerne in kako slabo je v Ameriki itd.

Med tem pa je prišel domov g. Korene iz tiskarne, ki je zelo odobral navet mojih staršev. Toda jaz sem mu podala, da absolutno ne grem nazaj, ker imam še karto in dvomim, da bi mi povrnil denar. G. Korene pa mi je zatrjeval, da se bo vse uredilo in da bo šla z mojim bratom z menoj in rekla agentu, da mi je mati na smrt zbolela in želi, da pridem nazaj. Kaj sem hotela, podala sem se temu prigovarjanju v upanju, da agent itak ne bo hotel vrniti denarja.

Res smo šli k g. Kmetecu in mu povedali našo storijo in glej ga spaka, v moje veliko začudenje pravi: "Če je pa tako, kar takoj s prvim vlakom domu, saj imaš tudi doma dovolj žgancev in ti jih ni treba hoditi v Ameriko iskati." Tako sva se z mojim bratom Gustelom zopet odpeljala proti domu. Že na vlaku pa sem mu povedala, da podnevi nemaram hoditi domov, da bi me kdo videl. Domov sva prišla krog enajstih zvečer. Mati me je seveda že pričakovala in se od veselja jokala, ker se je bala, da sem že odpotovala iz Ljubljane proti Trstu. V moji duši pa je bil nekam jako čuden občutek, ker nisem vedela kako naj se zopet prikažem iz hiše sedaj, ko so že vsi vedeli, da sem odšla.

Prišla je nedelja in jaz pa sem se uprla, da ne grem v cerkev, češ, kaj neki bodo ljudje rekli. Mati pa, kot stroga katoličanka, se je pričela hudovati rekoč, da če bom dlje v hiši čakala, slabše bo. Med tem pa je prišlo par prijateljic, da smo odšle skupaj v cerkev. Seveda pa še danes ne vem kako sem prišla do cerkve. Dekleta so mi pozneje pripovedovale, kako so se fantje na prostoru (placu) pred cerkvijo spogledovali lin med sabo šepetali. Tako sem se zopet morala privaditi.

Čez nekako tri tedne, pa dobim pismo od sestre iz Amerike, v katerem se je jezila in me spraševala kaj neki mislim in zakaj da nisem prišla in da se mi ni treba popolnoma nič bati in poleg tega pa je še dostavila, da če je za druge dovolj vsega in dobro, bo menda tudi zame. No, čez kake štiri tedne pa pride neka moja

znanka naj grem z njo v Ameriko in pridruži se nama še sedanja Mrs. Josephine Zernic. Sedaj pa smo zares odpotovali, ampak sedaj sem pa tako odšla od doma, da ni skoro nihče vedel kdaj me je zmanjkalo.

Imela sem izborna potovanja in prvovrstne družino, da sem končno — hvala Bogu — le srečno prišla do svojega cilja. Tako vidiš sedaj Ti draga znanka iz Novega mesta, katera sem mislila, da bova skupno potovali iz Ljubljane v Cleveland. Sedaj pa se Ti po 20 letih javno oglašam, ker ne vem, kje se sedaj nahajaš. Upam, pa, da si še živa in zdrava ter, da boš čitala te moje vrstice med božičnimi spomini v Ameriški Domovini. Vedi, da so te vrstice namenjene Tebi draga Micka (drugača imena se več ne spominjam).

Sedaj pa iskreno želim in upam, da me enkrat osebno obiščeš. Moj naslov pa lahko dobiš v uredništvu Ameriške Domovine. K zaključku naj še pripomnim, da mi je potniški agent g. Kmetec vse pošteno vrnil, ker sem pozneje šla na Cunard linijo. Končno pa želim vsem cenjenim čitateljem in uredništvu Ameriške Domovine vesel in srečen Božič.

**PROŠNJA K BOŽJEMU
DETETU**

Sveta noč, prelepa noč,
Dete v jaslih daj pomoč,
blagoslovi narod cel,
da bo v složnosti živel.

Vodi rod naš k sreči pravi,
mir, edinstvo daj državi,
usliši prošnjo plamenečo,
Jugoslaviji daj srečo.

Blagoslovi naša polja,
naj zgodi se Tvoja volja,
blagoslovi ves naš svet,
da bo srcem bes odzvet.
Tončka Jevnik.

**NEKAJ SPOMINOV NA
ROMANJE V STARI
KRAJ**

(Nadaljevanje s 3 strani)

rali le obsedeti na dilci pri "Paternostu."

Pravočasno smo se nato odpravili zopet proti postaji in vse potrebno uredili za vožnjo preko meje. Ko smo iskali naš voz in nato se hoteli že gori skopati po strmih stopnicah, nam je pa "iblatjar" ukazal: "Avanti, avanti" (naprej, naprej). In ko smo zopet nameravali naše stopinje v višino, pa zopet kričanje "avanti." Vida se je obrnila in rekla, "kaj so tile vozovi za kralja ali kaj, da nas ne pustite v nobenga." Nato smo se vendar srečno skopali v zadnji voz. Skozi okna smo se nato še me ženske smejale "iblatjarjem" in se norčevali iz njih. Tone je pa ves v strahu godrnjal: "Tak bodite no tiho, saj nas bodo še iz vozov potegnili in zaprli, če ne boste dale gmaha."

Morda se bi bilo res kaj takega zgodilo, pa je k sreči železni konj potegnil in me smo z rokami mahale pa kričale še naprej skozi okna "bona note, signori makaroni." Adio in Good bye, pa zdravi ostanite, pa kaj pišite no. Auf wiedersehen!" In res en prav prijazen in lušten "iblatjarček" se nama je vedno nekaj nasmihal, in nama na vse naše neumnosti še salutiral, pomahal z roko in dejal "Adio care mio," to je menda nekaj, kar diši po "zbogom, ljubo moje."

Res lepa je bila tista pot v Postojno in zraven tudi podučljiva, kajti pokazala nam je, da mora biti človek vedno pravočasno na mestu, ako hoče, da kaj doseže v življenju.

Naj na koncu teh mojih vrstic še voščim in želim vsem čitateljem Ameriške Domovine najbolj vesele in zdrave božične praznike tu in onkraj luže, in upajmo, da nam prihodnje leto prinese kar največ sreče, miru in zadovoljnosti v vsa vaša in tudi naša srca!

**SVETE'S
FLOWER SHOPPE**MISS FRANCES SVETE
lastnica6120 St. Clair Ave.
HEnderson 4814

Venci in šopki za vse prilike, kakor tudi sveže cvetlice v posodah.

Želim vsem odjemalcem in prijateljem vesele božične praznike in srečno novo leto.

**MR. in MRS. JOHN PIANECKI
SLOVENSKA PEKARIJA**

želita vsem odjemalcem in prijateljem vesele božične praznike in srečno novo leto.

Se toplo priporočata za raznovrstno pecivo, potice, kekse in drugo.

6036 St. Clair Ave. HEnderson 2396

Vesele božične praznike in srečno novo leto!

Zahvaljujemo se vam za vašo naklonjenost in se priporočamo še za bodoče.

**EAST 185th ST.
BOWLING CENTER**

770 East 185th St.

IVanhoe 4664

En blok severno od La Salle gledišča. 12 novih kegljišč na razpolago. M. Mandel, lastnik.

Vesele božične praznike in srečno novo leto želimo vsem odjemalcem in prijateljem

**FRANK PAULIN'S
SERVICE STATION**

ATLANTIC GASOLINE

vogal St. Clair Ave.
in 61. cesta

Vse, kar potrebuje vaš avto, dobite pri nas. Lepa hvala za naklonjenost in se priporočamo še v bodoče.

LOUIS CIMPERMAN

1115 Norwood Rd.

ENdicott 0566

GROCERIJA in MESNICA

Ako hočete imeti okusne jestvine na mizi za praznike, oglasite se pri nas. Dobra postrežba in zmerne cene. Pripeljemo na dom.

Se lepo zahvaljujem za preteklo naklonjenost in se priporočam še za bodoče.

Želim vsem skupaj vesele božične praznike in srečno novo leto!

Vesele božične praznike in srečno novo leto vsem odjemalcem in prijateljem želi

ANTON BARAGA

WINERY
15322 Waterloo Road

Velika zaloga najfinjših doma izprešanih vin. Zalagamo s pristno kapljico naše gostilne, narodne domove ter prodajamo vsevrstno vino na drobno. Kozarec dobrega vina vas naredi srečnega in veselega. V iskreni zahvali velike naklonjenosti v tekočem letu se toplo priporočam za poslugu naše izborne kapljice v letu 1941.

Vesele božične praznike in srečno novo leto želim vsem odjemalcem in gostom

MR. in MRS. JOHN TRČEK

15506-08 Holmes Avenue

SLOVENSKA GOSTILNA in DELIKATESNA

TRGOVINA

Collinwood Baking Co.

JOHN ZALLAR, lastnik

16006 Waterloo Rd. KENmore 1304

Vedno sveže pecivo, kolači, potice in kruh

Vesele božične praznike in srečno novo leto vsem skupaj!

Vesel božič in srečno novo leto želi vsem klijentom in prijateljem

DANIEL STAKICH

15813 Waterloo Road

Zavarovalnica proti požaru, nesrečam in nezgodam. Posredovanje pri prodaji hiš in zemljišč. Naše posle izvršujemo z vso natančnostjo, točnostjo po željah onega, ki se na nas obrne.

Zastopnika: John Rožanc in W. E. Allgire

Vesele božične praznike in srečno novo leto želi vsem odjemalcem in prijateljem ter se toplo priporoča

ANTON ZELENK

SLOVENSKA
MLEKARNA

1368 E. 53rd St. HENDERSON 6653

ANTON MARTINČIČ

GROCERIJ in MESNICA

5919 Prosser Avenue HENDERSON 0982

Vesele božične praznike in srečno novo leto želim vsem odjemalcem in prijateljem.

Najlepše se zahvaljujem za naklonjenost v tekočem letu in se toplo priporočam tudi za bodoče leto.

RUDY BOŽEGLAV

1125 East 60th Street

Se priporoča cenjenemu občinstvu za nakup finega vina za praznike.

Mi prodajamo na debelo in na drobno.

Vesele božične praznike in srečno novo leto vsem prijateljem in znancem.

Spomini mladih dni

Piše Anton Meljač

Mogoče bo kdo rekel, da ni drugega kot vedno spomini, a vendar ne moremo preko njih, saj se vendar vsak tako rad in z veseljem spominja doživljanja iz svoje zgodnje mladosti. S tem se pa lahko ponašam, da spomin imam pa prav dober in skoro lahko trdim, da ne še spominjam ko so me učili hoditi. Spominjam se tudi še zibelke, v kateri sem spal na slami.

Ko sem bil star že pet let sem dobil pa prve hlače, katere mi je bila prinesla sestra iz Trsta. Mati so me poklicali, da me bodo oblekli v hlače in da bom sedaj fant. Dost je bilo povedano, ko sem slišal te besede, tedaj sem jo pa vbral na vas in bežal kar so me nesle noge, kajti bal sem se, da bi me moji sovrstniki ne bili sprejeli v družbo, če bi zamenjal kiko za hlače. Posebno bi se bil zameril Corcavemu Tončku in Fabjanovemu Francetu, ki sta bila iste starosti kot jaz in sta še nosile kikle.

Rečem vam, da bi me ne bili vjeli dotični večer, kajti bil sem že takrat precej dober v nogah, a približala se je noč, katere pa sem se še bolj bal kakor pa hlače, zato sem prišel sam domov, ko je zazvonilo Ave Marijo. Seveda sem takoj dobil plačilo v obliki očetovega pasu in potem so me pa še "okradli" mojega najdražjega krila in takoj naslednji dan sem bil pa že fant, ker sem imel hlače in čez dober mesec dni, ravno na dan sv. Jurija, 24. aprila 1894 pa sem postal pastir. Z bratom sva skupaj pasla krave.

Pastirček in mlada leta, to gre skupaj in vsak ve, da so to najsrečnejša leta. V naši vasi Lokvi na Krasu pri Divači je bilo v tistih časih vse prosto in smo gonili past kamor smo pač hoteli. Včasih celo uro hoda od doma, kar smo se seveda pastirji dogovorili že dan poprej, kam bomo gnali naslednjega dne živino na pašo. Seveda smo imeli tudi že določen program, ker smo se igrali vojake ali pa smo bili kozo, kaj nam je bila mar živina, ki smo jo včasih imeli do sto glav skupaj. Mi smo imeli svoje igre in živino pa se je bodla med seboj, da je včasih marsikatera krava prinesla precej velike rane domov.

Mirčeva sivka je bila jako huda na našo Plavko in ko sem prignal domov je bilo prvo vprašanje ateta, kaj sem delal in kje sem pasel. Seveda nisem povedal po pravici. Toda oče je že videl, da sem imel na prsih zvezdo in da sem bil "oficir" na paši. Plavka je bila pa tudi na debelo zaznamovana, da so se ji kar rebra videla. Zato mi je pa oče podaril še par "zvezd", ki so bile pa posebno svetle in komaj sem jih nosil. Naslednjega dne pa sem bli zopet pastir in vedno vesel, vesel, pravim, pa če mi je prav mati dala samo kos črnega kruha za našo pašo. To je pač bilo veselje med pastirji na paši kot med angelci v nebesih.

Oj, srečna leta nedolžnih otrok. Dokler sem bil še otrok sem delal in mislil po otročje in ko sem pa odrasel pa je bilo drugače. V Lokvi smo imeli društvo, ki se imenovalo "Pevsko, izobraževalno in čitalniško društvo". Voditelj in pevovalja je bil g. Jakob Starc, nadučitelj in visoko naobražen mož in zaveden Slovenec. Pri njegovem delu pa sta mu pomagala še dva mlada učitelja. Pevcev nas je bilo krog sto. Kdor ni imel posluha za petje, se je pa zabaval s knjigami.

V to društvo smo dobivali vse slovenske časopise v domovini in dobivali smo tudi Glas Naroda iz Amerike in Amerikanskega Slovenca, kar smo prav vse z velikim zanimanjem prečitali. To je bilo leta 1900. To je pomagalo Lokavskim fantom in dekletom do izobraz-

be. Pevske koncerte in igre smo prirejali tudi drugod, po drugih vaseh in enkrat celo v Ljubljani, kjer je naše društvo odneslo prvo nagrado leta 1904.

Sploh pa smo imeli na Krasu skoro v vsaki večji vasi svoje pevsko društvo. Vas Lokve šteje 130 hiš, sedem gostilen in tri prodajalne z mešanim blagom. Sredi vasi pa stoji mogočna cerkev posvečena sv. Mihaelu. Pri nas smo se še posebej postavili, ker smo imeli svojega poslanca g. Anton Muha, ki je zastopal našo Primorsko pri avstrijski vladi. Lokve je znana daleč naokrog, ker tu skozi pelje, kakor so nekoč rekli, "cesarska cesta". Iz številnih vasi so morali skozi Lokve, če so hoteli v Trst.

V poletnem času so bili v naši vasi vojaki, ki so imeli pri nas orožne vaje. To vojaštvo je napravilo veliko škode vsako leto. Pripomnim pa naj, da so bili Kraševci najboljši vojaki, čeprav so nas drugi malo zaničljivo gledali, da smo "trdi Kraševci" in tako daleč je šel ta glas, da je sam cesar zvedel o teh hrabrih Kraševcih. Naročil je svojem generalu, da naj dobro krmi Kraševce in naj jim da dosti mrve, kajti če bo vojska s Italijani in tam na Krasu so same skale in zato pa morajo biti ti konji kraševski (Kraševci) vedno močni. Ker slišim, nadaljuje cesar, da so velike postave, zato potrebujejo tudi več mrve.

General pa je obstal kot okamenel in debelo gleda presvitlega cesarja. Komaj je dobil še toliko poguma, da si je upal cesarju odgovoriti in mu prav ponižno reče: "Presvitli cesar in vladar, ti Kraševci ne bodo jedli mrve, če jim damo mrvo, se jim bomo hudo zamerili!" Nadalje pravi general: "Za te Kraševce prosim kaj boljše hrano kakor pa je mrva in jim je treba prav dobro postreči." Cesar pa se je silno začudil generalovim besedam in šele sedaj ga vpraša: "Kaj so to ljudje?" Seveda so, mu potrди general. Takoj je zahteval cesar, da se mu predstavi Kraševce.

Naslednji dan zbere general 12 najlepših fantov in jih predstavi cesarju. Veliki vladar je bil zelo vesel, ko je videl pred seboj 12 takih korenjakov. Naročil je generalu, da naj odslej naprej daje tem kraškim fantom najboljše hrano in ne mrvo, kajti slišal je že o njih, da so najboljši vojaki v njegovem cesarstvu. Odslej so tudi vsi drugi imeli "rešpekt" pred Kraševci, ker so bili vselej najbolj odlikovani.

Pa tudi meni so ponujali vojaško suknjo. Tedaj mi je bilo 18 let, ko sem se pripravljaval za Ameriko. Šel sem najprej na občino k tajniku g. nadučitelju Jakobu Starcu, da bi mi napravil poselsko knjižico, kar pa on ni hotel narediti, češ, da mora priti oče z menoj, da sem še premlad. Povedal se mu, da je moj oče bolan, kar je tudi sam dobro vedel, samo skušal me je. Po kratkem prekanju pa mi le izroči knjižico in me pošlje k županu g. Andreju Obersnel.

To vam je bil velik človek, ki pa je odklonil mojo prošnjo in mi povedal, da pri taki stvari mora biti oče zraven. Župan je pač dobro vedel, da je moj oče bolan, ker je bil moj oče več let v občinski službi in je bil tudi nočni čuvaj. Moral sem domov in naslednjega dne sem prišel zopet in zopet brez očeta. Ko sem mu potožil vsem moje gorje in zakaj grem v Ameriko, mi je pa vseeno dal svoj podpis in me poslal k tajniku. Tudi tu sem dobil podpis in nato pa hajd naslednjega dne v Sežano na glavarstvo.

Zopet sem imel sitnosti, ker sem prišel brez očeta. Nobena prošnja ni nič pomagala v tej vasi, ki je dobro uro hoda oddaljena od Lokve. Povedali so mi, da mora biti oče z menoj, da se bo podpisal, če resnično mislim iti v Ameriko. Vsi urad-

niki so mojega očeta dobro poznali, a vse je bilo zaman. Rečeno mi je bilo, pridi čez tri dni z očetom, pa bo vse v redu. Prišel sem, a zopet brez očeta, ker je bil preveč bolan, da bi mogel hoditi v eno uro oddaljeno vas.

Bil sem precej zgodaj, a glavar je bil že v pisarni. Potrkal sem in vrata so se mi odprla. Potožil sem sedaj glavarju, ki je dobro poznal mojega očeta, svoje gorje in ker sem videl, da tajnika še ni notri mi je padla v glavo dobra misel. Takoj mu ponudim 5 kron, če mi vse uredi. Malo se je obotavljal in mi pripovedoval, da je vse to protipostavno, a končno pa pustim knjižico na mizi in mi reče naj stopim ven za malo časa. V tem pa je prišel njegov tajnik. Lepo sem ga pozdravil in nič drugega. Počakal sem še malo časa in vrata se zopet odpro. Tajnik me povabi notri, ker tako želi g. glavar.

Kar okamenel sem, ko mi pove, da mora biti oče z menoj, ker se mora on podpisati, da bom jaz gotovo prišel nazaj, ko bom star 21 let in zrel za vojaško suknjo. Kaj sem hotel, grem zopet domov in povem staršem svoje težave in sitnosti. Časa sem imel še samo en teden in takrat pa bo odplaval naš parnik, s katerim se bo vozilo še 16 drugih Lokavcev. Čez dobre tri dni pa sem zopet stal v Sežani pred glavarjevimi vrati. Govoril z njim in mu tudi povedal, da je v Trstu že vse pripravljeno in da ladja odpluje v osmih dneh in jaz pa imam tudi denar že v žepu ter pet kronic je vaših, če mi danes podpisete moje poselske knjižice.

Pol ure sem čakal in prišel je tajnik. Lepo sem ga zopet pozdravil ter tudi njemu potožil in ga prosil naj me priporoči g. glavarju in če mi vse uredi, da bo dobil zato pet srebrnih kronic. Malo sva se poznala, ker je bil tudi on pevec pri zboru v Sežani, tudi njemu sem povedal, da v osmih dneh gre ladja naprej.

Tiho mi reče, ne govori glavarju, da misliš tudi meni dati kakšen denar, bom že jaz vse uredil. Čakal sem še deset minut. Kar me pokliče glavar notri in vpraša tajnika: "Ali poznaš tega fanta?" Tajnik pa hitro odgovori, da ne. Oba sta bila zadovoljna. Glavar je bil uverjen, da jaz, ki me nihče ne pozna tudi ne bom nikomur povedal, da je glavar dobil od mene pet kronic in prav tako pa si je mislil tudi tajnik. Zopet sta me poslale ven in 15 minut je preteklo, ko me zopet tajnik pokliče. Glavar mi pokaže prodajalno in reče: "Tam pojdi in si kupi kolek za 20 krajcarjev in ga prinesi, da ga prišemo v njižnico." Rečeno, storjeno. Prinesel sem kolek in tako sta me zopet pošiljala ven in notri, kajti knjižica je bila že v redu, samo kronice so bile še v mojem žepu.

Precej časa so trajale te ceremonije in končno pa pride ven tajnik in mi prične razkazovati knjižico, kako je vse lepo urejena. Bala pa sta se drug drugega, da bi ne videl ta ali oni kdaj bom izročil tistih pet kronic. Povedal pa sem mu, da sem pravkar dal glavarju pet kronic zanj. Začuden me je pogledal, a jaz pa sem si mislil: saj sta me dovolj dolgo vlekla za nos, ko bi bila lahko že prvi dan naredila vse, kar je bilo potreba. Kako sta se potem pomenila za pet kron, tega pa ne vem.

Še tisti večer pa mi je moj svak odšel 400 kron, moja dota, dal pa mi jih je v pričo sosed Andreja Frnetiča in Antona Fonda. Mati in oče pa sta imela solzne oči. Sosea pa sta jih tolažila, češ, da bom imel v Ameriki srečo in da jim bom lahko še veliko povrnil. Naslednjega dne je šla moja sestra v Trst in mi je prinesla pisano srajco z ovratnikom. Posebno me je pa skrbelo, kdo

(Dalje na 6 strani)

FRANK GREBENC

1297 E. 55th St.
GOSTILNA

Vsakovrstno žganje, 6% pivo in vino

Se priporočam našim rojakom za obilen obisk, kjer bodo vedno dobro postreženi z pijačo in jedili.

Vesele božične praznike in srečno novo leto želim vsem skupaj.

ANTON KOROŠEC

BONDED WINERY

6629 St. Clair Ave.

ENDicott 2233

Se zahvaljujem za naklonjenost in se priporočam še za naprej za fina vina na drobno in na debelo.

Želimo vesele božične praznike in srečno novo leto vsem obiskovalcem in prijateljem.

Vesele božične praznike in srečno novo leto vsem prijateljem in znancem želi

ANTON KOTNIK

7513 St. Clair Ave.

Slovenska točilnica najboljših legalnih likerjev,

vina in najboljše pivo ter okusen prigrizek.

Se toplo priporočam za obilen obisk.

DOMAČA KUHNJA, FINO KO-SILO IN VEČERJA VSAK DAN

Jako zmerne cene

NAJFINEJŠE PIVO, VINO IN ŽGANJE

Želimo vesele božične praznike in srečno novo leto vsem prijateljem in znancem.

KAROLINA MODIC

6201 St. Clair Avenue

J. C. MUCHITZ

BONDED WINERY

1081 Addison Rd.

HENDERSON 0782

Se zahvaljujem za naklonjenost in se priporočam še

za naprej za fina vina, na drobno ali na debelo

Vesel božič in srečno novo leto vsem skupaj!

SLOVENSKA TRGOVINA Z ŽELEZNINO, VSEM

ORODJEM IN NAJBOLJŠO BARVO

JIM SEPIC

16009 Waterloo Road

Želi vsem rojakom vesele božične praznike in srečno novo leto v toplem priporočilu nadaljne naklonjenosti v slučaju potrebe.

Vesele božične praznike in srečno novo leto želi vsem svojim odjemalcem in prijateljem

ANTON PRIMC

GROCERIJ

985 Addison Road

HENDERSON 0160

Se toplo priporočam za nakup blaga za praznike.

Vesele božične praznike želimo vsem našim odjemalcem in prijateljem ter znancem. Ustavite se pri nas, boste prav prijazno postreženi.

FOUR POINTS TAVERN

SLOVENSKA GOSTILNA in RESTAVRACIJA

660 East 152nd St.
MULberry 9504

Vesele božične praznike in srečno novo leto želimo našim prijateljem in znancem, kot tudi vsem Barbertončanom. Ob priliki nas obiščite.

MR. in MRS. JERRY ZUPEČ

GORSE'S TAVERN

SLOVENSKA GOSTILNA in RESTAVRACIJA

Ob sobotah godba za ples

982 East 207th St.
Euclid, O.

Vesele božične praznike in srečno novo leto voščimo našim prijateljem in znancem ter se priporočamo za obisk.

MR. in MRS.
FRANK ARKO

RESTAVRACIJA

1178 Babbitt Road
Noble, Ohio

Vesele božične praznike in srečno novo leto želita vsem svojim odjemalcem, prijateljem in znancem ter se priporočata za obilen obisk

FRANK in JOSEPHINE CIGOJ

768 E. 200th St.

IVanhoe 4559

Vesele božične praznike in srečno novo leto vam želi

AZMAN'S MARKET

SLOVENSKA MESNICA

6501 St. Clair Ave.

ENdicott 0347

Naročila pripeljemo na dom

JOHN LADIHA

GROCERIJ in MESNICA

1242 East 74th St.

ENdicott 4717

Se lepo zahvaljuje za preteklo naklonjenost in se priporoča še za naprej in želi vsem skupaj veseli božič in zadovoljno novo leto.

KUPUJTE PRI GUBANGU!

Kakor vsako leto imamo tudi letos veliko izbero vsakovrstnega mednega blaga. Letos, ob 25-letnici naše trgovine, imamo pa še posebno bogato zalogo. Cene so nizke, blago solidno. Mesto koledarjev bomo dajali odjemalcem nekaj posebno lepega in koristnega.

ANTON GUBANC
16725 Waterloo Road

VESELE BOŽIČNE PRAZNIKE VSEM SKUPAJ

Staršem ob zlati poroki

Piše sin Fr. Blatnik

Iskrene čestitke dragi oče in mati in pozdravljeni! Dan za dnem čitamo v slovenskih časopisih, posebno pa v priljubljenem dnevniku Ameriška Domovina, o raznih zgodovinskih dogodkih, pomembnih slavnosti raznih jednot, društev, organizacij, časopisov, narodnih domov in družinskih dogodkov, da si vse lahko zabeležimo v naše zapisnike, ki bodo ostali narodu v spomin.

Zato se mi zdi, da je še toliko bolj pomemben dogodek — zlati jubilej — svojih staršev. Malo je otrok, ki bi jim bila dana prilika čestitati svojim staršem ob tako pomembnem jubileju, zato upam, da bom dobil malo prostora v božični izdaji Ameriške Domovine za zlati jubilej mojih staršev, da tudi jaz malo opišem iz njih življenja zadnjih 50 oziroma 76 let, da bodo tudi čitatelji vedeli kdo in od kje sta.

To sta France in Ivana Blatnik iz vasi Lopata št. 30, fara Hinje pri Žužemberku. Takole so mi odgovorili na moja vprašanja: "Rojen sem bil 28. julija 1865 v vasi Lopata št. 27, p.d. pri Piklevih. Ko sem bil star 11 let so mi umrli mati, oče pa pozneje. Prvo spoved in prvo sv. obhajilo sem opravil 24. sept. 1875 v domači farni cerkvi v Hinjah in v prav tisti tudi sv. birmo. Ko sem bil star 14 let, sem se šel učiti čevljarstva. Moj prvi mojster je bil Matija Hočvar.

Jaz in njegov sin sva se učila pri njem in ker pa je zahteval, da bi delala vse noči sem ga pustil in šel k Stefanovemu Antonu iz Hinj. Nekaj časa je bilo vse dobro, pa tudi tega sem zapustil in šel k tretjemu mojstru Zaretojemu Jožetu iz Stare gore. Prišel je bil ravno od vojakov, kjer je bil vojaški čevljar in pri njem sem delal tri leta in potem pa je šel Jože v Ameriko, a jaz pa sem pričel na svojo roko obrt. Takoj sem imel dva pomočnika in sicer Peter Turka, ki je bil brat moje žene in Kopitarjev Martin iz Stare gore.

Kar se tiče čevljarstva, sem se moral največ učiti sam. Dan za dnem sem prenašal orodje in kopita, poleg tega pa sem moral delati tudi na polju in končno pa sem le prišel do svojega izvoljenega čevljarkega poklica.

Med se je pa približal čas, za nabor. Bil sem potrjen in sem moral pustiti vse in obleči vojaški suknjo. K vojakom sem odšel oktobra 1886. Služil sem v Celovcu pri 7 batalijonu. Od vojakov pa sem prišel že leta 1887, ker sem bil nekaj poškodovan na levi nogi, kjer sem se potem zdravil. Ko sem pa ozdravel, tedaj pa mi je prišla misel uhajati na Ameriko, kajti že večina fantov mojih let je odšla tja. Tako sem tudi jaz upal, da si bom v Ameriki lahko odrezal boljši kos kruha, kot bi si ga mogel zaslužiti v domačem kraju.

Vse se mi je lepo posrečilo. Denar za pot pa mi je posodil Francetovec iz Lazne, ki je tam vodil gostilno. Tako je, korajže je treba, pa gre. Nekega dne pa sem jo popihal od doma v Ameriko. Toda vožnja preko morja pa mi bo ostala za vedno v spominu. Takratne ladje niso vozile preko morja po 4 ali 5 dni kakor danes, ampak smo se vozili polnih 22 dni. Primanjkovanj nam je bilo pričelo pitne vode, živeža in kuriva, da smo bili že vsi obupali in si sploh nismo mislili, da bomo še kdaj videli suho zemljo.

Po 22 dneh pa smo zagledali v daljavi suho zemljo. Nihče ne more popisati veselja, ki je tedaj zavladalo na ladji, a imena ladje pa si nisem zapomnil. Na ameriška tla sem stopil sredi

leta 1887. Prvo moje delo je bilo v žičarni ali "dratovni" American Steel & Wire Co. v Newburghu. Najprej sem delal pri "bundlerjih". Ko je pričelo z delom v tej tovarni bolj slabo, sem pa tudi jaz potoval iz kraja v kraj. V tem času pa sem delal največ v premogorjih. Aprila meseca leta 1889 pa sem se zopet vrnil v Cleveland, Ohio, kjer sem dobil delo v Empire Furnace Co. Tu sem delal nekako 14 mesecev in od tu pa sem šel zopet nazaj v žičarno na svoje staro delo, ki sem ga že prej opravljal in sem se ga potem tudi držal.

Takrat pa sem tudi pričel misliti, da človeku ni dobro samesmu biti. Zato pa sem pisal po dekletu kar v domačo vas in sicer po Jurčevu Johano, ki se menda ni dosti branila, ker je prišla za menoj 20. septembra leta 1890. Tako sem imel delo in deklet. Rojena je bila 3. julija 1864 v vasi Lopata št. 18. Prvo obhajilo je opravila 15. avgusta 1874 tudi v domači farni cerkvi. Delala pa je največ doma na veliki kmetiji, kjer je bilo dosti dela pa tudi dosti jela, a ker je človek mlad, si želi tudi v širni svet.

Ko je prišla sem, sva se takoj poročila. Poročne obrede je opravil Rev. Stanislav Furdek 3. oktobra 1890 v češki cerkvi Lurške Matere Božje na 55. cesti in Broadway. Tako se mi je pričelo novo življenje. Imel sem stalno delo in zaslužek že precej dober za tiste čase. Zivela pa sva na Marble Ave., št. 137.

Nisem pa samo delal v tovarni in potem pa držal roke križem, ampak sem delal tudi na em, da bi ustanovili slovensko šolo. Najprej smo mislili, da smo dobili novo cerkev v Newburghu, a je zmagal St. Clair in tako smo ostali v Newburghu še brez cerkve. Prispevke pa smo nabirali skupno s Rev. Vitom Hribarjem. Prva slovenska cerkev v Clevelandu je bila posvečena sv. Vidu.

V tem času pa naju je Bog obaril z otroci. Prvi je bil rojen n, ki je dobil ime Frank in karemu sta botrovala Jakob in Franciška Sever. Boter je že umrl, a botra pa še živi in sicer na 3704 E. 78 St., v Newburghu. Prav lepo jo pozdravljam in ji želim vesele praznike in srečno zdravo leto 1941. Pozneje pa smo dobili še hčerko, ki je dobila ime Ivana. Tako smo bili že štirje v družini.

Torej letos 6. oktobra je poteklo 50 let odkar voziva zakonski jarem. Vse je šlo lepo naprej, ker pa je bila žena bolj rahlega zdravlja, kajti ta zrak v novem svetu ji ni ugaljal, je silila vedno nazaj domov, ker se je bala, da bi umrla v Ameriki. Pustil sem delo in se podal z družino maja 1894 nazaj v staro domovino. Kupila sva si posestvo in zgradila hišico ter vedno še prikupovala njive in senožeči. Rodil se nama je zopet sin, ki je dobil ime Rudolf.

Družina je rastla in pričelo je primanjkovati denarnih sredstev. Zopet sem pričel misliti na Ameriko, dokler sem bil še mlad. Zapustil sem družino in šel s trebuhom za kruhom ter zopet prišel v Ameriko leta 1900 v Cleveland, kjer sem zopet dobil staro delo v žičarni. Razlika je bila samo ta, da sem imel drugega "bosa" Andry Gloria tudi ta je že med pokojnimi. Tudi sedaj sem bil spet zaposlen z g. Keržtom, da se ustanovi nova fara tudi v Newburghu. Šli smo na delo g. župnik Krže, Novak iz Marble, Anton Potisek, Joseph Papež, Anton Fortuna in jaz.

Mi smo se bili tedaj najbolj zavzeli, da se tudi v Newburghu naredi nova cerkev, ki naj bi bila posvečena sv. Lovrencu. Zamegli smo in tudi izdelali. Tedaj pa sem se zopet podal v staro domovino k svoji družini. Ko sem se vrnil, tedaj pa je bilo tre-

ba zopet poravljanja in prikupovati, ko je bilo pa vse nekako dobro urejeno, so pa otroci že odrasli in so šli od doma drug za drugim v svojo rojstno domovino Ameriko, kjer se danes žive, a midva pa sva ostala sama doma na svojem posestvu. Delava, da se preživiva in tudi od najinih otrok nisva pozabljena, posebno se naju spominja sin Frank. Bog jim daj srečo in zdravje.

Vsak dan moliva in prosiva Boga, da bi odvrnil od nas šibo vojske, da bi ne bilo zopet trpljenja kot v zadnji vojni. Večkrat premišlujem, koliko more človek prestat. Vsak, ki je šel kdaj po isti poti kot sem šel jaz, bo vedel kaj se pravi iz nič priti kam naprej. Vse, kar imava, sva si pridobila z delom svojih rok. Za vse to pa najprej hvala Bogu, ki mi je dal zdravje, da sem si mogel s svojimi rokami služiti vsakdanji kruh, drugič pa sem bil srečen, da sem dobil tako varčno ženo, kajti le na ta način nama je bilo mogoče voziti težki

(Dalje na 7 strani)

SPOMINI MLADIH DNI

(Nadaljevanje s 5 strani)

mi bo dal za vrat tisti ovrtnik in pa "mašno", kajti še živ dan nisem videl ovrtnika, v naši vasi ga je imel samo kaplan.

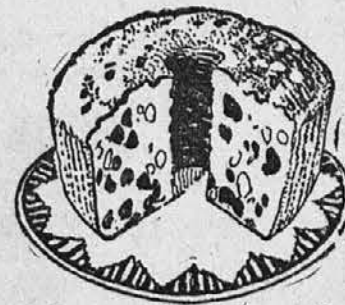
To je bilo zopet skrb, še dva dni je bilo časa in v tem času sem obiskoval številno žlahto v sosednjih vaseh. Mati so mi spekli dve veliki potici in kovčeg sem imel tudi že kupljen. Natlačil sem vanj nekaj perila. Dogovorjeni smo bili, da se naslednjega dne zberemo vsi, 17 po številu, pri gostilni Antona Muha, da skupno odrinemo na daljno pot v Ameriko. Tistega jutra sem vstal že ob štirih zjutraj, ker me je skrbelo kako bo z mojim novim ovrtnikom. To je bilo sitnosti, pripenjal sem in odpenjal, zavezal in zopet odvezaval, a ni šlo pa ni šlo.

Vse moje prizadevanje je bilo zaman. Nato pa vstane moja mlajša sestra Francka hote mi pomagati iz zadrege. Tudi njej ni šlo kakor je mislila, zato pa se zmisli in mi kratkoma prišije ovrtnik na srajco in skoro tudi na vrat. Končno je bilo le konec teh komedij. Ves sem bil premočen od samih težav in velikanskega napora s tem ovrtnikom. Bil je tesan in pa še visok povrhu, da ste me videli kako sem pokonci hodil, ker sem mislil, da sem sedaj gospod, ker imam ovrtnik.

Prišel pa je čas slovesa, mati mi izroči še svetinjo Matere božje z naročilom: "Ne pozabi Boga in Marije!" Še z Bogom domača vas in odšli smo. Pri gostilni Muha pa so me že čakali. Bil sem najmlajši med njimi, pa sem se najbolj postavil. Tudi drugi so imeli tisti dan nekaj okoli vratu in imeli so vsaj to srečo, da so imeli nizke ovrtnike in dovolj velike. Jaz sem pa hodil okrog z visokim ovrtnikom, kot kakšen gospod. Tri dni smo čakali pripravljeni v Trstu, a nisem si upal vzeti ovrtnika izza vrata. Tri dni sem tako spal in se zjutraj tudi umival pokonci držeč glavo, ker ta šmentani ovrtnik tako zahteval. Veste, pa ni bilo še več podobno ne ovrtniku na kambi.

Tretji dan je ladja odplula in tedaj sem se tudi jaz iznebil te obveze krog vrata. Ovrtnik je bil pa bolj podoben klobasi, ki se suši v dimniku najmanj en teden, kakor pa čemu drugemu. Isto pa se je godilo tudi mojim sopotnikom. Končno pa smo vsak svoj ovrtnik vrgli v morje. Tako se je končala ta zadeva s tem nasrečnim ovrtnikom še v stari domovini. Sedaj naj pa tudi jaz končam z "Z Bogom, z Bogom! Dobri Bog ohrani našo staro domovino Jugoslavijo! Vsem prijateljem in znancem pa želim vesele božične praznike in srečno novo leto."

J. FAJDIGA
in
F. KLANCAR

SLOVENSKA PEKARIJA

6413 St. Clair Avenue

v Slovenskem Narodnem Domu

Za božične praznike kupite vaše potice, kolačke, pecivo in kruh v slovenski pekarni. Vesele božične praznike in srečno novo leto želiva Slovencem in Hrvatom.

JERRY GLAVAČ

1052 Addison Road

HEnderson 5779

TINNING—ROOFING—FURNACE WORK

Se zahvaljuje za preteklo naklonjenost in se priporoča še za naprej

Želim vsem mojim odjemalcem in prijateljem veseli božič in srečno novo leto

Veseli božič in srečno novo leto želi

GEO. KUCHAR in DRUŽINA

3846-52 St. Clair Ave.

ENdicott 0586

GROCERIJ in MESNICA

Se lepo zahvaljuje za preteklo naklonjenost in se priporoča še v bodoče.

ROSEDALE DAIRY

JAMES J. MACEROL
lastnik

SLOVENSKA
MLEKARNA

1083 E. 68th St.
HEnderson 4926

4% Butter Fat mleko iz priporočenih mlekat. Želim vsem skupaj veseli božič in srečno novo leto.

Vesele božične praznike in srečno novo leto želi vsem

ANTON KOREN

4426 Hamilton Ave.

GOSTILNA

in
RESTAVRACIJA

Pri nas dobite vedno dobro žganje, vino, 6% pivo

ter najboljšo domačo hrano ob vsaki priliki.

RALPH CEBRON

SLOVENSKA

GROCERIJ in

MESNICA

4030 St. Clair Avenue

Vsake vrste prekajeno suho meso, klobase, šunke, kakor tudi najboljše sveže meso in grocerije. Vesele božične praznike in srečno novo leto!

ST. CLAIR WINDOW SHADE CO.

6532 St. Clair Ave.

ENdicott 3154

TRGOVINA S STENSKIM PAPIRJEM

Venetian Blinds in zastori narejeni po naročilu. Veseli božič in srečno novo leto!

STARŠEM OB ZLATI
POROKI

(Nadaljevanje s 6 stran)

onski voz zadnjih 50 let. Prav vesel sem bil, ko sem že leti čital v Ameriški Domovini in Glasilu KSKJ, katere je naročil moj sin Frank, katere cerkve imate sedaj v Clevelandu. Najbolj pa sem pomen na cerkev sv. Vida in cerkev sv. Lovrenca v Newburghu. Mi je lansko leto pisal sin Frank in poročal o blagoloviti prihodnosti. Sedaj je bil prvi list sedanja Ameriška Domovina, ki se vsa pripravi na praznike. Sedaj je bil prvi list sedanja Ameriška Domovina, ki se vsa pripravi na praznike. Sedaj je bil prvi list sedanja Ameriška Domovina, ki se vsa pripravi na praznike.

Dragi čitatelji Ameriške Domovine, če se mi je mogoče vrnila kakšna napaka, mi oprostite, ker človeku se kaj takega primeri pri največji pahljivosti. Sedaj me pa veže dolžnost, da se na tem mestu še enkrat zahvalim č. g. kanoniku J. J. Omana, ki je ponesel pozdrave in izročil dar mojim dragim staršem leta 1925 in zopet 1935, ko je obiskal rojstno domovino svojih staršev. Lepa hvala Father! Dalje prav lepa hvala tudi profesorju dr. Trdanu in pa g. Ju-

meško bolnišnico, kjer pa je že v pol ure izdihnila svojo dušo. Pokopali smo jo 23. septembra. Sinček Rudolf pa je ostal sirota brez očeta in matere in je sedaj pri nama.

Se veliko bi lahko popisal, a bi bilo preobširno. Omenim naj le, da imam še dva brata v Ameriki in sicer Gregorja in Antona Blatnik, ki sta tudi oba že praznovala zlate poroke. Jaz sem bil dvoječek v družini in najmlajši. Imamo pa tudi še sestro živo in to je Marija Zore, katere sin Frank Zore živi v Newburghu, Cleveland, Ohio, in sicer na 3518 E. 80 St. blizu sv. Lovrenca cerkve. Ona je sedaj stara 84 let. Trije bratje in sestra smo skupaj stari 320 let.

Zlate jubileje smo dočakali trije bratje Gregor, Anton in jaz. Za vse to gre hvala Bogu in za vse kar smo dobrega doživeli. K koncu prav lepo pozdravljam vse prijatelje in znance tukaj in širjem Amerike ter želim vsem skupaj prav vesel božič in srečno novo leto 1941.

Sedaj me pa veže dolžnost, da se na tem mestu še enkrat zahvalim č. g. kanoniku J. J. Omana, ki je ponesel pozdrave in izročil dar mojim dragim staršem leta 1925 in zopet 1935, ko je obiskal rojstno domovino svojih staršev. Lepa hvala Father! Dalje prav lepa hvala tudi profesorju dr. Trdanu in pa g. Ju-

Sedaj me pa veže dolžnost, da se na tem mestu še enkrat zahvalim č. g. kanoniku J. J. Omana, ki je ponesel pozdrave in izročil dar mojim dragim staršem leta 1925 in zopet 1935, ko je obiskal rojstno domovino svojih staršev. Lepa hvala Father! Dalje prav lepa hvala tudi profesorju dr. Trdanu in pa g. Ju-

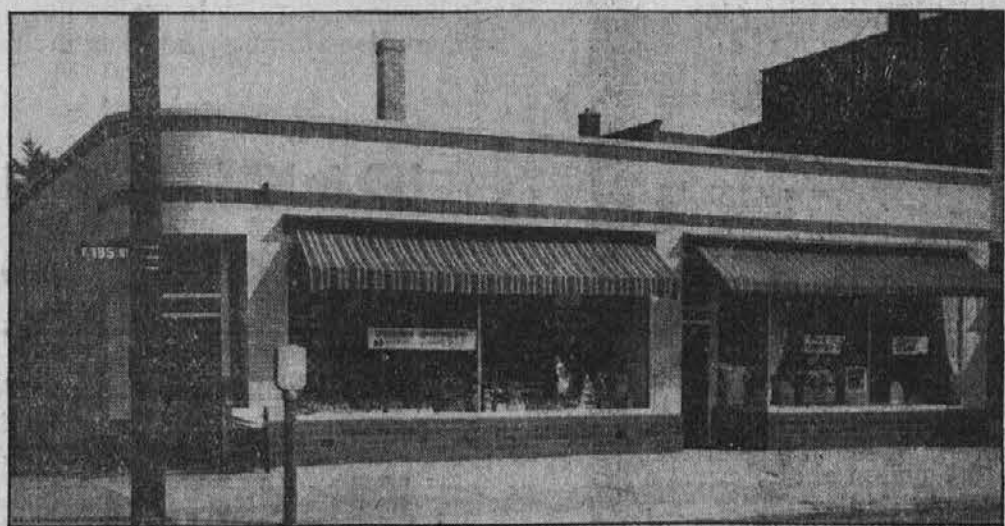
PRVA SLOVENSKA TRGOVINA S
CVETLICAMI V CLEVELANDU

IGNAC SLAPNIK, sl.

Samo 1 trgovina! Se vljudno priporočamo
in želimo vsem vesele božične praznike
in srečno novo leto.

6102 St. Clair Ave.

HEnderson 1126

ARROWHEAD FOOD SHOPPE SLOVANSKO PODJETJE
SETINA'S MEAT MARKET
IVanhoe 6740

777 East 185th St.

liju Slapšaku, ki sta se toliko potrudila, da sta obiskala tudi faro Hinje in slikala mojo drago mater. O tem nisem prav nič vedel, šele, ko je Father Slapšak prišel že nazaj, tedaj pa sem vprašal, če je mogoče obiskal tudi hinjsko faro in če je videl tudi mojo mater. Povedal mi je, da je videl mater, a očeta pa ne, ker ni bil tedaj pri isti maši. Father je še celo rekel: "Veš Frank, pa imaš še fajno mater." Seveda je bilo moje vprašanje, če so kaj naročili ali so kaj povpraševali. Pa pravi Father Slapšak: "Vse je hotela vedeti, kaj dela France in njegova družina itd." Povedal sem jim, da je zdravje v družini in prava krščanska ljubezen. Tedaj je še mati naročila srčne pozdrave.

Tako sva se pogovarjala s Father Slapšakom in pri tem je ostalo do božiča. Za sv. večer pa prejmem od Father Slapšaka sliko moje mame in več prijateljev poleg božičnega pozdrava. To je bilo zame presenečenje. Na sliki je bilo pa napisano: "Blatnikova mama z Lopate." Tako sva bila z mamom skupaj vsaj na sliki in še bolj pa v duhu. Presenečenje je bilo toliko večje, ker se o slikah sploh nismo navedli. Torej še enkrat obema gospodoma prav lepa hvala za trud in Bog vama plačaja.

Hvala lepa tudi Mrs. Zupančič, Mr. A. Zidarju in Mrs. Josephine Gliha, ki so tudi slikali moje starše v domovini, ko so bili tam na obisku pred par leti. Dalje lepa hvala Glasilu K. S. K. J., ki je priobčilo sliko moje mame v božični izdaji Glasila in lepa hvala tudi Ameriški Domovini, ker so mi vselej z veseljem priobčili, kadar sem kaj poslal. Prav lepa hvala pa tudi vsem prijateljem, ki so kaj dobrega storili mojim staršem ali meni, ko smo bili zbrani 6. oktobra v SND na 80. cesti ob 25 letnici kanonika Omana med newburškimi Slovenci. Tedaj mi je misel uhajala na zlati jubilej mojih staršev v domovini.

Tisto popoldne sem celo rekel svoji ženi, če bi bili sedaj tu moji starši, pa bi bila slavnost še večja, ker bi povabili vse prijatelje, da bi napolnili dvorano do zadnjega kotička. Tako pa smo morali vse opustiti, kajti iti v Hinje je bilo malo predaleč. Tolažil sem se, da bomo pa vse povabili na diamantno poroko in bomo pa takrat enega več popili, če bomo še živeli.

K sklepu pa želim vsem znancem in prijateljem širom Amerike in stare domovine vesele, srečne božične praznike ter zdravo novo leto 1941.

V božični noči

Piše Tončka Jevnik

Na sveti večer je bilo in na ulicah je vladal hud mrz, da so bile vse zapuščene. Le tu in tam je bilo slišati škripanje snega poznega pešca in zopet je vse utihnilo, da je nastala pusta tišina. Motno so svetile poulične svetilke. Iz teme pa so se znova začele stopinje izza ogala visoke hiše. Pod svetilko se je pokazala ženska postava in je za trenotek postala.

Iz stolnice pa se je oglašil glas zvona ter se jasno razlil po mrzlem ozračju. Ura je bila dvanajst. Zdelo se je kakor, da so se udarci trgali s vso silo iz brona. Zrak je nemirno trepetal. Postava pod svetilko se je ozrla proti cerkvi. Kolikokrat je že slišala te zvonove dan na dan, a še nikdar pa jih ni bilo slišati tako veličastno in vabeče. Tako hrepeneče niso peli še nikdar. V teh glasovih zvonov so se oglašali spomini preteklih dni. To so bili glasovi, ki so bili zapisani v dnu srca in ki so se sedaj znova prebujali in vztrepetavali.

Celo megla in mrz sta bila danes nečnejša in ljubkejša. Zakaj to, sama ni vedela, le občutila je. Stopala je dalje po cesti proti cerkvi. Ko je dospela do cerkve, se ji je zdelo kakor, da se je prebudila iz dolgega spanja. Stopila je v cerkev — zvonovi so molčali. Gorak vzduh po kadilu ji je udaril nasproti. Mnogi lučiči, radostno in lepo petje in veličastni glasovi orgel, vse to jo je za trenutek omamilo. Samo za hip se je postala med vrati neodločno. Svetloba ji je razsvetlila blede obraz, ki je nosil znamenje slabega življenja, ta nekdanji lep obraz. Bolne poteze krog ustnic, modrikasti kolobarji krog ugaslih in mrtvih oči. . . .

Zaprta je vrata in šla proti stranski kapelici, kajti polna svetloba sredi cerkve se ni ujemala z njeno notranjostjo. Iskala je tudi tukaj svoje tovarišice teme. Obstala je pred oltarjem in rdeča lučka je vztrepetala, in na steni so se pokazale neenakomerne dolge senčice, ki so od časa do časa begale po stropu in po stenah. Veličastni glasovi orgel so prehajali v ljubke pastirske pesmice. Čuli so se kot lepo ubrani glasovi pastirskih piščali. Svečano so se odražali glasovi petja po mračni kapelici, izgubljali so se in zopet prihajali.

Napeto je poslušala te glasove, glavo je nagnila nekoliko naprej in ustni sta se ji odprli, roki pa je nevede odmahnila nekoliko od života. Ti glasovi, kako so ji znani in ni se mogla spomniti, kje jih je čula. Ti glasovi so ji pripovedovali o sreči davnih dni, pripovedovali so ji o mladosti, ko jih je verno in velikim veseljem poslušala. Tedaj je še njena čista duša z njimi uhajala k jasli-cam in s pastirci vred molila božje Dete. Da tedaj je bila še čista in nedolžna — neomadeževana dragocena kupa življenja. Vse v njej je vrelo in vzkipevalo, a še brez vsake nevarnosti. Mamico je imela, ki jo je čuvala in varovala. Po njeni smrti pa jo je zajelo življenje v vsej svoji trpkosti. Služiti je morala ona še tako mlada. Slaba tovarišija jo je vedno bolj vlekla v blato. Padala je vedno globlje po vzgledu slabe tovarišije. Angelj nedolžnosti pa je plakal nad njo. . . .

Orgle so igrale tresoce v dušo segajočih in otožnih zvokih — pobožno jih je poslušala. Tudi njeno življenje so bili tako otožni zvoki. Rada bi se bila iznebila tega življenja, rada bi se mu bila iztrgala in ubežala, a ni imela dovolj moči in trdne volje. V samotji jo je iskal ta trepetajoči glas, družil se z njo in jo vznemirjal, a ona pa je bežala pred njim iz greha v greh. Neljub, a zvest spremeni-ljavec je bila njena vest. Znova je sedaj zaplapolala ono

mladostno življenje v njeni duši. Zdelo se ji je, kakor da so to le kratke in prelepe sanje. A ta srečna leta so minila. Ni jih več, nikdar več se ne vrnejo.

Zaman — vsak glas orgel ji je klical — zaman, zaman . . . in ali pa je res vse zaman? Samo enkrat naj bi bila še srečna in zadovoljna in potem pa nikdar več. . . . Ne to ni mogoče, to ne more biti. Ona si želi sreče — miru! Ta nemir, ta čudni strah, zakaj jo vedno preganja, zakaj ravno ona nima miru, sreče. Kdo je kriv?

Visoki glas zvončka jo je predramil, ozrla se je proti glavnemu oltarju. V vrstah so se bližali verniki, s sklonjenimi glavami zatopljeni v molitev, obhajilni mizi. Tudi njihovi obrazi so izražali hrepeneče želje po sreči. Tedaj pa ji je hipoma šinila misel na Boga in na ono svetodajstvo, ki po njem človek zopet zadobi tisti prejšnji mir, prejšnjo dušno čistost. In polagoma ji je vstajal v srcu kes. Njena duša je plakala, sožale pa so padale na grehe in jih zmivale.

V duhu se je odprla pred njo knjiga njenega žalostnega življenja. Bolj ko je premišljevala, bolj se jo je lotevala želja popolnoma se oprostiti tega bremena, ki jo teži in želela si je iznebiti se grešnega življenja. Še enkrat je zaigralo pred njo dosedanje grešno življenje, a ne mračno in prazno, ampak zaplulo je krog nje gorke, vabeče življenje, ki jo je zape-ljivo vabilo in klicalo. In njena duša pa je drhtela razburjena, kri je v njej kipela in z vso silo jo je hotelo potegniti zopet nazaj v blato — v mladost.

Iz prsi pa se ji je izvil vzklík, "O Bog! Reši me — se ji je iztrgalo iz izmučenega srca. Ljudje so se bili že razšli, polnočnica je že minila. Pred Najsvetejšim na oltarju je še plapolala večna lučka in njena svetloba se je odbijala na skrivnostnih vratih tabernakelna, sence so se neenakomerno raztezale po temnih stenah. Cerkovnik pa je hodil po cerkvi in ogledoval, če ni mogoče kdo v kakšni klopi zaspal. Režko so odmevali njegovi koraki po prazni cerkvi. Ona pa je klečala pred oltarjem zatopljena v molitev in v svojo žalost in v svoje pregrešno življenje.

Cerkovnik se ji je približal in zašepetala mu je, da želi spovednika. Takoj je odšel, da ga pokliče. Postajala je vedno bolj nemirna. Vstala je in zopet pokleknila. Tesno, tako tesno ji je bilo pri srcu. Po cerkvi so se začele stopinje, ki so prihajale vedno bližje. Vrata spovednice so se odprla in ječe zaškripala. S strahom je pokleknila v spovednico in se sprva s težavo obtoževala, toda čutila je, da se ji vedno bolj lajša ono breme in ona mora, ki jo je tlačila že leta in leta. Njena duša pa je vstajala zopet čista in jasna, prerokljena nova moč in novo življenje je prihajalo v njeno dušo. Življenje, ki je bilo enako onemu mlademu detinskemu življenju.

Mir se je naselil v njeno dušo, da prerokeno se je počutila, nova moč in novo življenje je obdajalo njeno dušo, ko se je oproščena vseh grehov dvignila iz spovednice in goreče molitve je pošljala k božjemu Detetu. Odhajala je domov, bilo ji je, kakor da jo je prevzelo novo življenje, nova radost, nova sreča. Sedaj pa ji je bilo jasno, kaj je bilo tisto, ki jo je noč s tako silo gnalo ven iz sobe, ven, da sama ni vedela kam. Tedaj, ko se je potolažena vračala domov, tedaj je šele spoznala, da jo je vabil Jezusček na sveti večer k spreobraženi. Lahki in prožni so bili njeni koraki, ko se je odaj na sveti večer spreobražena vračala domov.

PODPIRAJTE SLOVENSKE
TRGOVCEVesele božične praznike in srečno novo leto želi
odjemalcem in prijateljem

LEO ZUPANČIČ

GROCERIJA

1140 East 67th Street

HEnderson 0336

Se zahvaljuje za naklonjenost in se priporoča
še za bodoče.Vesele božične praznike in srečno novo leto vsem
našim klijentom in prijateljicam iz srca želi

MARGIE'S BEAUTY SHOPPE

MARJORIE A. KRAINZ, poslovođkinja

Najfinejša dela za dame po najnižjih cenah.

15706 Holmes Avenue

Vesele božične praznike in srečno novo leto vsem
prijateljem in znancem želi

FRANK KOCIN

PAPIRAR in SOBNI DEKORATOR

730 East 160th Street

MULberry 3229

Garantirano delo, cene nizke.

JOSEPH PIŠKUR

SLOVENSKA GROCERIJA in MESNICA

Na zahtevo pripeljemo na dom.

16801 Waterloo Road

KENmore 5648-J

Želi vsem odjemalcem, prijateljem in znancem
vesele božične praznike in srečno novo letoVsem gostom, prijateljem in znancem želi vesele
božične praznike in srečno novo leto

WALLAND'S CAFE

15507 Saranac Road

RESTAVRACIJA in GOSTILNA

Najfinejši likerji, legalna vina in pivo

Vesele božične praznike in srečno novo leto vsem
prijateljem in znancem želi

ACME DRY CLEANING

FRANK JUREČIČ

672 East 152nd Street

Vesele božične praznike in srečno novo leto vsem
odjemalcem in prijateljem želi

FRANK IVANČIČ

DELIKATESNA TRGOVINA

15416 Saranac Road

Najfinejše in vedno sveže blago — Cene nizke

Vesele božične praznike in srečno novo leto vsem
odjemalcem in prijateljem želim

FRANK in ALBINA VESEL

Vedno sveže in doma presušeno meso najboljše
kvalitete.—Vsa grocerija po najnižjih cenah.

787 East 185th Street

KENmore 2765

Vesele božične praznike ter srečno novo leto želimo
vsem sorodnikom, prijateljem in znancem
tukaj in v stari domovini.

LOUIS in MALČI OSWALD

SLOVENSKA GROCERIJA in MESNICA

17205 Grovewood Avenue

Vesele božične praznike in srečno novo leto vsem
odjemalcem želi

JOSEPH KAPLER

SLOVENSKA GROCERIJA in MESNICA

952 East 207th Street

KENmore 0920-J

Ob spominu na mladost

Piše Lojzka Čebular-Vrabec

Dragi sorodniki in prijatelji širom Evrope in Amerike. Kakor vsako leto, tako želim tudi letos napisati par vrstic v tej priljubljeni Ameriški Domovini, katere naročnica sem že zadnjih 24 let in mislim, da bom že kmalu dobila penzijo, ker jo že tako dolgo berem. Sama ne vem, kaj naj bi pričela najprej. O stari domovini tako že vsi vemo kako in kaj se sedaj tam godi.

Vse krog naše stare domovine pokajo topovi in granate pojo svojo smrtno pesem. Ko

človek vse to prebira, se nikakor ne more vzdrževati, da bi se ne hudoval nad temi zverinami v človeški podobi, ki tako kruto postopajo s svojimi človeškimi žrtvami. Kaj je vsega tega treba. Zalostne matere rede in skrbje za svoje sinove v njih mladosti, da jih zrede v močne fante, ki naj bi jim na stara leta kaj pomagali, a vse to se jim razblini v nič. Kadar se poljubi tem vlastordežcem, jih pokličejo pod orožje in jih pošiljajo morit ljudi, kateri jim niso storili nič hudega.

Ni pa samo to da morijo druge, ampak so poleg tega še sami v večni nevarnosti za svoje življenje. Poleg tega pa se

številni vračajo domov pohabljeni za vse svoje življenje. V spomin mi prihajajo moj dobri oče. O, kako skrben je bil za svojo družino. Bilo nas je pet hčera in trije sinovi. Dal Bog mir in pokoj skrbnemu očetu!

Vsako nedeljo po južini pa sta imela starejša dva moja brata vojaška vaje. To je bilo redno vsako nedeljo po kosilu. To je bilo vpitja, ko jim je oče poveljeval. Marsikaj sem si tudi jaz zapomnila. Vedno jim je pravil, da bo vojska s Italijani in da bo Italijan dobil še Trst in morda še kaj več naše zemlje, kajti on je vedno trdil da Avstrija dela vse preveč javno, a Italijani pa so o svojih pripravah popolnoma molčali.

Pokojni oče nam je večkrat pripovedoval, kako je bilo, ko je bil še on pri vojakih in to je bilo še leta 1873 v Trento na laškem. Vedno je zatrjeval, da bo Avstrija propadla in danes pa velikokrat premišlujem, kako so se vsa ta prerokovanja uresničila. Prvi moj brat je šel k vojakom 1901. Bil je priden in se je tudi dobro učil, zato je pa vedno pisal domov, da ne bo prišel prej na dopust, da dobi po dve zvezdi za vrat. Tako se je tudi zgodilo. Naslednje leto je prišel domov za božič, kar lepo ga je bilo videti, tako se je postavil, saj je bil že "unterjager".

Da ste ga pa tudi videli kako je bil natančen. Imel je bele rokavice in jaz pa sem mu jih morala prati, ker kaj takega prej še nisem delala, me je on učil kako se jih pere. Povedal mi je tudi, da kadar jih nima na rokah, da jih mora imeti lepo obešene na sabljici. Kako smo se otroci veselili prihoda naših vojakov. Že kar celo leto naprej smo hranili krajcarje in se skušali kateri bo več prihranil in kateri bo lahko kupil več cigaret za Johna, ko bo prišel za božič na dopust. Samo o tem smo se menili. Jaz jim pa nisem povedala koliko imam, ampak sem kar lepo molčala.

Vedno sem rada pela, še ko sem bila prav majhna, pa sem že pela. Pri nas smo imeli trgovino z usnjem in pa velikokrat so se zatekli ljudje k mojemu očetu tudi za denarna posojila. Tako je skoro vsaki dal tudi za pijačo in vedno smo imeli dovolj ljudi. Oče so me večkrat poklicali, da sem kaj deklamirala ali pa zapela in tako sem vedno dobila kakšen krajcar, katerega sem potem shranila v posebni vrečici, ki sem jo hranila za podobo Matere božje, ker sem si mislila, da bo tam najbolj brezskrbni in varno spravljeno.

Nekako pred božičem pa je moja sestra Ivanka pospravljala po sobah in ker je bila precej natančna in ker je skrbela, da so bile za praznike tu-

di vse podobe obrisane, je tako prišla tudi za podobo Matere božje in v njeno veliko začudenje pa pade izza podobe moja vrečica z denarjem. Ona pa vesela in je hitela z vrečico k materi, ker si ni mogla misliti od kje je ta denar. Zvečer sem pa prišla jaz domov, ker sem se čez dan učila šivat, pa vesela priteče naproti in mi pove, kako je srečna, ker je za podobo Matere božje našla vrečico denarja. Tedaj pa sem ji povedala, da naj moj denar kar lepo v miru pusti.

Sedaj pa se je pričelo pregovarjanje, ker ji ni šlo v glavo, kje naj bi jaz dobila toliko denarja in se je še hudovala, češ, tak otrok, ki še nikdar ni delal pa bi imel toliko denarja, a ona da vedno dela, pa nima nikjer nič. Tedaj pa sem ji povedala, da hranim že par let. Nato pa so prišli zraven še moja pokojna mati, Bog jim daj večni mir, ki so pa takoj potegnili z njo, češ, kje sem dobila denar. Jaz pa sem se rotila, da hranim že par let in tako sem komaj s silo dobila svoj denar nazaj. Povedale pa so mi tudi, ko pride John na dopust, da mu moram dati ves ta denar, ker je revež pri vojakih.

Res sem mu bila kupila celo škatlo cigaret in sem mu tudi takoj dala en goldinar samo, da sem smela iti z njim v cerkev, pa prav v cerkev je moral iti z menoj. Oh, kako so nas ljudje gledali in kako pa smo se tudi postavili. Mislija sem si, da na tem svetu ni nobena tako srečna kot sem bila jaz. To je bilo na božični dan, ko smo šli v Mokronog k maši in zopet na dan sv. Štefana pa v St. Rupert in nedeljo pozneje pa k sv. Trojici. Ne morete si misliti kakšno veselje je bilo to zame. Po maši smo šli pa seveda kakor je tam navada, tudi malo v gostilno, kjer smo malo popili in pa še plesali povrh.

Ko smo se zvečer vrnili domov, nas je že čakala večerja, kot za kakšne grofe. Ko se je pa moral John vrniti nazaj k vojakom, tedaj je bilo pa dovolj joka v hiši. Ata in mama pa sta šla z njim na kolese, do postaje in potem še v Ljubljano.

Ko je šel pa moj drugi brat k vojakom, tedaj sem bila pa že poročena. V Trebnjem sem imela gostilno in ko je prišel po slovo, pa sem morala vse fante pošteno napojiti kolikor jih je pripeljal s seboj, kar se je tudi spodobilo.

Naslednjega leta, to je bilo 1913, pa sva z mojim možem odšla v Ameriko in tako se z mojim bratom nisva videla dokler nisem leta 1927 prišla prvič domov na obisk. Ta moj brat bi imel biti prost vojaščine, pa se je pričela svetovna vojna in tako je moral namesto domov pa na fronto. Vsega skupaj je bil notri osem let. Moj mlajši brat je pa študiral in sicer v Kranju, ko je dovršil csmo šolo je bila že vojna. Nato je šel pa na Koroško v ofirsko šolo. On je sedaj v Ljubljani nadkontrolor na glavnem kolodvoru.

Velikokrat premišlujem, kako so vsi srečni, da so sploh živi in zdravi prišli domov, kjer so še sedaj vsi čvrsti. Starejši brat John, je podžupan v Mokronogu in ko sem bila doma na obisku mi je ponosno pokazal zlato odlikovanje, ki ga je dobil v vojski. Pokazal pa mi je bil tudi mali kipec Marije in mi je povedal, da so mu ga bili dali mati, ko je odhajal na vojsko, z naročilom: "da ga moram vedno nositi s seboj. Tako sem tudi storil in vem, da me je Marija varovala. Mati pa je doma vedno molila za nas, da bi nas Bog obvaroval vsega hudega".

GREETINGS

V tem času premišlujem, kaj vse je prestala moja mati in si mislim sama nase, ki imam tudi tri sine, ki bodo morali iti na bojno polje, če bo potreba, kaj bom tudi jaz sedaj prestala.

Bližajo se božični prazniki in v tem času mi uhajajo misli nazaj v staro domovino k mojim dragim, ki z dneva v dan trepečejo in čakajo kaj jim prinese jutranji dan. Vojska vse okrog, poleg tega pa še slina draginja in kdo je vsega tega kriv, če ne Hitler. Zanj bi bil navadni pekel predober in bo treba dobiti kakšnega hujšega.

Ko se bliža božič, mi spomin uhajajo na mojo mladost kako veliko veselje smo imeli s pripravljanim jaslje. Koliko pastirčkov je bil treba izrezlati in ovčje. Bršljina pa nam je navadno prinesel brat, kadar je šel v goro. Veselo smo prepevale pri tem delu z mojo sestro Ivanka. Nato pa so naju mama pogostili s kostanjem, potico, čajem in brez yina tudi nismo bili nikdar pri Vrabčevih. Na sveti večer pa je bila navada, da smo skupno molili rožni venec in potem smo šli pa k polnočnici.

Ko sem bila 1927 leta doma, takrat sem pa rekla, da kadar bom zopet prišla, da bom ostala doma tako dolgo, da bom vse praznike zopet obhajala v domači hiši. Toda prevarila sem se. Bila sem doma zopet 1938. Namen sem imela ostati vsaj šest mesecev, a nisem ostala tako dolgo, ker nas je naša nova domovina poklicala domov in udati smo se morali v božjo voljo ter se podati na pot. Nikdar ne bom pozabila, kako je bilo težko slovo od mojih treh bratov in treh sester in ostalih sorodnikov in tudi tistemu človeku, ki je bil kriv, da sem se morala tako kmalu posloviti ne bom nikdar odpustila.

Ko sem bila zadnjič v stari domovini, sem večkrat hodila po gozdu in ogledovala zeleni bršljin ter sem si želela, da bi ga mogla vsaj nekaj prenesti s seboj v Ameriko. Že sem si predstavljala kako lepo bi si o božiču okrasila svojo hišo. Vedno pa pravim, da kadar bo Hitler zatisnil svoje hudobne oči, takrat si bom pa vzela počitnice in šla domov kar za eno leto in ga bom preživela doma med prijatelji in zopet bomo imeli vesele čase kakor smo jih imeli pred par leti.

Nikakor ne morem pozabiti veselih pesmi, ki smo jih prepevali s prijatelji v beli Ljubljani in med številnimi pesmicami je bila tudi ta: "Benito Mussolini po Afriki štokrlja, za njim pa dva zamorca polento nosita. . ."

V upanju, da še dočakam dan, ko se bom zopet lahko veselila med vami, želim vesel božič in srečno novo leto vsem bratom in sestram, sorodnikom in prijateljem v stari domovini in po širni Ameriki.

BOŽIČNI VEČER

Po cestah veter joče,
sam sredi te noči,
v pastirske sili koče,
pred njim dver varna ni.

Na vrata hlevca tere,
kjer v jasliah Bog leži,
brez postelje vsaktere,
od mraza ves drhti.

Naj s tabo sveti Jožef
milujem Jezusa,
med mrvo stresli rože,
za osla volemka.

Živalce ljube Tvoje
nakrmi s to zmesjo,
da njih potem oboje,
bo dihlo sladko.

Dišečo sapo močno
zdaj dihajta oba,
oslič, voliček ročno
na dete Jezusa.

Tončka Jevnik.

JOSEPH PERPAR

PAPERHANGER

5805 Prosser Avenue Henderson 2573

Zeli vesele božične praznike in srečno novo leto vsem.
Se toplo zahvaljuje za naklonjenost in se priporoča še za naprej.

Vesele božične praznike in srečno novo leto našim odjemalkam, prijateljem in znancem

LOGAR'S BEAUTY SHOPPE

17216 Grovewood Avenue KEnmore 0645

Vesele božične praznike in srečno novo leto želimo našim odjemalcem, prijateljem in znancem

THREE POINT TAVERN

MR. in MRS. JOHN MACEK, lastnika

RESTAVRACIJA - PIVO - VINO

15929 Saranac Road GLenville 3441

Vesele božične praznike in srečno novo leto želimo našim cenj. odjemalcem, prijateljem in znancem

J. PETELIN

GROCERIJA in MESNICA

14201 Westropp Avenue MULberry 9899

Vesele božične praznike in srečno novo leto našim prijateljem in znancem, tukaj in v stari domovini

FRANK in ANA ZUPANČIČ

23126 Lakeland Blvd. KEnmore 4469-J

Vsak petek ribja in ob sobotah kokošja večerja.
Pripravna dvorana za ples. Se priporočamo.

Vesele božične praznike in srečno novo leto želimo vsem našim odjemalcem, prijateljem in znancem

MARTIN'S HARDWARE

MARTIN KOTNIK, lastnik

534 East 152nd Street MULberry 4275

Vesele božične praznike in srečno novo leto želimo našim cenj. odjemalcem, prijateljem in znancem

JOHN MAVSAR

GROCERIJA in MESNICA

23751 Lakeland Blvd. KEnmore 4588

Vesele božične praznike in srečno novo leto želimo našim prijateljem in odjemalcem

MLAKAR GROCERY

522 East 200th Street KEnmore 0834

Vesele božične praznike in srečno novo leto vsem našim odjemalcem, prijateljem in znancem

Se priporočamo!

MR. in MRS. M. ZUGELJ

510 East 152nd Street GLenville 4041

Vesele božične praznike in srečno novo leto želita vsem svojim odjemalcem in prijateljem ter se priporočata

JOE in MARY STARINA

GOSTILNA

THE LINDBERGH CAFE

689 East 200th Street KEnmore 4324

Popolna zaloga božičnih daril, cigar, cigaret, mehke pijače, sladoleđ, razglednice, otročje igrače.

—Shelf Groceries—

Se toplo priporočam in želim vsem skupaj vesel božič in srečno novo leto!

PERKO'S

6304 St. Clair Avenue
poleg St. Clair kopališča

Vesele božične praznike in srečno novo leto želita vsem odjemalcem in prijateljem v Ameriki in stari domovini. Se priporoča še nadalje.

FRANK in MARTINA HRIBAR

SLOVENSKA GOSTILNA

15232 Waterloo Road

Vesele božične praznike in srečno novo leto želimo našim odjemalcem in prijateljem

FRANK'S HI SPEED SERVICE

GAZOLINSKA POSTAJA

351 East 156th Street KEnmore 4381

Vesele božične praznike in srečno novo leto našim odjemalcem, prijateljem in znancem ter se priporočamo še vnaprej

ROBERT'S SHEET METAL & FURNACE CO.,

Incorporated

695 East 152nd Street GLenville 1170

Vesele božične praznike in srečno novo leto našim prijateljem in znancem želi

PETER STARIN

BARVAR - PAINTER - DECORATOR

1209 East 176th Street KEnmore 6248-W

Vesele božične praznike in srečno novo leto želimo vsem skupaj

EDWARD F. KOVAČ REALTY

Vsa v to stroko spadajoča dela vestno izvršimo

960 East 185th Street KEnmore 5030

Vesele božične praznike in srečno novo leto! Se priporočamo!

HI SPEED GAZOLINSKA POSTAJA

STANLEY RAKAR, lastnik

18009 Waterloo Road KEnmore 4084

Vesele božične praznike in srečno novo leto!

OLGA'S BEAUTY SALON

Latest Hair Styling by Experienced Operators
Pokličite nas za vašo uro!

15302 Waterloo Road KEnmore 1772

NOCOJ

Zares nocoj želimo si,
da bili bi pri vas doma,
videli bakle bi brleti,
čuli domači glas zvona.

Nocoj nas tajna sila
vleče čez tihi ocean,
tja daleč — tja čez gore,
kjer narod naš živi srač.

Nocoj — na vrh Triglava
bi najrajši bili vsi,
iz naših duš globine
bi vam povedali:

"Da narod naš slovenski
na tujem še živi,
nocoj se vsak spominja
nekdanjih lepih dni."

Zato nocoj v duhu
k vam bomo romali,
ne mladi več — stari, sivi,
a v ljubezni — mladi vsi!

Ah, naj nocoj žarijo
nam zvezdice miru,
naj Vsemogočni čuva
našo zemljo — ljubljeno.
Marjanca Kuharjeva.

Glasovi sveta v sveti noči

Tisti hip, ki se je sonce skozi rob mogočnega oblaka pre-
vilo spet na modrino neba, se
je preplašen kitajski obraz po-
asi dvignil čez rob hišnega ob-
laka, ki je kot kritje in kakor
predstraža višavskega naselja
vladalo vso daljno nižino.
Svoje razprtihi oči je prežalo v
avan, ki je skrivala svoje pe-
tene griče, travnate stepe in
melke tamariske v naročju gora
tutaj. Gole, kamnitne višave
padale pred dolino na kole-
in so dvigale svoje siromašne
asice kakor darila, kakor mrt-
ne vredne darove. Nikjer ni
opaziti kakega gibanja, no-
človek ni stopal skozi tiši-
in lepoto jutra, noben hrup
razodeval, da bi moglo tu in
in onkraj še kaj dihati. Le
v dalji se je zvijal lahek
krog skalnatih glav. Zakaj, preden
goče to niti dim ni bil, ampak
prešinjeno mrč, ki ga je luč
eva podila iz dolin.
Kitajca je zanimal neslišni
hod tistih oblakov. Njih
troja seveda ni mogel z go-
očesom spoznati. Nagnil se
nazaj, izginil za zidom, in ko
je nenadoma spet prikazal,
se lesketale oči daljnogleda
širokim in okroglim obra-
ni, ki ni bil več preplašen.
li, debeli prsti gledalca so se
mo poigravali z vijaki in so
dicali daljno skoraj prav v
žino. Čudovitost dognanja
mladega Kitajca kar po otro-
zanimala. S komolci se je
lonil na zid in je veleval čr-
nu čarobnemu orodju dotlej
navati vsa ozadja, dokler ga
zvočen glas preplasil iz nje-
e zatopljenosti:
"Hej, Pej, kaj pa je?"
Nak, ta, ki je zaklical, pač
il Kitajec, pa že rajši Ameri-
ali kak Anglež ali kak Ev-

ropejec.

Pej je odložil daljnogled, se
na pol okrenil na levo in je za-
klical tujcu:

"Gospod, oblaki so, le sto
majhnih, belih oblakov!"

Smeje se je odzval odgovor iz
nekakšnega, globlje ležečega
prostora:

"Sto majhnih, belih oblakov,
ki plavajo proti mojemu služab-
niku, ki se večajo in ki mahoma
tamle na zmajevi glavi odložijo
Božička? Samo za Peja, sanja-
ča, ki ne more nič več iti nizdol
k Belim očetom v Ninkvu, kjer
zdajle v Ksaverijevem domu
gori dve sto sveč krog jaslic.
Tisoč majhnih, belih oblakov!"

"Tisoč majhnih, belih obla-
čkov, res je, gospod ima prav.
Mahoma se dvignejo v nebo, pa
se ne večajo in se ne bližajo slu-
žabniku Jeju. Zakaj, preden
preplovejo vrhove, se že vrnejo
nazaj v nič."

"Ko bi mogel človek tudi tako
biti kakor so ti tisoči majhnih,
belih oblakov," je dejal pridur-
šeni glas nevidnega. "Hkrati
pojavi se, se dvigniti v najviš-
je višave in se blaženo vrniti na-
zaj domov v polnost. Ti praviš
sicer v nič, ti stari pogan v kri-
stjanski obliki, a saj je prav za
prav isto, da je le pot domov.
Tisoč majhnih, belih oblakov, ki
se nenadoma prikažejo in se na-
to prav tako nenadoma. . . .
Halo, grom in strela in Buda!"

Besednik je umolknil. Odjek
skokov se je pojavil. Potem je
sluga Pej omahnil na stran, in
pred njim se je pojavil v rjavi
flanellasti srajci mlad, visok Ev-
ropejec, ki je vročično naglo
dvignil daljnogled in se zagle-
dal v zarezo gora.

"Pej, ti ovčica moja," je de-
jal nato, "ali ne vidiš, da je teh
tisoč malih, belih oblakov le

vidna posledica neslišno ostalih
smrtnih strelav?"

"Strelav, gospod?" je vpra-
šal Pej in strah je spet napolnil
zareze njegovih oči in širokost
njegovega obraza. "Pa saj ni
ničesar slišati?"

In Evropejec je ves zatopljen
v gledanje odvrnil:

"Pej, ti moj nedolžni angel,
daj kazalec na usta in potem
proti vetru! Odkod piha? Od za-
hoda, kajne, oblaki pa se dvi-
gajo tam daleč na vzhodu. In
med teboj in Japonci so gore
Vutaj. Tako je, sin moj, to so
Japonci. Nikar se ne prestra-
ši! Preden pridejo, boš že odšel
in boš nemara še res klečal v
Ningvju pri jaslicah. Upam,
da mi bodo dali še dve uri časa.
Več mi ga ni treba."

Odložil je kukalo in se je ozrl
proti zverženi vrbi, ki je dvaj-
set metrov daleč od kočice izte-
govala svoje gole veje v modri-
no neba. Evropejec so pogledi
plezali kvišku, obstali so za hip
na najvišji točki, nato je maho-
ma vprašal:

"Ali so konci kabla dobro
zvarjeni skupaj?"

"So, gospod," je rekel Pej, se
kar nenadoma sklonil čez zid in
je zakričal:

"Eden se plazi semkaj! Tam-
le krog tretje pečine je zavil.
Puško poriva predse. Zdaj sva
pač izgubljeni, gospod!"

"Nisva!" je odvrnil gospod,
ki je z daljnogledom preiskal
okolico, "izgubljena nisva, a v
svoji svobodi sva malo ovirana.
Zakaj, tisti, ki se plazi semkaj
navzgor, ni vojak, ampak je ra-
njen belokožec, ki se mukoma
opira na palico. Brž ven in dol!
Tega revčka je treba nesti!"

Gospod in sluga sta hkrati
prišla do slemena. Pej je prvi
spoznal tujca. "Pater Franči-
šek!" je vzkliknil in je planil k
ležečemu. Še preden je utegnil
prijeti za roko krvavečega, je

BOŽIČNI UTRINKI

V svetlobi nebeški — poslanec neba
nad hlevce se bori približa.
Tam srečnim pastirjem novico poda:
"Rešnik je za greh paradiža . . ."

Strmite nad srečo božične noči,
radujte nocoj se kristijani!
Tam v hlevcu Zveličar nocoj se rodi,
hitite, k Njemu — zemljani!

Bodimo pastirci presrečne noči,
molimo nebeško vsi Dete.
Zvestobo obljubimo Njemu mi vsi,
vsakemu daj tolažbe presvete.

V daljo, v daljo, glej roma srce,
v drago vas duša ti roma . . .
Presrečni spomini k domu hite,
hitimo — hitimo — do doma.

Nebeški krilatec priplavaj z neba,
prinesi na zemljo mir sprave.
O Dete nebeško, čuj prošnjo srca,
miru daj, ljubezni nam prave!

Naj konec je vojske, grozot in skrbi,
za božič vsem v rane skeleče — blažila,
naj sreča in mir se po svetu glasi,
naj sveta noč — srečna bi bila!

Marija Kurnik.

njegov gospod dvignil misijo-
moral odgovoriti na nešteta

Položila sta ga na vojaško le-
žišče, dala sta mu piti in sta mu
izmila rane. Pozabila sta na
oblake in Japonce, prežala sta
na trenutek, kdaj bo sivolasni
gost spregovoril. A kar sta za-
slišala, ju je navdalo s skrbjo
in žalostjo. Že rano zjutraj so
bili prodirajoči Japonci zavzeli
Poang in so, navzlic mirnemu
prebivalstvu, obstreljevali vsa
večja poslopja. Pater Frančišek
je bil vprav dokončal tretjo bo-
žično sv. mašo, ko je granata
popolnoma raztreščila prostor
krog oltarja v cerkvi in pa ve-
like jaslice. Razpadajoče kam-
nitne in lesene gmole so ga bile
pobile na tla in ga ranile, nato
so ga odnesli v poveljniški šo-
tor, in preden so ga izpustili, je

Evropejec je dokončal njego-
vo delo. Poslal je Peja v mesto
in je sporočil prebivalcem mi-
sijonarjeve besede. Čez četrte ure
nato so se že odpeljali prvi vo-
zovi na zahod.

Pej se je vrnil in je spravil
lastnino svojega gospoda sku-
paj. Ta mu je branil tako nagli-
co, rekoč:

"Jaz imam še dovolj časa, sin
moj! Vsaj 2 uri moram še str-
peti. Dve kratki urici — potem
pa bo svet moj."

In ko je misijonar na pol za-
čuden in prestrašen poudarjal
nevarnost obstanka na Taj, ga
je oni s štirimi besedami prese-
kal:

"Jaz ne morem drugače!"
"A vaše življenje?"
"To sem dolžan veliki stvari
in trojno zapečateni besedi!"
"Kakšni stvari?"
"Tejle!"

Pokazal je na čuden aparat,
ki je bil podoben razširjenemu
radio aparatu, položil je levico
na več električnih žarnic in des-
ričo na mogočno, a preprosto
električno proizvodnišče.

Misijonar je zmajal z glavo:
"Kdo bi to razumel! Saj ven-
dar ne boste zaradi radija tve-
gali življenje?"

"Pač! To je neskončno več
kot navaden radio."

"Pa življenje vašega sluge?"

"Pej lahko gre. On je prost."

A Pej ni šel. Postavil je vse
predmete spet na prejšnje me-
sto, vse tako neslišno in urno,
kakor znajo le Kitajci, obstal je
pred svojim gospodarjem, pre-
križal je roke na prsih, nagnil
je glavo, šel je in preiskal vse
tiste številne žice in vode kabla,
ki so vodili od žarnice do žar-
nice, od elementa do elementa,
od plošče do plošče, vzdolž ste-
ne in nekam v temo.

Globoko pretresen je misijo-
nar opazoval slugo in je iznova
skušal pregovoriti gospoda, da
bi se brž odpravil odtod. A ta
se ni vdal niti najresnejšim do-
kazom in je zatrjeval, da je zve-
stoba večja dolžnost kot varnost
življenja. Slednjič so se bese-
de trdo kresale druga ob drugi,
duševna sila se je borila z nra-
vno resnostjo, in duhovnik je
podlegel.

Njegov zmagovalac je videl
bridkost v očeh duhovnika. Po-
gledal je na uro, se nato usedel
k njemu in je pripovedoval:

"Pred par leti so v glavnem

mestu male luksemburške drža-
vice obhajali trije prijatelji slo-
vo drug od drugega. Eden se je
imenoval Fred, drugi Bil in tret-
ji Jakob. Poznate moje ime in
torej veste, da sem jaz tretji. Ti
trije so več let skupaj študirali
doma in v tujini. Vsi trije so
bili inženirji in so skupno, še
preden so bili odšli v svet, pro-
izvedli čudovite stvari. Vezalo
jih je več kot prijateljstvo, več
kot ljubezen do skrivnosti teh-
nike, vezala jih je prisega: da
bodo tudi ločeni skupno delova-
ti! Na iznajdbe enega sta dru-
ga dva gradila. Formule in po-
datki so romali preko zemljin
in morji in so popravljeni in po-
večani romali spet nazaj. Kar
je iz srca Kitajske romalo k
Bilu na Finsko in k Fredu v
Luksemburg, se je blagoslovlje-
no spet vrnilo semkaj. Tako je
v devetih letih nastal majhen
čudežen aparat: natančen in toč-
no sprejemljiv radio aparat
kratkih valov, ki se odziva z vso
natančnostjo na tisočinko stopi-
nje in ki premesti vse razdalje.
Oddajnik in sprejemnik sta tako
spojena, da moreta hkrati de-
lovati. Če tukaj vstavim z bi-
stroumno napravo ki deluje toč-
no kakor kolesje ure, skrivni
sprejemni val svojih prijateljev,
me oba hkrati slišita in tudi jaz
ju slišim. Pred šestimi tedni
smo ta izum dokončali in se za-
obljubili: Ko bodo v domovini
božični zvonovi opolnoči zado-
neli in bodo oznanili sveto noč,
takrat se bo oglasil ta prekras-
ni aparat. Naš prijateljski po-
zdrav bo hkrati božično oznanilo
vsemu svetu.

Seveda, na to pač nismo po-
mislili, da bi se krogle kake
vojne sešle prav takrat, kot bi
se strnili naši električni žarki!
Tega nismo pričakovali in ne
upoštevali v svojem načrtu, ven-
dar to ne more več prekiniti na-
(Dalej na 2. strani)

Člani

Slovenskega grocerijskega in mesarskega kluba
v Collinwoodu

ŽELE VSEM SVOJIM ODJEMALCEM VESELE BOŽIČNE PRAZNIKE IN SREČNO NOVO LETO!

Gospodinje, če hočete razveseliti svoje z dobrim kosilom, pecivom in jestvinami, kupite blago pri članih Grocerijskega in mesarskega kluba v Collinwoodu
ki nudijo k praznikom znatno znižane cene.

Ker naši trgovci podpirajo narodne ustanove sto-odstotno je dolžnost naroda, da jim delno vrača. "Bodimo sebi najbližji."

ASSEG JOHN
15613 Holmes Ave.

ČEBUL FRANK
14615 Sylvia Ave.

JANŽEVIČ JOE
542 East 152nd St.

KASTELIC FRANK
19300 Shawnee Ave.

METLIKA JOE
14516 Sylvia Ave.

SETINA JOS.
777 East 185th St.

TOMAŽIČ JOHN
16821 Grovewood Ave.

BERNOT VICTOR
16001 Holmes Ave.

DOLENC JOHN
573 East 140th St.

KUHEL MARY
16321 Arcade Ave.

KUHAR JOE
15607 Waterloo Rd.

PETRICH JOE
27919 Lake Shore Blvd.

SPEHEK JOHN
16226 Arcade Ave.

TEKANČIČ ANTON
19302 Chickasaw Ave.

BOLDIN BLAŽ
14401 Thames Ave.

GODEC BLAŽ
16903 Grovewood Ave.

KAUSEK JOHN
19313 Kewanee Ave.

MULLEC FRANK MRS.
16811 Waterloo Rd.

PIBERNIK LOUIS
830 Babbitt Rd.

ŠKOF JOHN
1170 East 174th St.

URBAS LOUIS
17305 Grovewood Ave.

CERGOL & OGRINC
412 East 140th St.

JAZBEC FRED
821 East 222nd St.

KAUSEK LEO
15708 Saranac Rd.

MODIC JOE
315 East 156th St.

RADDELL LUDWIG
15802 Waterloo Rd.

SOBER & MODIC
544 East 152nd St.

VIDENSEK JOHN
486 East 152nd St.

Vesele božične praznike in srečno novo leto želimo vsem odjemalcem

CLOVER DAIRY

Milk from Approved Dairies

JOSEPH MEGLICH, lastnik

1003 East 64th St.

Endicott 4228

Vesele božične praznike in srečno, blagoslovljeno novo leto vsem našim odjemalcem, prijateljem in sorodnikom želi

OBLAK FURNITURE

6612 St. Clair Ave.

HEnderson 2978

Prisrčno se zahvaljujemo vsem našim dragim odjemalcem za prijazno naklonjenost v tekočem letu ter se obenem toplo priporočamo cenjenemu občinstvu za blagohotno naklonjenost v novem letu.

Oglejte si našo najlepšo razstavo najbolj pomembnih daril za božič in novo leto.

LOUIS OBLAK, lastnik.

Voščim vsem skupaj vesele božične praznike in srečno novo leto!

in se toplo priporočam

JAMES A. SLAPNIK, ml.

FLORIST

Member of T. D. S.

6620 St. Clair Ave.

HEnderson 8824

Vesele božične praznike in srečno novo leto želijo

**FRANCINE'S
LINGERIE & HOSIERY**

1513 East 55th St.

HEnderson 3332

Frances Grdanc, lastnica

Velika zaloga voščilnih kart

Zelimo vsem našim prijateljem in odjemalcem vesele božične praznike in srečno novo leto

Electrolux ledenice

Popolna zaloga potrebnih za hišo

Pohištvo, preproge, linolej

Magic Chef in Grand peči

Maytag pralniki in likalniki

RCA radiji in viktrole

Fino pohištvo po nizkih cenah

KREMZAR FURNITURE

Clevelandska trgovina:

6405 St. Clair Ave.

v Slov. nar. domu

Endicott 2252

Lorainska trgovina:

3063 Pearl Ave.

Lorain, Ohio

Lorain 7147

GLASOVI SVETA V SVETI NOČI

(Nadaljevanje s 1 strani)
še namere. Saj mislim, da bi utegnile bombe in granate, ki bodo kmalu padale semkaj, prav tako iti mimo te hiše, kakor je tudi mogoče, da se žarki, ki je v njih naše upanje, ne bodo sesli. Dva dogodka se začneta ob istem času. Vprašanje je, kateri bo hitrejši! Smrt ali življenje! Slava ali pogin. Jaz ostane! Zdaj bo na daljnem zahodu že skoraj polnoči. Bog mi pomagaj! Pej, elektriko!"

Pej je z obema rokama nastavljal mogočen električni stroj, Jakob je napeljal strujo v svoje zveržene zavoje, svetilke so začele žareti — in vrata v svet so bila odprta.

Počasi in jako mirno so šle, medtem ko se je misijonar stopkaje dvignil in razprtih oči strmел v oba možka, skrivnostne besede v pozorno vsemirje:

"LXJ 3 kliče LXB 1. LXJ 3 kliče LXF 2. LXJ 3 kliče LXB 1. LXJ 3 kliče LXF 2. . ."

Da more človek zmeraj le v mislih gledati in videti, to izraža njegovo majhnost in povzročila njegovo velikost. Če bi človek imel ta dar, da bi z istočasnim gladnjem odkril mnogoterno zverženost dogodkov in bo hkrati spoznal, kako se mora to z onim strčiti, da bi spočel v slehernem kotičku in v vsemirju sveta le nezgode, bi moral iz svojega lastnega hotenja oslepiti, da bi mogel še plaho živeti dalje. In koliko usod se izpolni zaradi istega vzroka in v istem trenutku! Mi, slepi igralci na šahovnici Previdnosti, vidimo samo en delček in gremo brezbrizno mimo. Kdor bi pa videl celoto, bi ne prišel iz delčka. Blagoslovljeno bodi znanje in spoznanje v duhu, ki mu manjka svetloba gledanja z očmi! Večno svrščijo krogle večnega Strelca, brezkončno padajo žrtve brezkončno žrtvovanega, in tisočkrat se zadevajo v neizmerne eni same sekunde ubijajoče dejanja ljudi. Tu prepeva še nekdo visoko pesem življenja, in ondi vzklika smrt svoje najtemnejše pesmi. Naše uho je pripravljeno za poslušanje, a njegovi sluhovodni zavoji so preozki za orjaško hrumenje časa.

Niti Fred, ki je v sveti noči s pomočjo struj prisluškoval v vsemirje, ni mogel slišati, kako se je na Daljnem Vzhodu osemnajst bombnikov bližalo gorovju Vutaj. Njih grmeče rjovanje je napolnjevalo ozračje, a kar je bilo slišati v skrivnostni skrinjici, je bil le enakomerno zvoneči nič zračnih struj. Krotko so žarele žarnice v somrak sobe, ki jo je mahoma hotela stolnica napolniti z ustrujenimi zvoki zvonjenja, in z Glavne ceste je odmevalo hupanje avta. Čudno je bilo, da Fred ni slišal teh telesnih glasov, ampak le tiho zvonečo enakomernost brez-

danjega nič.

Zmeraj samo skrivnostno plahutanje, ki se je dozdevalo kakor neizmerno dihanje sveta, preden je postal dihanje zvok in beseda in čudoviti govor najdaljnejše daljave. Krotko so žarele žarnice, enozvočno je dihalo nevidno skozi majcena kovinasta usta, in nad štirinadstropno hišo v Luksemburgu so mirno belede večne zvezde kakor je sijalo sonce nad azijskimi gorami v pokrajini Vutaj. Fred je sedel in miže poslušal, in nenadoma je njegovo uho ujelo tiho svistenje, ki je odhajalo in prihajalo, dal je roko na vrtilno ploščico in je postotril žvižg, žvižg je postal šumenje, šumenje se je spremenilo v prasketanje, in prasketanje je mahoma postal glas, ki je mirno govoril:

"LXJ 3 kliče LXF 2. . . LXJ 3 kliče LXB 1."

Fred ni mogel tajiti, da bi ga ne bilo presunilo silno vzburjenje, da bi bil skoraj omahnil. A kmalu se je izvil vplivu presenečenja, sklonil se je in se prisilil, da je mirno spregovoril v mikrofonski:

"LXF 2 odgovarja LXJ 3. . . LXF 2 odgovarja LXJ 3. . ."

Desetkrat je ponovil svoj klic, preden je zaslusal besede Jakoba.

Potem se je zazdelo, kakor bi se kot blisk pojavil drug glas v sobi:

"Fred, slišim te! Pozdravljam te ob tej veliki uri, ki že dva tisoč let vsebuje najglobljo svetost vseh časov in vsega časovnega, s čudežem te noči čudovitost prijateljstva in krastoto našega dela, ki na perutih besed dviga naše duše nad vse svetove. Fred, poslušaj mojo dušo!"

In Fred je odgovoril:
"Jakob, slišim jo in slišim tebe. Neizrekljivo je to, kar bi morali zdaj zmagoslavno oznaniti. Vso prostornino obvladamo v poslednjih daljinah, nalahno in varno plavamo skozi ozračje, tisti možje smo, ki jim bo že jutri znanost spletala vence. Jakob, bodi zahvaljen. Ali si že našel Bila?"

In Jakob je odvrnil:
"Še ne. Njemu je težje, nemara ni niti brez nevarnosti, da bi sredi noči govoril na skrivnostni način v neizmerne, saj veš, da so rdeči tako nevarni. Seveda je tudi tukaj že kar strašno. Zdaj, zdaj bodo Japonci v svojih ptičih, ki imajo bombe in pogin, letali čez moje hribe. Mogoče . . . Zdaj . . . Zdaj . . . ali slišiš, že prihajajo, hru-

(Dolge na 3 strani)

NAJVEČJA ZALOGA OBUVAL V NASELBINI ZA VSO DRUŽINO

THINK what it will mean to have foot freedom again. No matter what your foot troubles may be, there's a Wilbur Coon Shoe to relieve and correct them.

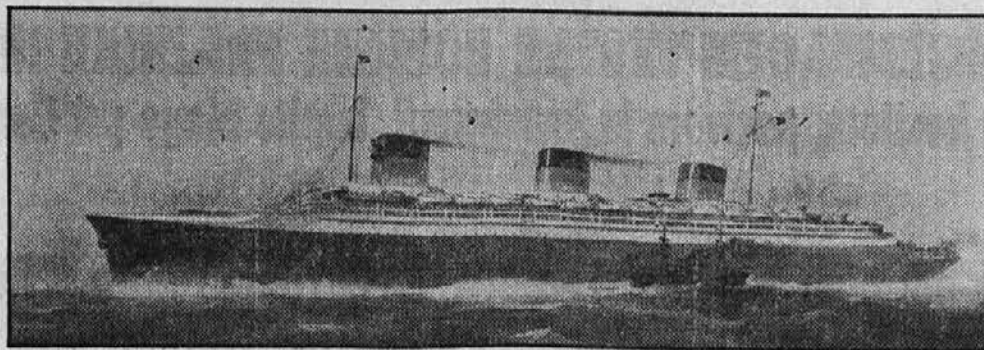
WE
FIT
BY
X-
RAY

VESELE BOŽIČNE PRAZNIKE IN SREČNO NOVO LETO VSEM MOJIM CENJENIM ODJEMALCEM, PRIJATELJEM IN ZNANCEM

LOUIS MAJER

TRGOVINA FINEGA OBUVALA

6410 St. Clair Avenue

AUGUST KOLLANDER

6419 St. Clair Ave., v Slov. Narodnem Domu

CLEVELAND, OHIO

želi svojim številnim strankam, prijateljem, znancem in vsem našim priseljencem v Girardu, Barbertonu, Akronu, Lorainu in drugih naselbinah:

PRAV VESEL BOŽIČ ter SREČNO IN USPEŠNO NOVO LETO 1941!

Ob tej priliki se tudi prav iskreno zahvaljuje vsem, ki so se v teku tega leta poslužili njegovega urada pri pošiljanju denarja v stari kraj, pri dobavi krstnih in rojstnih listov iz domovine, ter pri drugih poslih, ki so v zvezi s starim krajem. Priporoča se tudi za naprej za vse posle, ki spadajo v njegovo področje.

Enako želi VESEL BOŽIČ in SREČNO NOVO LETO njegova uslužbenca—CHARLES HUDINA in DANIEL POSTOTNIK.

Vesele božične praznike in srečno novo leto želita vsem svojim odjemalcem

EMERY in LOUISE KRIZMAN

SLOVENSKA GOSTILNA

Zganje . . . 6% pivo . . . Izvrstno vino

961 Addison Rd.

Cleveland, O.

Vesele božične praznike in srečno novo leto vsem odjemalcem in prijateljem želi

PLESEC'S SERVICE STATION

BATTERY SERVICE

16901 Waterloo Rd., vogal E. 169th St.

Brezplačna božična darila

Vesele božične praznike in srečno novo leto vsem našim odjemalcem in prijateljem želi

ZELE COAL CO

PHILLIP ZELE, lastnik

18320 Lanken Avenue

IVanhoe 2525

Vesel božič in srečno novo leto želi vsem odjemalcem in prijateljem

JOHN PAULIN

MOBILGAS and OIL SERVICE STATION

vogal 152. cesta in Waterloo Rd.

Vsa postrežba za vaš avtomobil po najnižjih cenah

FRANK GABRIEL

1383-85 East 53rd Street

Endicott 2058

GROCERIJ in MESNICA

Želi vsem svojim odjemalcem in prijateljem vesele božične praznike in zadovoljno novo leto. Najboljše sveže in prekajeno meso ter vsa grocerija po nizki ceni. — Se toplo priporoča.

GEORGE KOVAČIČ

JUGOSLOVANSKA BRIVNICA

6312 St. Clair Avenue

v Hrvatskem narodnem domu

Želi vesele božične praznike in srečno novo leto vsem prijateljem, znancem in obiskovalcem

KERN CAFE

GOSTILNA

1273 East 55th Street

—Izvrstno 6% pivo in vino—

Želi vsem skupaj vesele božične praznike in srečno novo leto ter se priporoča še v bodoče

Vesele božične praznike in srečno novo leto

želim vsem znancem in prijateljem

ANTON BAŠČA

1016 East 61st Street

FRANK SUHADOLNIK

GOSTILNA

1196 Norwood Road

Zelimo vesele božične praznike in srečno novo leto vsem obiskovalcem in prijateljem ter se priporočamo še nadalje

GLASOVI SVETA V SVETI
NOČI

(Nadaljevanje z 2 strani)

meče in bobneče kakor vihar, Joveče kot pogin! Ali slišiš brnenje besnečih propelerjev?" Fred je zaslišal mrko grozeče šumenje in bilo je, ko da hiti na denj. A nenadoma je začul bolj kričeče in bliže tuje glasove, ki so si klicali nerazumljive besede, zaslišal je glas prijatelja, ki je vse prevpil

"Osemnajst t ežkih bombnikov križari nad Tajem. Osem-

najst prinašalec smrti odlaga svoje breme. Zdaj . . . zdaj . . . in zdaj . . . hrušč, ki sega tja do tebe, podira hiše in meče zidovje kvišku. Prasketanje, ki odmeva skozi usta mojega aparata v vsemirje, mori vse, kar je živega, in pohablja ljudi, ki so naši bratje in naše sestre. Bliže prihaja smrt! Zdaj se že krušijo moji zidovi, se že podirajo stene. Ali slišiš mrmanje tik mene? Ne, tega ne moreš slišati, to je moj sluga, ki moli svoje očenaše, medtem ko streže

elektriki; to je ranjeni pater Francišek, ki prosi nebo usmiljenja. Toda med njegovim srcem, njegovimi prošnjami in med nebom so leteči ljudje, ki ne poznajo nobenega usmiljenja. Vpije za milost, oni odgovarjajo z bombami. Ponuja svoje življenje za življenje drugih, pa oni koljejo druge in pustijo njega, da živi. Ne, tudi njega bodo dali k drugim, da bi umolknil. Zidovi, streha in stropi se rušijo nanj, ne, mimo njega in mimo nas. Pa drugi! Zakaj, dalje, zmeraj dalje v besnečem ritmu uničujočega obsedenca hiti razbrzdani peklenški ples."

Ze trikrat je poskusil Fred, da bi ga prijatelj slišal. Groza je ohromila njegov jezik, groza pa je okrepila tudi njegov glas, da je presunljivo krilnil: "Nehaj, — nehaj, Jakob! Za božjo voljo, nehaj! Pojdi v kritje! V kritje . . . pojdi! Slišiš? Nehaj! Nehaj!"

Toda nenehano je hrumelo prasketanje v sveto noč, neprestano so letele Jakobove besede skozi prostornino:

"Se dalje bljuva azijsko nebo svoje mrtvaške zublje. Izmučena zemlja ječi, pečine se majoje, ranjenci s kriki razodevajo svojo bol v sončno luč, moja ušesa so bol v sončno luč, moja ušesa že ne morejo več sprejemati mnogoličnosti tega besnenja. Nič več ne slišim in vendar še zmeraj zadaj za zverinstvom človekoljubnega živalstva, nemiljivi dihi, ki je človeku nekoč oznanil mir. Slišim ondod tihi spev: Gloria in excelsis! In vidim pred seboj nezvestnega starčka in krvavečega Kitajca, ki neprestano vrti električno kolo, da se more moja beseda razlegati v svet."

Fred pa je krpe svojih stavkov zabijal v tiho žvenketajoča usta vsemirja:

"Jakob, rotim te . . . rotim te . . . skrij se . . . pojdi na varno . . . nehaj . . . nehaj!"

Jakob pa je zaklical:

"Poslušaj t'ho daljin! Poslušaj, ti igralnica orjaških oblakov in ozračja! Prestrezite moje obtožbe, ve nedosegljive samote poslednjih višavij, sprejmite jih in zaženite v neskončnost! Saj nekoč, nekoč morajo vendar potrkati na božja okna nekje v vaši tišini, ki je ne more nobeno regljanje motorjev podarjati. Enkrat bodo vendar . . . zdaj . . . strop se podira name . . . zidovi se nagibajo čez me, čez nas . . . Fred . . . domovina . . . svet . . . živi . . ."

Obnemelost se je zablsnila v Jakobovo sobo. Le še nekje daleč se je še vzpenjalo besnenje elementov. Mahoma je bilo vse mrtvo. Svet je bil od groze umrl.

Fred je videl v duhu padati strop in je čutil, kako so se stene podirale nanj. Bile so stene neba, ki so ga pokopale. Ležal je in ni imel nobenega življenja več. Bivanje in občutek bivanja so bombe raztreščile od njega. Ničesar več ni občutil, ne skrbi ne bolečin. Le brezbitveno ga je zmeraj bolj tesno potiskalo v nič. Zdaj se je zavedel, da je bilo tudi njegovo mišljenje ugaslo. Za večnost dolgo. Potem pa je polagoma občutil topost v glavi, slišal je, kako mu je srce ihtelo in kako se je jokala njegova duša. Spet je zagledal nemo žarenje žarnic, videl je strop in zidove stati in

potem je tudi spet zaslišal klic sveta.

Zares, spet je klical svet. Spočetka je bilo kakor piskanje, nato kakor pridušeno šumljanje, nato kakor brizganje čudnih zvokov in potem je bil glas, ki je zaklical:

"LXB 1 . . . kliče LXF 2 . . . LXB 1 kliče LXF 2."

Fred je zaprl oči in ta drobni pregib z vekami ga je odrešil iz ohromelosti. Njegove roke so bile spet gibčne in so nalahno počivale na gumbih. Oči so živahno sledile teku kazalcev po pisani številnici. Njegova ušesa so iznova sprejela najskrivnejšo spremembo v šumotanju besedila. In njegova usta, zares, usta so mogla spet oblikovati besede, čeprav je razburjenje spremenilo zvok njegovega glasu:—

"LXF 2 odgovarja LXB 1 . . . LXF 2 . . . LXF 2 odgovarja LXB 1."

Mahoma je — ne telesno, ampak globoko v notranjosti, začutil, kako je nekje v brezmejnem prostoru dobil zvezo. Električni valovi so prav tako našli drug drugega kakor valovi vseh napetih duš. Fred je najprej razodel, kako je pretresen: "Ko te pozdravljam," je dejal, "ti moram povedati, da je iznajdba, ki naj bi bila našo trozvezo za zmeraj utrdila in ki bi v sleherni oddaljenosti izrazila našo bližino, že v prvem navalu izrazila našo majhnost. Ali nismo sanjali prekrasne sanje, da bomo premostili vsakršno oddaljenost? Resnično, tako je bilo! Toda nismo upoštevali najmočnejše oddaljenosti: tiste od smrti! Ta pa je zdaj med nami in obremenjuje našo iznajd-

bo, ki bi naj bila postala blagor za človeštvo, s težo prekletstva. V začetku te iznajdbe je že bil pogin in zverinstvo človeka. Žrtev je postal Jakob. Bila je kakor . . ."

Bil ga je prekinil: "Ne pripoveduj, Fred! Jaz sem bil neposredna poslušalska priča grozotnosti in sem v svoji finiski celici zaslišal Jakobov vzklík. Tako blizu sta si bili Fin- ska in Kitajska v tej sekundi, da so zadetki bomb tam ob la-

doški fronti natančno ustrezali eksplozijam japonskih znanilcev smrti izpod božičnega nebesa. Tik mene, slišiš, tik mene je bil Jakob zasut! V duhu sem ga videl pasti, in sem videl, kako se je v njegovem očesu zrcalila neskončna blodnja človeka, kateremu bi morali reči brat še takrat, ko meče bombe. Ne, jaz ne morem, jaz zares ne morem niti ne v tej sveti noči, ki je več kot le spomin na čudežno dogajanje. Samo enega sem zmo-

žen: da bi na vse grlo izkričal najgroznejšo obtožbo človeka tja kvišku . . .

Pa ne; če se ozrem tu krog sebe in le malo globlje zasopem, zagledam in občutim navzlic vsemu še malce božične radosti v tem tesnem prostoru. Saj veš, da smo v ladoški okolici in smo pod tako oblastjo, ki ji niti malo niso všeč božične misli in luč-ke na drevescu. Vprav v nasprotju z našim malčkom, ki bi rad

(Dalje na 4 strani)

VAŠA OBLEKA

zgleda lepa, če je dobro, kemično čiščena in lepo izlikana. Mi vse to izvršujemo doma z največjo natančnostjo in skrbjo. Naša dolgoletna izkušnja v tem poslu vam jamči najboljšo delo po najnižjih cenah.

Izvršujemo vsa popravila na oblekah, vdelamo novo podlago ženskim in moškim zimskim suknjam ter moderniziramo kroje kožuhostim oblačilom. Delo strogo jamčeno. Enodnevna postrežba v čiščenju in likanju.

NOVE OBLEKE

Izdelujemo v domači krojačnici po meri izdelane obleke v poljubnem ali najmodernem kroju.

Imamo nove zimske vzorce za zimske suknje in obleke. Poljubna barva, trpežno blago.

Pri nas naročene obleke so izvršene doma po večjih rokodelskih rokah, zato so lepo oblikovane in nošnji trpežne.

Vesele božične praznike in srečno novo leto vsem našim odjemalcem in prijateljem želita

FRANK POJE in SIN

631 East 185th St. KENmore 4720
Podjetje se toplo zahvaljuje za naklonjenost v preteklem letu v toplem priporočilu nadaljne naklonjenosti.

Vesele božične praznike in srečno novo leto želita

MR. in MRS. FRANK MIHCIC

7114 St. Clair Avenue ENdicott 9359

Pri nas dobite vedno dobro pijačo, žganje, vino in 6% pivo ter okusen prigrizek

—Odprto do 2:30 vsako jutro—

Se toplo priporočamo za obilen obisk

Samo za nekaj dni..

Samo še nekaj dni ostane za božično nakupovanje. Izplačalo se vam bo, če obiščete eno ali drugo naših dveh velikih trgovin ter si ogledate našo veliko zalogo božičnih predmetov.

Mi imamo veliko izbero praktičnih daril za vsakega člana vaše družine. In kupi se jih lahko na lahka odplačila.

Ogledali si boste lahko najnovejše Maytag pralnike Royal in McAllister čistilce, Grand in Universal peči, skrinje iz cedrovine, papelnike, naslanjače, svetilke, otroške mizice, gugalnike in zajtrkavalne sete.

Edino, kar vam je potreba je, da si izberete darilo in mi ga bomo za vas dodeljali, kamor želite.

KUPITE SEDAJ — PLAČAJTE POZNEJE!

A. GRDINA IN SINOVI

6019 St. Clair Avenue
HENDERSON 2088

15301 Waterloo Road
KENmore 1235

POSEBNO! Naše prodajalne bodo odprte vsak večer do božiča!

PRIDITE TUDI PO LEPE STENSKO KOLEDARJE!

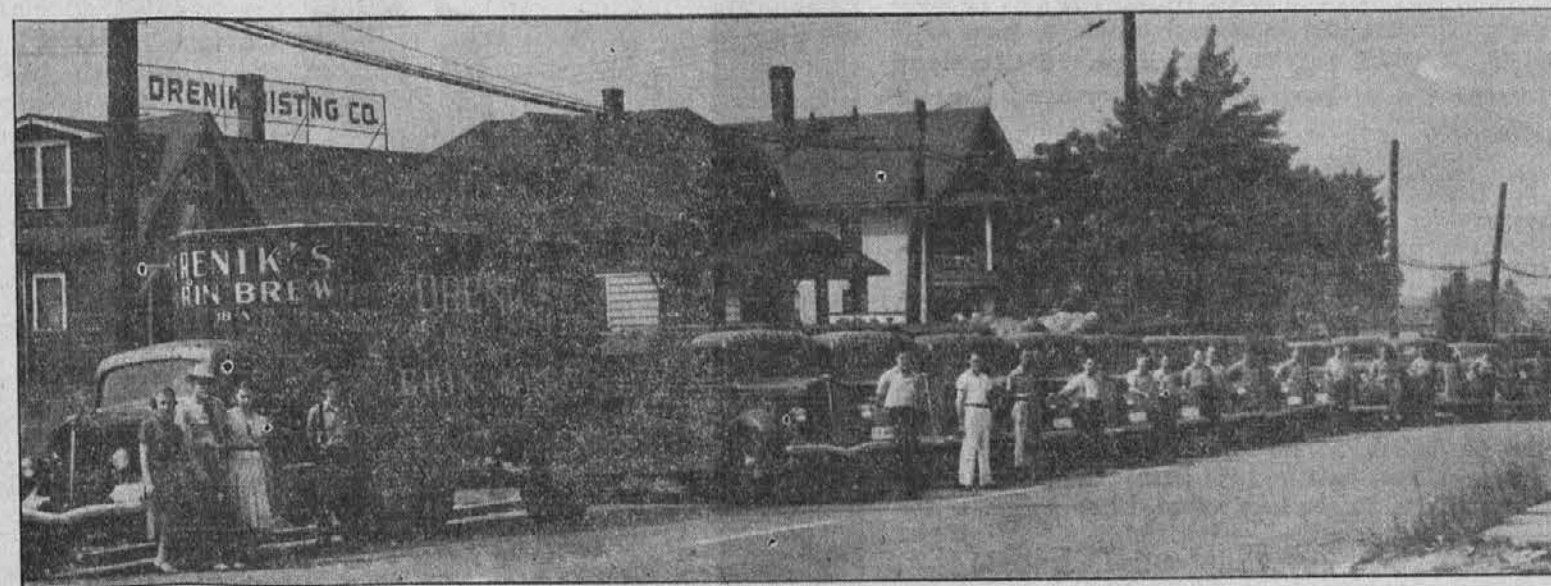
Drenik's Beverage Dist. Inc.

Razvaža najboljšo pivo

ERIN BREW — BUDWEISER - DUQUESNE BEER and ALE

Toplo se zahvaljuje za naklonjenost v preteklem letu odjemalcem, društvam, gostilničarjem organizacijam in posameznikom v toplem priporočilu nadaljne naklonjenosti v bližajočem se novem letu 1941.

Vesele božične praznike in srečno novo leto vsem pivcem, gostilničarjem in prijateljem našega na trgu najboljšega piva.

Kenmore 2739

23776 Lakeland Boulevard

Kenmore 2430

Vesele božične praznike in srečno novo leto želi naša

tvrdka vsem svojim prijateljem in klijentom.

Se priporočamo.

Haffner's Insurance
Agency

6106 St. Clair Avenue

JOHN BRESKVAR . . . J. HAFFNER . . . A. HAFFNER

NAZNANILO IN ZAHVALA

Zalostnim in globoko potrtnim srcem naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, da je nemila smrt pretrgala nit življenja moji dragi in nikdar pozabljeni soprogi

Mary Poljanec

Ki je po dolgi in mučni bolezni za vedno zatisnila svoje trudne oči dne 27. novembra 1940 v starosti 50 let. Pokojna je bila doma iz vasi Pozeren št. 17 nad Škofjo Loko, Gorenjsko. V Ameriki je bivala 27 let. Pogreb se je vršil iz Josip Želetove pogrebne kapele. Po opravljeni zadušnici v cerkvi sv. Vida smo jo položili dne 30. novembra k večnemu počitku na pokopališče Kalvarijo.

V dolžnost in hvaležnost si štejem, da se lepo zahvalim Msgr. B. J. Ponikvarju za opravljene cerkvene obrede. Prisrčno hvalo naj prejmejo vsi, ki so jo obiskali v času njene bolezni in jo tolažili. Še posebej hvala Mrs. Mary Bizjak, Mrs. Olga Jaklič in Mrs. Ana Znidaršič, ki so dan za dnevno stale ob njeni postelji, jo tolažile in ji stregle. Hvala Mrs. Mary Zaverel in Mrs. Mary Andolek za obiske, darove in tolažbo.

Prisrčna zahvala vsem, ki so darovali za sv. maše za mir in pokoj njene duše in sicer: Mrs. Mary Polance, Mr. Albin Poljanec, Mr. Joe Hočevan, Mr. Josip Franc, Mrs. Mary Ivanšek, Mr. in Mrs. Josip Petsche, Mrs. Jennie Jerič, Mr. in Mrs. Ernest Schmith, Mr. Gašparc družina, Mr. Frank Stanonik družina, Mr. in Mrs. Josip Sternad, Mr. in Mrs. Ana Gordon, Mr. in Mrs. Louis Oblak, Mrs. Mary Bratkovich, Mr. in Mrs. Joe Jenc.

Prisrčna hvala vsem, ki so okrasili krsto z lepimi vencami v blag spomin pokojne in sicer: sosedje iz E. 67. ceste, Mr. in Mrs. Louis Oblak Furniture Co., Mr. in Mrs. Karl Mramor, Mrs. Antonia Polance, Mr. in Mrs. Lovrenc Eržen, Mr. in Mrs. Leo Zupančič, Mrs. Jennie Sever, Mr. in Mrs. John Zaverel, društvo Carniola Hive, št. 493, The Maccabees, Mr. in Mrs. Mary Doljak, Mr. in Mrs. Anton Marolt, Mr. in Mrs. Joe Hočevan, Mr. in Mrs. Jennie Ston, Mr. in Mrs. Edvard Krečič, Mr. in Mrs. Matt Znidaršič, Mr. in Mrs. Victor Bizjak, Mr. in Mrs. Joe Jaklič, Mrs. Gregorič, E. 72nd St., Boys of Dept. 19 Cleveland Tractor Co. in Employers of Cleveland Tractor Company.

Nadalje prisrčna hvala vsem, ki so dali svoje avtomobile brezplačno na razpolago pri pogrebu in sicer: Mr. Leo Zupančič, Mr. Civil Stanonik, Mr. John Slejko, Mr. Gašparc družina, Mr. John Zaverel, Mr. Louis Andolek, Mr. Matt Znidaršič, Mr. Josip Sternad, Mr. Joseph Petsche, Mr. Ernie Schmith.

Prisrčna hvala članicam društva Carniola Hive št. 493 T. M. za lepo udeležbo pri pogrebu in ki so ji izkazale zadnjo čast. Lepa hvala nosilec krste, kakor tudi vsem, ki so jo prišli pokropiti.

Prav prisrčna hvala vsem, ki ste se udeležili sv. maše in ki ste jo spremili na pokopališče. Ako se je morebiti pomotoma kako ime prezrlo, mi blagovolite oprostiti.

Torej še enkrat vsem skupaj najtoplejša zahvala.

Ti pa, draga in nikdar pozabljena soproga, spavaj mirno in naj Ti bo lahka ameriška zemlja. Zapustila si me vse prezgodaj. Moje oči Te iščejo povsod, pa Te ne najdejo več. Smrt je neizprosna in tudi Tebi ni prizanesla, čeravno si tako želela še ljubelega zdravlja. Morala si se ločiti od tega sveta. Zatorej spavaj mirno v Bogu do svidenja.

Zalujoči ostali:

KARL POLJANEC, soprog

V starem kraju pa Franc Markelj, Janez Markelj, brata, in sestra Frančiška poročena Benedik, in več drugih sorodnikov.

Cleveland, Ohio, 21. decembra 1940.

PESEM DANAŠNJIH DNI

To je srca najhujša bridkost, nikjer nič dela, a za kruh golo kost. To ti življenje stori tako brezupno in vakršno težo tako gorjupno. To globoko gloje v prsih človeka, da sovraštvo, zavisti se ne odreka, dokler vse dobro in lepo ne obledi in se duše počasi obup poloti.

A nekaj le je, čeprav strah te mori, da moči zadobiš in se radost budi; kar dvigne te iz vseh bolečin in gorja, kar potrpljenja za skrb in težo ti da: velika zavest, da Oče živi, tvoja volja, ki kvišku ti roke drži, da Njegove pomoči iz duše zaprosiš: to je vera, ki te podpira, ko moliš.

GLASOVI SVETA V SVETI NOČI

(Nadaljevanje s 3 strani)

gledal svoje goreče sveče, ko bo polnoč mimo. In tako mu je mati dala nekaj smrekovih vejic v vazo in je skrivši prižgala šest ostankov sveč. In zdaj stojita oba tamle pri oknu in sta na pol obrnjena k meni in lučkam in na pol ven skozi okno, kjer se visoko na nebu neomajno svetijo božje zvezde. In če bi mogel še pozabiti bridko doživetje od prej, potem, potem bi nemara spet mogel verovati v miroljubnost sveta in v miroljubnost človeštva krog sebe. Kdor mora zmeraj, kakor jaz, romati ob robu življenja, ki je hkrati obrežje smrti, ta je vsak dan po stokrat za najmanjši gibljaj miru dovzeten. Človeku je treba živeti sredi vojne, da pojmuje krasoto božičnega poslanstva in da vsak dihla spreminja v molitev:

Mir naš, ki si v vsem in ki prihaja iz vsega, če bi mogli bratje hoteli biti ljudje kakor jaz in moj otrok! Mir naš, ki boš...

Bilo je, kakor bi mahoma začne v Fredovem aparatu silno zažvenketale in bi se hkrati na

drugem koncu sveta dvakrat močno zaloputnila vrata. Hru-menje je presekalo besede daljnega besednika. Le še enakomerno piskanje se je čulo, in malo krepkeje kot piskanje, pridružen odmev hitrih korakov in potem prestrašen krik in prav tak odmev in iz čudne globine nekaj krikov.

Fred je vse drugo pokrnil z večkratnim klicem:

"Bil, Bil, kaj se je zgodilo? Govori, da te ho svet slišal!"

Dvakrat je prenehal, da bi pritisnil uho prav tik zvočnika. Kar je zaslišal, je bilo tako razkosano in nerazumljivo, da ni mogel spoznati, ali je na drugem koncu kaka motnja ali je kaj posebnega povzročilo to molčanje. A nato se je spet pojavil glas, a to je bil drug človek, ki je spregovoril. Drug človek? Ne, to je — a čudovito spremenjen, prejšnji govornik, Bil. Spočetka je bil kakor brez glasu, nato se je glas povzdignil, potem pa je nenadoma zakričal:

"Kako sem bil dejal: Mir naš, ki boš postal...? Ne bo miru, ker ni nobenega človeka več. Kak človek, Fred, kak človek s srcem in z dušo, bi mi ne bil ženo in otroka ubil s strelom, kakor so rdeči pravkar storili! O, jaz bi bil moral to vendar vedeti, jaz, norec, ki jih poznam že petnajst let! Jaz bi bil moral vendar vedeti, da je vsakdo, ki drugače misli in drugače živi kot oni, spričo njihovih samokresov in pušk bolj v nevarnosti kot divjačina. Jaz bi bil moral pomisliti na to, da ne zapujajo nobenemu tujcu, in da čepijo na strelah nasprotnih hiš in prežijo na nas, da bi nas o priliki kar kratko in malo postrelili. Da so kakemu otroku vseč goreče svečke in da je ves prevzet s čudovitostjo, če se more sredi noči smehljati zvezdam, to je tem zverem odveč. Brez usmiljenja postrelijo vse takšno. Otroka, slišiš, otroka! Mojega otroka in mojo ženo! Hvalim Boga, ki mi je dal moč, da sem zgradil tale stroček, in mi je tako dovoljeno, da izkričim sramoto človeškega rodu venkaj v večno prostornino. Človek je Boga izruval iz svoje duše in je postal žival. Človek je umrl. Še enkrat se bo moral roditi, če bo hotel imeti dobro voljo. Kar

tu životari in ropa, je le odsev človeka. Tu divja po cestah — ali slišiš njegov blazni glas? — tu ti sopiha na dvorišče, topota po stopnicah navzgor, loputa z vrati in buta po stenah, plane krvoželjno v mojo kamrico, tu stoji in..."

Zares, to je bilo slišati kakor udarec in treskanje in topotanje mongo ljudi! Tu se je križalo in motovillilo kakih dvajset glasov, dokler ni en sam glas v tujem, a Fredu razumljivem jeziku, prekričal vse druge:

"Pri Bogu, ta je izdajalec!" Bil pa je smeje, moj Bog, smejal se je!, ko je vendar smrt stala pri njem; smejal se je zraven svojih obeh krvavečih najljubših, a smejal se je s strahotnim smehom:

"Tako je, izdajalec sem, tak, ki je še imel vero v človečnost in upanje v pomirjenje vse sovraštvo! Izdajalec, ki je bil še človek v svetu, ki je poln hudičev. Izdajalec, ki je izdal brezbožnost svojih sosedov, ko je prižgal šest sveč, da bi obžaril duševni smehljaj otroka! Izdajalec, ki vidi še jaslice, ko so vendar povsod sami skupni grobovi in strelski jarki! Izdajalec, ki sliši še zvonove, ko grmijo samo topovi! Izdajalec, ki misli še o Bogu, ko vse razbrzdano roti samo pekel! Ni ga, zares ga ni krasnejšega izdajstva, in s sladkostjo se pogrezem vanj in in na vso moč ga spreminjam v glas iz sebe: Svarim vas, vi, ki poluštate v vsemirju, pred tem blodečim svetom! Kar ta svet imenuje čustva, to je le plašč za brezbrežne strasti: kar si predstavlja kot misli, to je le prikrita sila po ubijanju. Tu, tu je uho neskončnosti, ki prisluškuje, in tu so tudi usta obče javnosti, ki govorijo. Moje besede padajo v vsemirje, in poslednje zakličem venkaj kakor molitev:

"Gospod, ki si vsemu svetu spet podaril svojo sveto noč, zahvalim se ti za tvoje včlovečenje, ki mi je dalo, da prenašam najhujše. V obeh tistih bitij, ki stojijo pred menoj, vidim svoj pogin. In spričo svoje smrti prosim, daj, podeli nam tudi še noč, ti Vsemogočni, katero bomo nekoč imenovali včlovečenje človeka! Stotisočerno se oglašajo zdajle po vsem svetu božične pesmi..."

Tuji glas je vnovič vskočil vmes:

"Tak razbijte vendar to škatalo izdajalca!" je zavpil. "Vse razbijte. Mi bomo..."

Potem je bilo spet vse mrtvo. Vse mirje, neskončno odprlo vse mirje je bilo zazidano in neprodno, čeprav je potihem šumljalo dalje v kovinastem ušesu zvočnika.

In mogočni viharji so hrumeli krog Freda. Roke so mu v nezanski teži omahnile. Ena roka pa je pritisnila na gumb, in mahoma je zaplavala pesem v sobo: "... le Devica z Jožefom tam v hlevu varuje Detece nam."

KATOLIŠKA VERA NAJ ŽIVI

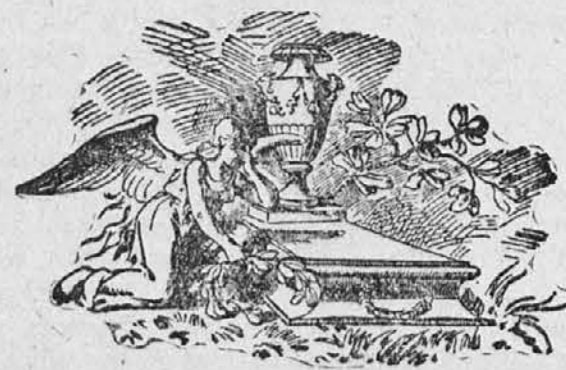
Oh, ko bi peruti imela bi tja čez morje zletela, k moji ljubi mamiči sam Bog ve ali še živi.

Taka možnost ni mi dana, želja v led mi je vkovana, da bi v rojstni hišici obhajala božične dni.

Vem, da zdaj je vse drugače govori se več ne po domače, mati vprašajo slovensko, otrok odgovori italijansko.

Pa vendar še najslabše ni, preganjana tam vera ni, svobodno v cerkev hodijo, in tam tolažbo iščejo.

Ker sv. vera je svetinja, pradede naše je vodila, zato pa kličemo še mi: "Katoliška vera naj živi!" —Mary Gombach.

NAZNANILO IN ZAHVALA

V globoki žalosti naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem prebridko vest, da smo za vedno izgubili našega preljubljenega in nikdar pozabljenega soproga in skrbnega očeta

Joseph Opalek

Ki je bil previden s svetimi zakramenti in izdihnil svojo blago dušo dne 19. novembra 1940 v starosti 78 let.

Doma je bil iz vasi Opalkovo pri Velikih Laščah in se je nahajal v Ameriki 45 let.

K večnemu počitku smo ga položili iz hiše žalosti po opravljeni zadušnici v cerkvi Marije Vnebovzete in na Kalvarijo pokopališče dne 23. novembra 1940.

V globoki hvaležnosti si štejem v dolžnost, da se prisrčno zahvalimo Msgr. Vitus Hribarju, Rev. Father Joseph F. Česniku, Rev. Father Francis M. Baragi, ki so ga obiskovali v času bolezni in za opravljene cerkvene pogrebne obrede.

Enako tudi lepa hvala vsem, ki so ga prišli pokropiti, vsem, ki so bili in molili ter vsem, ki so se udeležili svete maše in ga spremili k večnemu počitku.

V globoki hvaležnosti se iskreno zahvaljujemo vsem, ki so s številnimi in krasnimi vencami v zadnji pozdrav okrasili krsto pokojnega soproga in očeta in sicer: Mrs. Mary Opalek, družina Vehar, družina F. Skoda, družina J. Kromar, družina Stich, družina J. Brodnik, družina S. Sustaric, družina A. Anslor, družina Andolek, Mr. in Mrs. C. Tercek, družina A. Sernel st., Mr. in Mrs. A. Sernel Jr., družina S. Papesch družina A. Grdina, Mr. in Mrs. A. Globosnik, Mr. in Mrs. J. Hokovar, Mr. in Mrs. J. Jerse Jr., Mr. in Mrs. A. Ogrinc Jr., družina L. Raddell, družina M. Rakar, družina A. Zelenik družina F. Jelercic, družina L. Mandel, Mr. in Mrs. James McKeit, Miss Mary V. O'Neil, Boys of 506, White Motor Co., Boys of Janus Studio, društvo sv. Vida št. 25 KSKJ., godba društva sv. Jožefa št. 169 KSKJ.

Za skupni krasen venec se iskreno zahvaljujemo sledečim prijateljem in sosedom: Mr. in Mrs. A. Trennel, Mr. in Mrs. J. Perko, Mr. in Mrs. J. Jerse, Mr. in Mrs. F. Kamp, Mr. in Mrs. P. Cerjan, Mr. in Mrs. J. Glazar.

Našo najglobokejšo zahvalo naj prejmejo sledeči za obilne darove za sv. maše: Mr. in Mrs. Frank Opalek, Mr. in Mrs. Henry Opalek, družina A. Anslor, družina J. Zaller, družina J. Hlad iz E. 64th St., družina F. Hrovat, družina F. Russ, cerkveni pevski zbor Ilirija, družina A. Grdina, družina A. Sernel st., Rose Miller, družina V. Hočevan, družina J. Zakrajsek, družina J. Perko, Mr. in Mrs. L. Stratton, družina F. Toplak, Mrs. M. Mehle, družina A. Boldin, družina M. Križman st., družina M. Križman Jr., družina J. Grdina družina F. Cankar, družina Zupančič, Mr. in Mrs. F. Jurečič, družina A. Muszic, družina F. June, družina A. Yerman, Misses Rose in Frances Grill, Mr. in Mrs. S. Andolek Jr., Mr. in Mrs. L. Zakrajsek, družina A. Mausar, Stanley Andolek, Louis Andolek, družina J. Pertekel, družina J. Sustersic, Mr. in Mrs. F. Krainz Jr., družina F. Berkopec, družina F. Urbancic, družina F. Lauric, Mrs. Bajt, družina M. Krasovec, družina G. Turek, Mrs. Lozar, Mr. in Mrs. J. J. Martin, družina M. Podpadek, družina M. Marolt, Mrs. S. Cook in Rose Stanger, Mr. in Mrs. S. Nadrah, družina R. Boldin, Mr. in Mrs. C. Tercek, družina J. Anslor, družina J. Zarnik Mrs. R. Telisman, Mr. J. Peterlin, družina J. Boldin, Mrs. Thomas Zele, družina T. Kostanek, Mr. M. Anzlin, Mr. T. Rudman, družina M. Novak, družina J. Pozelnik, družina Ponikvar, Mr. in Mrs. A. Globosnik, družina J. Jeraj, Mr. in Mrs. L. Regler, družina A. Tavzel, družina Debelak, družina V. Znidaršič, družina L. Hlad, družina F. Arko, J. Stich, R. Otonear družina P. Bukovnik družina Sustaric, E. 160th St., družina J. Tomazin, družina C. Mandel st., družina J. Omerza Jr., družina J. Omerza st., družina Winter, V. Telisman, družina Semon, družina F. Cimperman, družina A. Znidaršič, družina L. Znidaršič, Mrs. A. Rosel, Miss A. Russell, družina J. Pugel, Mrs. M. Zakrajsek, družina J. Perushak, Mrs. M. Bolko, F. Stich, družina F. Korosec, družina J. Krasovec, družina J. Pintar, Mr. in Mrs. A. Cinco, Mr. in Mrs. S. Sustaric Mr. J. Grebenc, Mrs. M. Mestic, družina Stefančič, Boys of Maintenance Dept. at National Acme Co.

Našo iskreno zahvalo naj prejmejo oni, ki so dali svoje avtomobile brezplačno na razpolago za prevoz spremeljavalcev na pokopališče in sicer: A. Sernel, S. Sustaric, A. Anslor, J. J. Martin, S. Andolek, L. Andolek, A. Trennel, L. Pike, J. Cerjan, A. Mausar, J. Brodnik, J. Jerse, J. Zakrajsek, J. Oblak, C. Mandel Jr., F. Russ, A. Cinco, J. Zarnik, L. Stratton, H. Urbancic.

Prisrčna hvala članom društva sv. Vida št. 25 KSKJ za lepo udeležbo pri pogrebu, kakor tudi nosilec krste, ki so ga nosili ter spremili in položili k večnemu počitku.

Nadalje prav lepa hvala pevcem cerkvenega zbora Ilirija za krasno petje na predvečer pogreba.

Iskrena hvala pogrebniemu zavodu A. Grdina in Sinovi za vso prijazno postrežbo in za lepo urejen pogreb.

Če smo kakšno ime pomotoma izpustili, prosimo oprostjenja in se jim ravno tako zahvalimo.

Preljubljeni soprog in skrben oče, preстал si zemeljsko trpljenje, počivaj v miru in naj Ti sveti večna luč.

Zalujoči ostali:

CAROLINA OPALEK, soproga
ANTHONY, LOUIS, JOSEPH, sinovi
MARY, JOSEPHINE, FRANCES, sinahne
MARY, ANN, vnukinja

Cleveland, Ohio, 21. decembra 1940.

NAZNANILO IN ZAHVALA

Potrni in žalostnega srca naznanjamo sorodnikom in prijateljem tužno vest, da je previden s tolažili svete vere v Boga za vedno preminul naš nadvse ljubljeni oče

John Mesec

Pokojni je bil rojen dne 3. septembra leta 1877 v vasi Prapno Brdo, fara Rovte pri Logatcu. Preminul je po dolgi in mučni bolezni dne 30. novembra 1940 ob 3. uri zjutraj ter bil pokopan iz August F. Svetkove pogrebne kapele po opravljeni zadušnici v cerkvi Marije Vnebovzete na Holmes Ave. na sv. Pavla pokopališču dne 3. decembra ob 9. uri dopoldne. Pokojni je bil član društva Katoliški Borštarnji št. 1640 COF, društva sv. Jožefa št. 169 KSKJ in član društva Najsvetejšega Imena. Tujak zapuška poleg zalujočega sina in dveh hčer več bližnjih sorodnikov.

V globoki hvaležnosti se želimo najlepše zahvaliti vsem onim, ki so položili vence na krsto našega pokojnega očeta, onim, ki so darovali za svete maše, katere se bodo brale v mirni pokoj blage duše kakor tudi onim, ki so dali svoje avtomobile brezplačno na razpolago.

Iskrena hvala Rev. Anthony Bombach za tolažilne obiske med boleznijo in podelitev svetih zakramentov. Hvala Msgr. Vitus Hribarju za opravljeno zadušnico in cerkvene pogrebne obrede.

Najlepšo zahvalo naj prejme pogrebni zavod August F. Svetek za vso najboljšo postrežbo med časom, ko je pokojni ležal v kapeli pri zadnjem izpočitku, kakor tudi za lepo urejen pogreb in vsestransko veliko naklonjenost.

Hvala vsem onim, ki so prišli pokojnega kropiti, so pri njem čuli, nas tolažili ali ga spremili na pokopališče k večnemu počitku. Hvala vsem za vse, kar so nam dobrega storili ob času žalosti v družini. Ves izgaran in izmučen si legel k večnemu počitku poleg svoje ljubljenice soproge in naše nezabne matere. Ob svojem grobu kličemo in kličemo k Vsemogočnemu: Bog vama daj večni mir in pokoj!

Zalujoči ostali:
FRANK MESEC, sin; FRANCES poročena Baraga, ROSE poročena Dvorak, in KATHERINE poročena Evans, hčere; zetje in sinaha
Cleveland, Ohio, 21. decembra 1940.